ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-10
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔΟΣ ΝΟΤΑΡΑ ΑΡΙΘ. 41 ΤΗΛ. 10)3
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ"

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡ. 1229

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
18
ΜΑΪΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 5 ὥ. 15 λ. Δύσις ἡλ. 7 ὥ. 28 λ.
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΑΡΤ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 24, ἐλαχ. 16.6. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: Αἰγαῖον, Ἰόνιον μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 756.7

ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ

Ἡ χθεσινὴ ἐπίσημος ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς μίαν κυβερνητικὴν ἐκδήλωσιν, ἡ ὁποία, χαρακτηριστικὴ ὡρισμένης νοοτροπίας τοῦ κυβερνῶντος τὴν χώραν κοινοβουλευτικοῦ δικτάτορος, νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος.

Εἴμεθα ἐκ τῶν πιστευόντων εἰς τὴν χρησιμότητα τοῦ θεσμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καί, κατὰ συνέπειαν, μᾶς ἐνδιαφέρει ζωηρῶς ἡ [illegible], σὺν τῷ χρόνῳ, προσαρμογή του πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι συνθήκας καὶ ἀνάγκας, ὥστε νὰ πληροῖ πράγματι τὸν σκοπόν, διὰ τὸν ὁποῖον συνέστη. Διότι εἶνε ἀναμφισβήτητον—τὸ ἀνέφερεν ἄλλως τε ὁ κ. Ρακτιβὰν εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον του—ὅτι τὸ ἰδικόν μας Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἀποτελεῖ πιστὸν σχεδὸν ἀντίγραφον τοῦ ἐν Γαλλίᾳ θεσμοῦ, ὁ ὁποῖος, ἐν τούτοις, ἀπὸ μακροτάτου χρόνου λειτουργῶν ἐκεῖ, ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἐκεῖ κρατούσας συνθήκας καὶ ἀνάγκας. Ἀλλ' ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου, ἀναγνωρίσας τοῦτο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, κατέδειξε διὰ τοῦ σημαντικωτάτου αὐτοῦ λόγου ὅτι τὸ Συμβούλιον καλῶς κατανοεῖ ποῖον τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐκλήθη νὰ ἐπιτελέσῃ· καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν ἐγγύησιν ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ὁ θεσμὸς θὰ συντονισθῇ πρὸς τὰ καθ' ἡμᾶς ἐπὶ τῶν σταθερῶν ὑποδείξεων τῆς πείρας ἐν τῇ λειτουργίᾳ του.

Ὅσον ὅμως ὁ λόγος τοῦ κ. Ρακτιβὰν ὑπῆρξεν ἀνάλογος πρὸς τὴν σημασίαν τοῦ θεσμοῦ καὶ τὴν σεμνότητα μιᾶς ἐναρκτηρίου τελετῆς, τόσον, ἀτυχῶς, τὰ ἐπιλεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὑπῆρξαν παράτονα καὶ ἀσυμβίβαστα καὶ πρὸς τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐπιβολὴν καὶ πρὸς τοῦ θεσμοῦ τὴν περιωπήν. Τοῦτο δὲ εἶνε ἓν σύμπτωμα μεταξὺ ἄλλων, ἀρκούντως χαρακτηριστικῶν, τῆς προσωπικότητος τοῦ κ. Βενιζέλου.

Προχθὲς μόλις μία ἑσπερινὴ συνάδελφος, ἐκ τῶν πιστότερον καὶ εἰλικρινέστερον θεραπευουσῶν τὴν βενιζελικὴν ἰδεολογίαν, γράφουσα ἐπὶ τοῦ διαβοήτου πλέον ζητήματος τοῦ κυβερνητικοῦ καταλόγου τῶν «δέκα», τοὺς ὁποίους θὰ [illegible] ἡ βενιζελικὴ Βουλὴ καὶ ἡ βενιζελικὴ Γερουσία νὰ «ἐκλέξουν» ἀριστίνδην γερουσιαστάς, διεπίστωνεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει τὴν ἀδυναμίαν νὰ ἀγνοῇ τὰ πρόσωπα καὶ τὸ περιβάλλον του. Καὶ τὸν παρίστα σχεδὸν ἀνεύθυνον διὰ τὰ ἐκ τούτου ὀλισθήματά του, μὴ αἰσθανομένη πόσον—ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ ὁ χαρακτηρισμὸς—κωμικὴ εἶνε ἡ τοιαύτη δικαιολογία διὰ τὰ σφάλματα «μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρός». Ἀλλ' ἡ συνάδελφος ἔδωκεν, ἀκουσίως ἴσως, ἐν τῇ προσπαθείᾳ της νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν κ. Βενιζέλον τῶν εὐθυνῶν δι' ὅσα ἡ ἰδία προβλέπει ὡς ἄφευκτα καὶ δι' ὅσα ἡ ἰδία χαρακτηρίζει ὡς «ἀπεμπόλησιν πολιτικῆς ἠθικῆς», τὴν ἀληθινὴν τοῦ ἀνδρὸς ὁ ὁποῖος κυβερνᾷ τὸν τόπον αὐτὸν εἰκόνα: ρέπει ἀκατασχέτως, παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν περὶ αὐτόν, νὰ συμβάλλεται μὲ τὰ χειρότερα στοιχεῖα, ὄχι διότι ἀγνοεῖ πρόσωπα καὶ περιβάλλον—ἡμεῖς δὲν θὰ ἀδικήσωμεν τὴν νοημοσύνην του ὅπως ἡ πιστὴ πρὸς αὐτὸν συνάδελφος—ἀλλὰ διότι εἰς τοῦτο τὸν ὠθεῖ ἀκαταμαχήτως ἡ ἐσωτέρα του φύσις, διότι δὲν ἀνέχεται γνώμας ἄλλων πρὸ τῆς ἰδικῆς του, διότι ἀρέσκεται νὰ ἀνάσσῃ αὐταρχικώτατα ἐπὶ ξοάνων, διότι, ἐν ἑνὶ λόγῳ, ὁ ἐγωκεντρισμός του, ὀφειλόμενος εἰς [illegible] τῶν ἄλλων καταφρόνησιν καὶ προϊόντα τῆς προσωπικότητός του τυμπανισμόν, τὸν πείθει περὶ τοῦ ἀλαθήτου τῆς ἰδικῆς του κρίσεως.

Ὁ νοσηρὸς αὐτὸς ἐγωκεντρισμὸς ὠθεῖ ἐπίσης τὸν κ. Βενιζέλον εἰς ἀστοχίας ἐκφράσεως, αἱ ὁποῖαι τοῦ διαφεύγουν εἰς σημαντικὰς ἐνίοτε περιστάσεις. Οὕτω καὶ χθές, ὁμιλῶν τελευταῖος κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, περιέπεσεν εἰς μίαν ἄκαιρον καὶ ἄτοπον κοινοτοπικὴν ὑπερβολήν: ἐχαρακτήρισε τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ὡς τὴν «μεγαλυτέραν σχεδὸν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Κράτους μας» (sic)—ἐννοῶν βεβαίως τοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον μόνον ὅταν εἶνε ἐλεύθερον ἠμπορεῖ νὰ συγκροτήσῃ Κράτος. Ἡ παρατήρησις αὐτὴ ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα μὲ τὰς κατόπιν πάσης χιονιᾶς βεβαιώσεις τῶν γεροντοτέρων ὅτι δὲν ἐνθυμοῦνται παρόμοιον παγετόν. Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἐχαρακτήρισεν ἤδη ἀρκετὰς ἡμέρας, διαρκούσης τῆς πολιτικῆς σταδιοδρομίας του, ὡς τὰς σημαντικωτέρας μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὥστε ἡ διαπίστωσις αὐτὴ νὰ χάσῃ πλέον κάθε σημασίαν.

Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε τόσον σημαντικόν, καθ' ὅτι, καὶ χωρὶς φραστικὰς ὑπερβασίας, ἡ σπουδαιότης τοῦ νεοσυστάτου θεσμοῦ δὲν λανθάνει ὅσους πράγματι ποθοῦν τὴν παγίωσιν τῆς πολιτειακῆς μας εὐρυθμίας. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος ἔκρινεν, ἀτυχῶς, πρέπον νὰ καυχηθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησίς του, «μία ἀπὸ τὰς ἰσχυροτέρας ἐξ ὅσων ὑπῆρξαν ποτέ, ἠθέλησε ν' αὐτοπεριορισθῇ ἀπὸ πάσης δυνατῆς παρανομίας, καὶ ἔπραξε τοῦτο εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου της.»

Διὰ νὰ ἐννοηθῇ καλύτερον πόσον κακῆς ἠθικῆς αἰσθητικῆς εἶνε ἡ φράσις αὐτή, ἂς σκεφθῇ κανεὶς ἂν θὰ ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ λεχθῇ τι παρόμοιον εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐπὶ παραδείγματι, ἢ οἱανδήποτε ἄλλην χώραν, ὅπου ἡ αἴσθησις τοῦ πρέποντος καὶ ὁ κοινὸς νοῦς δὲν θεωροῦνται φορτία περιττὰ διὰ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας. Καὶ ἂς ἀναλογισθῇ κανεὶς ποίαν ἐντύπωσιν θὰ ἐπροξένει ὁ ἄτοπος ἀστεϊσμὸς προϊσταμένου πρὸς ὑφισταμένους του, ἐὰν ἔλεγεν εἰς αὐτούς: «Βλέπετε, φίλοι μου, ἔχω τόσην ἐξουσίαν, ὥστε θὰ ἠμπορούσα, ἐὰν τὸ ἤθελα, νὰ σᾶς ξυλοκοπήσω ἐλαφρῶς καὶ νὰ σᾶς ἀδειάσω τὰ θυλάκια, ἀλλ' αὐτοπεριορίζομαι καὶ δὲν τὸ κάμνω, διότι ἔχω καὶ ἀνατροφήν.»

Ὅσον ἀφορᾷ, ἐξ ἄλλου, τὴν βεβαίωσιν τοῦ κ. Βενιζέλου ὅτι, «ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἤθελε παρανομήσει καὶ τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἀκυρώσει τὰς πράξεις της, πρῶτος αὐτὸς θὰ ἔσπευδε νὰ σφίξῃ τὸ χέρι τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου», αὐτή, ἀσχέτως πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀπειροκαλίαν της ἐνθυμίζει προσέτι εὐθύμως μίαν περιπέτειαν τοῦ ἥρωος τοῦ Λεσάζ: Κάποτε ὁ Ζὶλ Μπλὰς ἔγινε γραμματεὺς Ἱσπανοῦ ἱεράρχου, διασήμου ἐκκλησιαστικοῦ ρήτορος, τὸν ὁποῖον προσήρχοντο διὰ ν' ἀκούσουν ἀπὸ μακρυνὰς πόλεις οἱ πιστοί. Ὁ ἱεράρχης αὐτὸς μίαν ἡμέραν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν πιστὸν γραμματέα του νὰ τοῦ ὑποσχεθῇ ὅτι, ὅταν θὰ ἀντελαμβάνετο ὅτι τὸ γῆρας θὰ ἤρχιζε νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν σκέψιν καὶ τὸ ὕφος του, θὰ τὸν εἰδοποιεῖ, διὰ νὰ σταματήσῃ ἐγκαίρως τὴν ἀπ' ἄμβωνος ρητορείαν του, διασώζων ἀκεραίαν τὴν ὑστεροφημίαν του. Κάποτε ὁ ἐπίσκοπος, εὐωχηθεὶς πλέον τοῦ συνήθους, ὑπέστη ἐλαφρὰν συμφόρησιν. Μετὰ τὴν ἀνάρρωσίν του, ὑπηγόρευσεν εἰς τὸν Ζὶλ Μπλὰς νέον λόγον πρὸς ἐκφώνησιν ἀπ' ἄμβωνος καὶ ὁ εὐσυνείδητος γραμματεὺς ἔκρινεν ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμὴ τῆς διασώσεως τῆς ὑστεροφημίας τοῦ ἱεράρχου. Τοῦ τὸ ἀνεκοίνωσε μὲ ὅλας τὰς προφυλάξεις καὶ ὅλην τὴν περίτεχνον λεπτότητα ποὺ ἀπῄτει ἡ περίστασις. Εἰς ἀντάλλαγμα ἐδέχθη μεγαλοπρεπὲς ἱεραρχικὸν λάκτισμα καὶ ἀπεπέμφθη μὲ τοὺς χειροτέρους ὀνειδισμούς. Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι διὰ Συμβούλιον Ἐπικρατείας τολμῶν νὰ ἀκυρώσῃ πρᾶξιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, θὰ ὑπῆρχε προχειρότατον Ν. Διάταγμα ἀποσυνθέσεώς του εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη καὶ Πρόεδρος εἰς τὸ Κυβερνεῖον διατεθειμένος νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ Λαὸς ἐκ τῶν ὑστέρων θὰ κυρώσῃ τὸ ἔπαθλον τοῦτο τῆς εὐσυνειδησίας τοῦ Συμβουλίου.

Θὰ ἐπροτιμούσαμεν νὰ μὴ προεκάλουν τὰς σκέψεις αὐτὰς οἱ πρωθυπουργικοὶ λόγοι κατὰ τὴν χθεσινὴν τελετήν. Θὰ ἠθέλαμεν τὸν κυβερνήτην τῆς χώρας προσαγορεύοντα τὸ νέον Συμβούλιον μὲ τὴν σεμνὴν ἐκείνην ἀνάτασιν ποὺ προκαλεῖ μία σημαντικὴ πρόοδος εἰς τὴν κρατικήν μας ἐξέλιξιν. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐλέχθησαν παρ' αὐτοῦ ὅσα ἐλέχθησαν εἶνε, νομίζομεν, ἱκανὸν νὰ κινήσῃ εἰς σκέψεις περὶ τοῦ κινδυνώδους τῆς νοοτροπίας ἡ ὁποία τὰ ἐγέννησεν, ὅταν αὐτὴ εἶνε ἡ νοοτροπία ἑνὸς πανισχύρου κοινοβουλευτικοῦ δικτάτορος.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ

Ἀπειλούμεθα καὶ ἀπὸ νέαν μετάκλησιν Εὐρωπαίων εἰδικῶν. Ἡ διευθύνουσα ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασίν της, ἀπεφάσισεν, ἐκτὸς ἄλλων μέτρων, νὰ καλέσῃ ἐξ Εὐρώπης καὶ εἰδικὸν ἀστεολόγον (οὐρμπανίστ). Ὁ οὐρμπανίστ αὐτὸς θὰ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων καὶ θὰ ὑποδείξῃ τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν φυσιολογικὴν ἀνάπτυξίν των, τὴν θεραπείαν τῶν ἐλλείψεών των, τὸν ἐξωραϊσμὸν καὶ τέλος τὴν μεθοδικὴν ἐπέκτασίν των. Ὡς εἶνε εὐνόητον, ἐπειδὴ αἱ μὲν πρωτεύουσαι τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος ἀνέρχονται εἰς 53, τῶν δὲ Κοινοτήτων εἰς 134, ἕνας μόνον οὐρμπανίστ δὲν θὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας σκέπτεται νὰ τοῦ ἀναθέσῃ ἡ Ἕνωσις τῶν Δήμων. Θὰ μᾶς ἔλθουν συνεπῶς 53 οὐρμπανίστ, ἴσως δὲ καὶ 187 οὐρμπανίστ, ἐὰν ἕκαστος Δῆμος καὶ ἑκάστη Κοινότης ἀξιώσουν νὰ ἔχουν τοὺς ἰδικούς των οὐρμπανίστ πρὸς τελειοτέραν καὶ ταχυτέραν συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεών των! Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ ἀποφασισθεῖσα προχθὲς ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων μετάκλησις ξένων ἀστεολόγων ἀποτελεῖ μέτρον αὐτόχρημα σωτήριον διὰ τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις, καὶ δὲν εἰμπορεῖ παρὰ νὰ τύχῃ τῆς ἐπιδοκιμασίας παντὸς ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξίν των. Διότι δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀποκρύπτωμεν. Ἐὰν μαστίζωνται ἀπὸ φρικτὰς ἐλλείψεις αἱ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, μικραὶ καὶ μεγάλαι, τοῦτο ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀπουσίαν τοῦ εἰδικοῦ ἀστεολόγου. Πῶς νὰ μὴ βρωμᾷ, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ὅταν ὁ Δῆμος Ἀθηναίων δὲν ἔχει οὐρμπανίστ; Καὶ ἡ λάσπη τὸν χειμῶνα, καὶ ἡ σκόνη τὸ καλοκαῖρι, καὶ οἱ λάκκοι τῶν δρόμων, εἰς τοὺς ὁποίους πέφτουν καὶ τσακίζονται οἱ πολῖται, καὶ τὸ σκοτάδι εἰς τὸ ὁποῖον κολυμβοῦν, κατὰ τὴν νύκτα, αἱ συνοικίαι, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα δεινὰ ποὺ μᾶς τυραννοῦν, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουν ἀφορμήν: Τὴν ἔλλειψιν οὐρμπανίστ! Τί νὰ σοῦ κάνῃ ὁ κ. Πάτσης; Αὐτὸς εἶναι ἁπλοῦς Δήμαρχος. Βλέπει λάσπες; Ἐκφωνεῖ ἕνα λόγον. Βλέπει σκόνην; Ἐκφωνεῖ δεύτερον. Τοῦ ἀναφέρουν ὅτι οἱ δρόμοι βρωμοῦν ἢ ἔχουν λάκκους; Τρεῖς, τέσσαρας, δεκατέσσαρας λόγους παραχρῆμα. Μὰ τὸ κακὸν δὲν διορθώνεται. Χρειάζεται οὐρμπανίστ, καὶ οὐρμπανίστ δὲν ὑπάρχει.

Ἂς ἔλθουν λοιπὸν καὶ οὐρμπανίστ. Μετὰ τοὺς ὑγιεινολόγους, ἰχθυολόγους, δαγκειολόγους, διοργανωτὰς τοῦ στρατοῦ, τοῦ στόλου, τῆς ἀεροπορίας, τῶν τελωνείων, τῆς ἀστυνομίας, ἂς ἀποκτήσουμε καὶ εἰδικοὺς ἐπιστήμονας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων. Ἀλλὰ ποῦ θὰ φθάσῃ ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἡ τάσις πρὸς μετάκλησιν ξένων ὀργανωτῶν; Κάθε ἐπιτροπὴ ποὺ συνέρχεται δι' ἓν ἀναφυόμενον ζήτημα, ἀφοῦ ἐπὶ ἡμέρας ἢ ἑβδομάδας ἀεροκοπανήσῃ εἰς πρωϊνὰς καὶ ἀπογευματινὰς συνεδριάσεις, στερεοτύπως καταλήγει πάντοτε εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς μετακλήσεως ξένου ὀργανωτοῦ. Ἐνσκήπτουν ἀκρίδες; Νὰ ἔλθουν ἐξ Εὐρώπης ἀκριδολόγοι. Μᾶς ἐπισκέπτεται ἡ γρίππη; Χρειαζόμεθα γριππολόγους. Καταστρέφουν οἱ παγετοὶ τὰς φυτείας τῆς Μεσσηνίας; Χωρὶς παγετολόγους δὲν γίνεται τίποτε. Ὑπάρχουν δὲ ἀπὸ τὰ εἴδη αὐτὰ τῶν εἰδικῶν εἰς τὴν Εὐρώπην ἀναρίθμητοι καὶ διὰ τὴν θεραπείαν οἱουδήποτε κακοῦ ποὺ θὰ ἤθελε ζητήσει κανείς. Προβλέπω ὅτι, μὲ τὴν μανίαν ἡ ὁποία μᾶς ἔχει καταλάβει εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἴδωμεν μετακαλουμένους ἐξ Ἑσπερίας εἰδικοὺς μυιγολόγους, διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν μυιγῶν, εἰδικοὺς κορεολόγους, διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν κορέων, εἰδικοὺς ψυλλολόγους διὰ τοὺς ψύλλους, εἰδικοὺς ψειρολόγους διὰ τὶς ψεῖρες, εἰδικοὺς ποντικολόγους καὶ κατσαριδολόγους, διὰ τὶς κατσαρίδες καὶ τοὺς ποντικούς. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶνε μόνον αἱ πόλεις μας καὶ τὰ σπίτια ποὺ ἔχουν ἐλλείψεις ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι κάτοικοι, θὰ μετακληθοῦν καὶ εἰδικοὶ ποδαρολόγοι διὰ νὰ μᾶς μάθουν νὰ περπατοῦμε εἰς τοὺς δρόμους χωρὶς νὰ σκουντούμεθα καὶ νὰ συζητοῦμε, εἰδικοὶ γροθολόγοι διὰ νὰ μᾶς διδάξουν πῶς θὰ ἀνεβαίνουμε εἰς τὰ ὑπερπληρωμένα τράμ καὶ τέλος εἰδικοὶ μυτολόγοι καὶ ρογχαλολόγοι διὰ νὰ μᾶς ὑποδείξουν πῶς θὰ φτύνουμε ἐν μέσῃ ὁδῷ καὶ πῶς θὰ τοποθετοῦμε τὸν δάκτυλον εἰς τὴν μύτην πρὸς τελειότερον αὐτῆς καὶ εὐρωπαϊκώτερον καθαρισμόν!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

Ο ΣΕΡΒΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

ΘΕΡΜΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΒΙΔΟ

ΤΟΥ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΗΣ „ΠΡΩΪΑΣ"

ΚΕΡΚΥΡΑ, 14 Μαΐου. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Ἡ αὐριανὴ ἐπίσκεψις τῆς μοίρας τοῦ σερβικοῦ στόλου εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ ἡ παραμονή του μέχρι τῆς 21 τοῦ μηνὸς γίνεται κυρίως εἰς μνήμην τῶν Σέρβων νεκρῶν, οἱ ὁποῖοι εἶνε θαμμένοι εἰς τὰ 72 νεκροταφεῖα τῆς Κερκύρας. Ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ ἐνθυμίζει εἰς τοὺς Κερκυραίους τὰς τραγικὰς ἡμέρας ποὺ ἐπέρασαν εἰς τὸ ὡραῖο νησὶ αἱ 130 χιλιάδες τῶν Σέρβων στρατιωτῶν καὶ τὰ φρικτὰ ἐκεῖνα ἔτη τοῦ πολέμου, ποὺ ἡ ἀνθρωπότης ἐαιματοκυλίετο. Τότε ἔφθασαν εἰς τὴν Κέρκυραν οἱ Σέρβοι στρατιῶται πεινῶντες, γυμνοί, ὀστεώδεις ἀπὸ τὰς κακουχίας, μὲ χαμένον τὸ ἠθικόν των, χωρὶς ὑποστήριξιν, ξένοι εἰς ἕνα τόπον φιλικὸν μέν, διατελοῦντα ὅμως εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν.

Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1915 τὰ σερβικὰ στρατεύματα περικυκλωθέντα ἐντὸς τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους, τοὺς Αὐστριακοὺς καὶ τοὺς Γερμανούς, καὶ πιεζόμενα κυρίως ἀπὸ τὴν στρατιὰν τοῦ Μάκενσεν, ἠδύναντο νὰ διαφύγουν ἢ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ἢ διὰ τῶν ἀλβανικῶν ὀρέων πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἰλλυρίας. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, εὑρισκομένη ἀκόμη τότε εἰς οὐδετερότητα, δὲν ἔδωκε τὴν συγκατάθεσίν της ὅπως εἰσέλθουν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους της 130 χιλιάδες Σέρβοι στρατιῶται. Καὶ οἱ ἡγέται τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ ἐπροτίμησαν τὴν διαφυγὴν διὰ τῶν ἀλβανικῶν ὀρέων. Ἡ ὑποχώρησις ἤρχισε τὸν Νοέμβριον τοῦ 1915. Ἡ πορεία μέχρι τῆς ἰλλυρικῆς ἀκτῆς ὑπῆρξεν ἀποδεκατιστικὴ διὰ τὸν σερβικὸν στρατόν. Ἐπὶ δύο συνεχεῖς μῆνας ἐτρέφοντο οἱ στρατιῶται πλημμελῶς μὲ χόρτα καὶ βολβούς, ὅταν δὲ ἔφθασαν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀλβανίας, ὁπόθεν παρέλαβον αὐτοὺς καὶ τοὺς μετέφερον εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ τὸ Βίδο γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ πλοῖα, εἶχον ἐλαττωθῆ κατὰ πολύ. Εἰς τὰς στερήσεις καὶ τὰς κακουχίας προσετέθη τότε καὶ ἡ ἐπιδημία τῆς χολέρας, κατὰ ἑκατοντάδας δὲ ἐπετῶντο τότε εἰς τὴν θάλασσαν ἐντὸς ραμμένων σάκκων χολεριῶντες Σέρβοι στρατιῶται. Ἡ ἀποβίβασις εἰς τὴν Κέρκυραν συνεπληρώθη τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1916. Οἱ στρατιῶται διεσπάρησαν εἰς ὁλόκληρον τὴν νῆσον, ἔτυχον δὲ φιλοξενίας ἐκ μέρους τῶν κατοίκων, τὴν ὁποίαν οἱ Σέρβοι ἐνθυμοῦνται πάντοτε, ὅπως μοῦ ἐτόνισεν ὁ ἐνταῦθα πρόξενος τῆς Νοτιοσλαυΐας κ. Βουκμίροβιτς καὶ τῶν περιποιήσεων τῶν ἐνταῦθα εὑρισκομένων τότε γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν στρατευμάτων. Ἀλλὰ αἱ κακουχίαι μέχρι τῆς ἀφίξεως εἰς Κέρκυραν καὶ αἱ στερήσεις εἶχον τόσον πολὺ φθείρει τὸν ὀργανισμὸν τῶν Σέρβων στρατιωτῶν, ὥστε οὗτοι ἀπέθνῃσκον καθ' ἡμέραν κατὰ δεκάδας εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ νησιοῦ. Καὶ ἔτσι ἐδημιουργήθησαν τὰ 72 σερβικὰ νεκροταφεῖα, τὰ ὁποῖα καὶ σήμερον ἀκόμη εὑρίσκονται ἐπὶ τῆς νήσου. Ὅταν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1916 ἀπεφασίσθη ἡ ἀναχώρησις ἐκ τῆς νήσου τῶν σερβικῶν στρατευμάτων, ταῦτα ἀνεχώρησαν ἠλαττωμένα κατὰ 25—30 χιλιάδας ἀνδρῶν. Οἱ νεκροὶ εἶχον κατασπαρῆ εἰς διάφορα μέρη τοῦ νησιοῦ καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεταξὺ τῆς ἀλβανικῆς ἀκτῆς καὶ τῆς Κερκύρας.

⁂

Μετὰ μίαν δωδεκαετίαν ὁλόκληρον ἡ Σερβία ἀνασυγκροτηθεῖσα εἰς Κράτος μέγα καὶ ἰσχυρόν, ἀναδημιουργήσασα τὸν στρατὸν καὶ ἀναδημιουργοῦσα τὸν στόλον της, ἐσκέφθη νὰ συγκεντρώσῃ ὅλα τὰ νεκροταφεῖα ποὺ εὑρίσκονται ἐπὶ τῆς Κερκύρας εἰς τὴν νησῖδα Βίδο, τὴν ὁποίαν ὡς γνωστόν, διεκδικοῦν οἱ Σέρβοι κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς σύναψιν τῶν παγκαλοσερβικῶν συμβάσεων. Ὁ ὅρος οὗτος δὲν περιελήφθη τότε εἰς τὰς συμβάσεις ἐκείνας καὶ τὸ ζήτημα παρέμεινεν ἐκκρεμές. Ἤδη ὅμως ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀξιοῖ μὲν τὴν παραχώρησιν τοῦ μικροῦ καταπρασίνου νησιδίου, ὅπου λειτουργεῖ θαυμάσια μία ἑλληνικὴ ἀγροτικὴ φυλακή, ἐπιθυμεῖ ὅμως, ὅπως παραπλεύρως τῆς θέσεως ὅπου εὑρίσκεται τὸ σημερινὸν σερβικὸν νεκροταφεῖον, τῆς παραχωρηθῇ ἕνα γήπεδον, ὅπου νὰ μεταφέρῃ ὅλους τοὺς νεκροὺς Σέρβους στρατιώτας τῶν 72 νεκροταφείων καὶ ν' ἀνεγείρῃ ἕνα μνημεῖον εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἡμερῶν τῆς φρικτῆς τραγῳδίας καὶ εἰς διαιώνισιν τῆς μνήμης τῶν νεκρῶν. Τὸ μνημεῖον αὐτὸ θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ μαρμάρινον ναΐσκον καταλήγοντα εἰς θολωτὸν τροῦλλον, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου θὰ τοποθετηθῇ ὁ ἀετὸς μὲ τὰ χρυσᾶ πτερά, τὸ ἔμβλημα τοῦ σερβικοῦ Θρόνου, ἀπὸ τὰ πτερὰ δὲ αὐτὰ τὸ μὲν ἕνα θὰ εἶνε ἀνοικτόν, τὸ δὲ ἄλλο σπασμένον, συμβολίζον τὴν ὀδύνην ποὺ ὑπέστη ἡ σερβικὴ ψυχὴ κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Σέρβων στρατιωτῶν εἰς τὴν φιλόξενον, δι' αὐτούς, νῆσον τῶν Φαιάκων. Τὸ ἔργον ὀφείλεται εἰς ἐπιφανῆ Σέρβον γλύπτην, γνωστὸν καὶ ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος του.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἐπιθυμία τῆς σερβικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία γίνεται γνωστὴ μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ σερβικοῦ στόλου. Αἱ πληροφορίαι ὅμως αἱ ὁποῖαι παρέχονται ἀπὸ τοὺς ἐνταῦθα ἁρμοδίους κύκλους, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἑλληνικὰς διαθέσεις, βεβαιοῦν ὅτι τὸ σερβικὸν νεκροταφεῖον τοῦ Βίδο εἶνε ἀρκετὸν διὰ τὴν μνήμην τῶν Σέρβων νεκρῶν καὶ ὅτι τὰ ἄλλα νεκροταφεῖα εἶνε δυνατὸν νὰ παραμείνουν καὶ ἐκεῖ ὅπου σήμερον εὑρίσκονται. Ἔπειτα εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου, διὰ τὸ ὁποῖον ἔχουν ἐνεργηθῆ ἔρανοι μεταξὺ τῶν Σέρβων καὶ ἔχει συλλεγῆ τὸ ποσὸν τῶν 8 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἀντιτίθενται αἱ ἐδῶ ὀργανώσεις. Ἀπομένει νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν εἶνε πιθανὸν νὰ ἐκφράσῃ ὁ κ. Νομάρχης, ὁ μέλλων ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς ἑορτὰς πρὸς τιμὴν τοῦ σερβικοῦ στόλου, ἀπαντῶν εἰς σχετικὸν ὑπαινιγμόν, τὸν ὁποῖον θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θὰ διατυπώσῃ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σερβικοῦ στόλου καὶ πρῶτος ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως ὑποναύαρχος κ. Δραγοὺτ Πρίτσα. Οἱ Κερκυραῖοι ἐνθυμοῦνται μὲ συγκίνησιν τὰς κακὰς ἡμέρας τῆς αὐτεξορίας, ποὺ διῆλθον εἰς τὸ νησί των οἱ Σέρβοι στρατιῶται καὶ οἱ ἀξιωματικοί των. Νομίζουν ὅμως ὅτι εἶνε καλύτερον νὰ καλλιεργοῦν τὸ ἔδαφος τοῦ Βίδο οἱ κρατούμενοι εἰς τὴν ἀγροτικὴν φυλακήν του πρὸς ὄφελος τῶν ζώντων, παρὰ νὰ παραχωρηθῇ τοῦτο διὰ τοὺς νεκροὺς καὶ διὰ τὸ μνημεῖον.

⁂

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἑορτῶν διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ σερβικοῦ στόλου, τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη τῇ συννενοήσει τοῦ Νομάρχου, τοῦ Δημάρχου Κερκύρας καὶ τοῦ προξένου τῆς Γιουγκοσλαυΐας εἶνε πλουσιώτατον. Αἱ ἑορταὶ παίρνουν λαμπρότερον χαρακτῆρα διότι τὴν 20ὴν τοῦ μηνὸς συμπίπτει καὶ ἡ ἐπέτειος τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, εἰς τὰς γενησομένας δὲ ἑορτὰς θὰ μετάσχουν καὶ ἀγήματα τοῦ σερβικοῦ στόλου. Αἱ ἑορταί, ὅπως σᾶς ἐτηλεγράφησα, θὰ ἀρχίσουν τὴν προσεχῆ Πέμπτην καὶ θὰ λήξουν τὴν Τρίτην, περιέχουν δὲ δεξιώσεις εἰς τὴν Σερβικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ναυαρχίδα καὶ τὸ «Φουαγιὲ» τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, συναυλίας, δοξολογίας καὶ μνημόσυνα, παρελάσεις, τοπικὰς Κερκυραϊκὰς ἑορτὰς καὶ ἐπισκέψεις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ σερβικοῦ στόλου εἰς τὰ μουσεῖα τῆς πόλεως, τὸ φρούριον, τὸ Ἀχίλλειον καὶ τὰς γραφικὰς τοποθεσίας τῆς νήσου. Οἱ Κερκυραῖοι θὰ ὑποδεχθοῦν μὲ χαρὰν τοὺς ἄνδρας τῆς φίλης χώρας καὶ θὰ χαροῦν διὰ τὴν συμμετοχήν των εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑνώσεως τῆς πατρίδος των μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ πόλις σημαιοστολίζεται ἀπὸ τώρα, τὰ ψεκτά της διορθώνονται προκειμένου νὰ δεχθῇ σήμερον εὐτυχεῖς καὶ μεγαλυνομένους ἐκείνους ποὺ πρὸ 12 ἐτῶν ἐδέχθη ἐνδεεῖς, δυστυχεῖς, χωρὶς πατρίδα καὶ χωρὶς συγκεκριμένας ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον.

Π. ΤΡΟΥΜΠΟΥΝΗΣ

Ἡ πρὸ τῆς Κερκύρας νησὶς Βίδο, παρὰ τὴν ὁποίαν φαίνεται ἠγκυροβολημένος ὁ «Ἀβέρωφ».

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΕΡΚΥΡΑ, 16 μεσημβρία. (Τοῦ ἀπεσταλμένου συντάκτου μας)—Ἡ πόλις τῆς Κερκύρας ὑπεδέχθη σήμερον τὴν πρωΐαν μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν ἄφιξιν τῆς μοίρας τοῦ σερβικοῦ στόλου. Ὁ κατάπλους τῶν σερβικῶν πολεμικῶν ἔγινε τὴν 9ην πρωϊνήν, ἡγουμένης τῆς ναυαρχίδος «Δαλματίας», καταδρομικοῦ ἀνοικτῆς θαλάσσης. Ἠκολούθουν τὰ 6 τορπιλλοβόλα καὶ ἤρχοντο κατόπιν τὰ δύο ὑποβρύχια. Ὑπεράνω τῶν σερβικῶν πολεμικῶν ἐξετέλουν πτήσεις τὰ 10 ὑδροπλάνα τῆς βάσεως Φαλήρου, τὰ ὁποῖα συνώδευσαν τὴν Ἑλληνικὴν μοῖραν μέχρις ἐδῶ. Τὸ θέαμα τῆς συναντήσεως τῶν δύο στόλων εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Βίδο καὶ τοῦ παλαιοῦ Ἐνετικοῦ φρουρίου τῆς Κερκύρας θάλασσαν ἦτο γραφικώτατον. Ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ κρηπιδώματα τῆς ἀποβάθρας παρηκολούθουν χιλιάδες λαοῦ τὴν συνάντησιν. Ἡ «Δαλματία» ἐχαιρέτισε μὲ 21 κανονιοβολισμοὺς ἐξ ἀποστάσεως ἑνὸς μιλίου τὸν ἑλληνικὸν στόλον, ὁ δὲ «Ἀβέρωφ» ἀνταπαντῶν ἔρριψεν ἰσαρίθμους κανονιοβολισμούς. Τὰ σκάφη τοῦ σερβικοῦ στόλου παρετάχθησαν δεξιὰ τῶν ἑλληνικῶν ἔχοντα εἰς τὸ μέσον τὰς δύο ναυαρχίδας.

Συγκινητικὴ ἦτο ἡ συνάντησις τῶν δύο ναυάρχων. Ὁ Ἕλλην ἀρχηγὸς τοῦ στόλου ναύαρχος κ. Τούμπας τὴν 11ην πρωϊνὴν ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς «Δαλματίας» ἐχαιρέτισε τὸν Σέρβον συνάδελφόν του πρῶτον ὑπασπιστὴν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου κ. Δρουγοὺτ Πρίτσα. Οἱ δύο ναύαρχοι ἀντήλλαξαν μὲ τὴν χειραψίαν καὶ ἀσπασμόν, ἐνῷ ἡ μπάντα τῆς «Δαλματίας» ἀνέκρουε τὸν Ἑλληνικὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ Σέρβος ὑποναύαρχος—μόνος ὑποναύαρχος τοῦ σερβικοῦ ναυτικοῦ—κ. Πρίτσα μὲ ἐδέχθη εἰς τὸ ἐν τῇ ναυαρχίδι γραφεῖόν του. Εὐπροσήγορος, φιλοφρονέστατος, μοῦ ὡμίλησε περὶ τῶν σερβικῶν ἀναμνήσεων ἀπὸ τὴν Κέρκυραν καὶ περὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν Σέρβων ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὰ ὁποῖα σᾶς ἐτηλεγράφησα. Ὁ ναύαρχος Πρίτσα εἶνε τύπος γερολύκου θαλασσινοῦ, μὲ γαλανὰ μάτια καὶ ἀρειμανίως στριμμένο τὸ ἄσπρο του μουστάκι. Ὑψηλός, εὐθυτενής, ἡλικίας 60-62 ἐτῶν, ὁμιλεῖ ἀργὰ καὶ βαρειά, τονίζων τὰς φράσεις του. Εἰς τὴν Κέρκυραν ἔτυχε νὰ ἔλθῃ πρὸ τοῦ πολέμου καὶ θαυμάζει τὴν γραφικότητα τοῦ νησιοῦ καὶ τὴν εὐγένειαν τῶν κατοίκων της. Θαυμάζει ἐπίσης τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν καὶ τὴν ἁλματικὴν πρόοδον τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς ὁποίας ἔχει σαφῆ ἰδέαν, παρακολουθῶν τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ ἑλληνικὰ πράγματα. Ἡ ἐπιθυμία του εἶνε νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ θαυμάσῃ τὰ τοπία τῆς Ἀττικῆς καὶ τὰς ἑλληνικὰς ἀρχαιότητας. Ἔχει τὴν φιλοδοξίαν νὰ ἀναπτύξῃ τὸν στόλον τῆς πατρίδος του. Τὰ πληρώματα τῶν σερβικῶν πολεμικῶν ἀποτελοῦνται ἀπὸ ναύτας Σέρβους, Δαλματούς, Σλοβένους, Κροάτας, παίρνουν δὲ εἰς τὸ ναυτικὸν καὶ ἀπὸ τὴν κεντρικὴν Σερβίαν διὰ νὰ τοὺς κάμουν νὰ ἀγαπήσουν τὴν θάλασσαν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ σερβικοῦ στόλου εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Δαλματοὶ καὶ Σλοβένοι. Ἐκφράζονται ὅλοι μὲ θαυμασμὸν διὰ τὸ ναυτικόν μας καὶ ἐθαύμαζον σήμερον τὸ πρωῒ τὸν «Ἀβέρωφ», ποὺ εὑρίσκετο ἠγκυροβολημένος πλάϊ εἰς τὴν «Δαλματίαν». Ὁ στρατιωτικὸς καὶ ναυτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Ἀθήναις σερβικῆς πρεσβείας, ποὺ ἐταξείδευσε μὲ τὸν «Ἀβέρωφ» διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, περιέγραψε μὲ ἐνθουσιασμὸν εἰς τοὺς Σέρβους ἀξιωματικοὺς τὴν λαμπρότητα τοῦ πλοίου, τὴν ταχύτητά του καὶ τὴν μαχητικότητα αὐτοῦ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΕΙΣ ΤΗΝ 5ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

Ἡ μακρὰ χθεσινὴ συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν Τραπεζῶν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς πτωχεύσεως τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς Τραπέζης.— Αἱ δηλώσεις τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Βουρλούμη.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εἰς τὴν Βουλὴν ἐγένετο χθὲς συζήτησις περὶ τοῦ ἀποτελεσματικωτέρου τρόπου διὰ τὴν προάσπισιν τοῦ κοινοῦ ἀπὸ τὸ δέλεαρ τῶν ἐπισφαλῶν τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων—τὴν σωτηρίαν, δηλαδὴ τοῦ πολλοῦ πλήθους τῶν καταθετόντων τὰς οἰκονομίας των εἰς ἱδρύματα, τῶν ὁποίων ἡ διαφημιστικὴ ἐμφάνισις εἶνε ἀντιστρόφως ἀνάλογος πρὸς τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν στερεότητα. Ἡ συζήτησις αὐτὴ εἰς οὐδὲν κατέληξε θετικὸν συμπέρασμα. Οἱ ἀγορεύσαντες εὑρέθησαν, ἁπλῶς, σύμφωνοι ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ λῆψις κάποιου μέτρου προστατευτικοῦ τοῦ κοινοῦ, ἀλλ' ὅτι ὁ οὐσιαστικὸς ἔλεγχος τῶν τραπεζῶν καὶ τῶν ἀνωνύμων ἐν γενει ἑταιρειῶν εἶνε ἀδύνατος μὲ τὸν ὑπάρχοντα νόμον. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεγνώρισεν, ὅτι ὁ ὑφιστάμενος νόμος πρέπει νὰ τροποποιηθῇ, ὁμολογήσας, ὅτι δὲν ἐπελήφθη ἡ Κυβέρνησις τοῦ ζητήματος. Θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι, ἀφοῦ συνέλθῃ τὸ Ἐκκαθαριστικὸν Συμβούλιον καὶ διατυπώσῃ τὰ πορίσματά του, ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ὀλιγωρήσῃ πλέον ἐπὶ ζητήματος ἀφορῶντος τὴν σωτηρίαν βιοπαλαιστῶν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας μιᾶς ἀχαλινώτου κερδοσκοπίας.

ΦΟΝΙΚΗ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ Ἡ πυροσβεστικὴ ἀντλία, διὰ πολλοστὴν φοράν, ἐκακούργησε καὶ χθές. Κυλιομένη ἰλιγγιωδῶς εἰς τὴν ἄσφαλτον τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, ἐπέπεσεν ἐπὶ τοῦ τράμ καὶ ἠκρωτηρίασε δύο γυναῖκας. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὸ αὐτὸ πυροσβεστικὸν αὐτοκίνητον ἔκοψε τὰ πόδια διαβάτου εἰς τὸ Παγκράτι. Καὶ γενικῶς, ἡ ἔκρηξις μιᾶς πυρκαϊᾶς εἰς τὰς Ἀθήνας δημιουργεῖ ἄμεσον κίνδυνον δι' ὅλους τοὺς διαβάτας, λόγῳ τῆς παράφρονος αὐτῆς ὀργανώσεως τῆς λεγομένης πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ θὰ μένουν πάντοτε ἀσύδοτοι οἱ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κακουργίαν αὐτήν; Οὔτε οἱ ὁπλῖται σωφὲρ ἐτιμωρήθησαν ποτέ, οὔτε οἱ ἀξιωματικοί των. Οἱ πρῶτοι εἶναι οἱ μᾶλλον ἀνεύθυνοι διὰ τὰ κατορθώματά των, διὰ τὰ ὁποῖα κυρίως εὐθύνονται οἱ τοιουτοτρόπως καταρτίζοντες αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι τοὺς διδάσκουν αὐτὴν τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν. Κυριώτατα, ὅμως, ὑπεύθυνος εἶναι ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία δὲν ἐσκέφθη ἀκόμη ν' ἀπαλλάξῃ τὴν πρωτεύουσαν ἀπὸ τὸ αἶσχος αὐτὸ μιᾶς δολοφονικῆς πυροσβεστικῆς, δῆθεν, ὑπηρεσίας, ἱδρύουσα μίαν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν πυροσβεστικὴν μὴ στρατιωτικήν.

ΣΠΟΡΑΔΙΚΑ *Δὲν νομίζομεν ὅτι ὁ κ. Δοξιάδης παρακολουθεῖ μὲ ὅσην πρέπει προσοχὴν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἀναδαμαλισμοῦ τῶν κατοίκων. Ἐὰν ἐνδιεφέρετο ὀλίγον περισσότερον περὶ τῆς δημοσίας ὑγείας, θὰ εἶχεν ἤδη φροντίσει ν' ἀναδαμαλισθοῦν τοὐλάχιστον τὰ παιδιὰ τῶν σχολείων, τὰ ὁποῖα ἐκ τῆς στενῆς ἐπικοινωνίας των εἰς κλειστὰς αἰθούσας, ἀποβαίνουν συνήθως οἱ κυριώτεροι φορεῖς τῶν ἐπιδημιῶν. Δὲν πιστεύομεν ἀκόμη ὅτι δὲν ὑπάρχουν κρούσματα εὐλογιᾶς. Τοὐναντίον πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐπάρατος νόσος οὐδέποτε εἶχεν ἐκλίπει ἐντελῶς καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ ὑπάρχουν καὶ σήμερον σποραδικὰ κρούσματα, διαφεύγοντα τὴν προσοχὴν τῆς χειροκτιοφορούσης ἀστυνομίας.*

ΟΙ ΝΑΥΑΡΧΟΙ Μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἐκ τῶν ὀκτὼ ἐν ἐνεργείᾳ ναυάρχων, οὐδεὶς χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ στόλου, τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἢ τοῦ ναυστάθμου. Παντοῦ διοικοῦν πλοίαρχοι. Ἀλλὰ διατί; Καὶ ἐὰν οἱ ναύαρχοι εἶνε ἀκατάλληλοι διὰ τὰς διοικήσεις, διατί δὲν τίθενται εἰς ἀποστρατείαν; Ἂς μᾶς λύσῃ τὴν ἀπορίαν ὁ «γαλλομαθέστατος» ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑΝ *Μετὰ τὴν αὐτοκτονίαν τοῦ χρηματιστοῦ, ἡ αὐτοκτονία ἑνὸς διευθυντοῦ ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας δι' «οἰκονομικοὺς λόγους». Μεταξὺ τῶν δύο θλιβερῶν γεγονότων ἐμε-*

AI ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΗΣ „ΠΡΩΪΑΣ"

ΔΑΝΤΗΣ ΑΛΙΓΚΕΡΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΠΟΣΔΑΡΙ

2ον
ΤΟ ΑΣΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

Εἰς τὴν μορφὴν τὴν υἱοθετηθεῖσαν ἐν τοῖς χειρογράφοις, ἡ συλλογὴ αὐτὴ περιλαμβάνει ᾄσματα, ἑξάστιχα, μπαλλάντας καὶ σονέττα, ἄλλα ἀναφερόμενα καὶ ἑρμηνευόμενα ἐν τῇ «Νέᾳ Ζωῇ», ἄλλα ἐν τῷ «Συμποσίῳ», ἐν τῇ πραγματείᾳ «De Vulgari Eloquentia» καὶ ἄλλα μὴ ἀναφερόμενα εἰς οὐδὲν ἔργον τοῦ ποιητοῦ. Ὅπερ σημαίνει ὅτι, ὡς αὐτοτελὴς τόμος τὸ Ἀσματολόγιον συνετέθη ὑπ' ἄλλων καὶ οὐχὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ. Σοβαραὶ διχογνωμίαι προεκλήθησαν σχετικῶς μὲ τὸν χρόνον καὶ τὴν αὐθεντικότητα τῶν συνθέσεων τῶν μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς οὐδὲν ἄλλο ἔργον. Οἱαιδήποτε καὶ ἂν εἶνε αὗται, δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὰ λυρικὰ ἐρωτικὰ ᾄσματα, τριάκοντα καὶ ἓν ἐν ὅλῳ, συνετέθησαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1283 καὶ 1292, τὰ τρία φιλοσοφικὰ ᾄσματα, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ «Συμποσίῳ» μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1295 καὶ 1303 καὶ τὰ πολιτικὰ τοιαῦτα μεταξὺ τοῦ 1303 καὶ 1306. Κατὰ τὴν πατροπαράδοτον κριτικήν, τὴν μὴ δεχομένην ν' ἀποκλείσῃ τοὺς πραγματικοὺς ἔρωτας ὡς ὑπόστρωμα τῆς λυρικῆς δαντικῆς ποιήσεως, αὐτὴ διαιρεῖται εἰς διαφόρους περιόδους προσδιοριζομένας καὶ καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ Καρδούτσι κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

Ἡ πρώτη εἶνε περίοδος μεταμορφώσεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ ποιητὴς διετήρησε τὰς μορφὰς τῶν Γάλλων Προβηγκιανῶν καὶ Τοσκάνων προκατόχων του. Ἀλλ' ἀμέσως προὐχώρησε πρὸς τὴν δευτέραν περίοδον, τὴν ὁποίαν ὁ Καρδοῦτσι ὁρίζει «μυστικήν», καθόσον ὁ ποιητὴς ἐπιζητεῖ ἐν τῇ θρησκείᾳ καταφύγιον ἐκ τῆς διαταραχῆς καὶ ἀνησυχίας τοῦ ἐπιγείου ἔρωτος. Ἡ εἰλικρίνεια τοῦ αἰσθήματος ἀποτελεῖ τὴν ριζικὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς δευτέρας ταύτης περιόδου καὶ τῆς πρώτης, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ Δάντης ἐνδεικνύει ἐν τῷ Καθαρτηρίῳ, συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ Μπονατζιούντα ἐκ Λούκκας. Ἡ τρίτη περίοδος, τὴν ὁποίαν ὁ Καρδοῦτσι ὁρίζει ὡς «συμβολικὴν καὶ φιλοσοφικήν», ἄρχεται τὴν ἐποχὴν καθ' ἥν, μετὰ τὸν θάνατον τῆς Βεατρίκης, ὁ ποιητὴς συνήντησε μυστηριώδη γυναῖκα, ὡς ὁ ἴδιος ἀφηγεῖται ἐν τῇ «Νέᾳ Ζωῇ». Ἔκτοτε ἤρχισε σειρὰ παροδικῶν ἐρώτων, διὰ τοὺς ὁποίους ἐξιλεοῦται ὁ ποιητὴς ἐν τῷ Καθαρτηρίῳ πρὶν ἢ ἀνέλθῃ εἰς τὸν Παράδεισον. Κατὰ τὸν Καρδοῦτσι, οὔτε ὁ συμβολισμὸς καὶ ἡ ἀλληγορία δὲν ἀποτελοῦν τὸ πᾶν εἰς τὴν δαντικὴν ποίησιν τῆς τρίτης ταύτης περιόδου· ἀληθὲς καὶ βαθὺ ἐρωτικὸν πάθος ἀποτελεῖ τὸ ὑπόστρωμα ταύτης. Ἡ νεωτέρα κριτική, ἀκολουθοῦσα καὶ συμπληροῦσα τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Γαβριὴλ Ροσσέττι καὶ τοῦ Ἰωάννου Πάσκολι, τείνει νὰ δώσῃ ἀποκλειστικῶς συμβολικὴν καὶ ἀλληγορικὴν ἔννοιαν εἰς ὅλην τὴν λυρικὴν ποίησιν τοῦ Δάντου, πιστεύει δὲ ὅτι εὗρε τὴν κλεῖδα τῆς ἀλληγορικῆς γλώσσης, διὰ τῆς ὁποίας ἐκεῖνοι καὶ οἱ σύγχρονοί των ἄλλο δὲν ἔκαμαν εἰμὴ νὰ παραστήσουν ὑπὸ τὴν εἰκόνα ἀγαπηθεισῶν γυναικῶν σύμβολον τῆς «Θείας Σοφίας» ἀντιτιθέμενον πρὸς τὴν νοθευμένην θρησκείαν τῆς διεφθαρμένης καθολικῆς ἐκκλησίας τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Ὡς πρὸς τὴν νεωτάτην ταύτην τάσιν τῶν σπουδαστῶν τοῦ Δάντου, βλέπε τὸ ἔργον τοῦ Λουΐτζι Βάλλι «Ἡ μυστικὴ γλῶσσα τοῦ Δάντου καὶ τῶν πιστῶν τοῦ ἔρωτος» (1928). Δὲν εἶνε δυνατὸν ἐνταῦθα νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς θεωρίας ταύτης. Ἀρκοῦμαι νὰ εἴπω, ὡς προσωπικήν μου καὶ ἀναθεωρήσιμον γνώμην, ὅτι ἀναμφιβόλως πολλὰ λυρικὰ ποιήματα τοῦ Δάντου, τῶν συγχρόνων του καὶ τῶν ἀμέσως προκατόχων του θὰ ἐφαίνοντο σχεδὸν ἀκατανόητα ἂν δὲν κατέφευγέ τις εἰς ἐξήγησιν ἀλληγορικὴν καὶ συμβολικήν, τὴν ὁποίαν, ἄλλωστε, αὐτὸς ὁ Δάντης ρητῶς ἀπαιτεῖ δι' ὅλην τὴν ποίησίν του, ἀλλὰ καὶ ὅτι, ἐξ ἄλλου, δὲν θὰ ἤμην διατεθειμένος ν' ἀποκλείσω ἀπὸ τὴν λυρικὴν ποίησιν τοῦ 200 καὶ τοῦ 300 πᾶν πραγματικὸν καὶ αἰσθηματικὸν στοιχεῖον.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς καλλιτεχνικῆς ἀξίας, τὸ δαντικὸν Ἀσματολόγιον παρουσιάζει πλείστας ἀνομοιότητας, ἂν δέ, σχεδὸν παντοῦ, αἰσθανόμεθα τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς συλλήψεως καὶ ἐκφράσεως, συχνάκις ὅμως συναντῶμεν περιόδους καὶ στίχους τραχεῖς καὶ περιπεπλεγμένους, ὅπερ καθιστᾷ φανερὰν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὁ ποιητὴς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἦτο ἀπόλυτος κύριος τῆς τέχνης του. Ὡς τελείας συνθέσεις, χορηγούσας πλήρη αἰσθητικὴν ἀπόλαυσιν, ἀνεξαρτήτως πάσης ἀλληγορίας καὶ συμβολικῆς ἑρμηνείας, δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν τὸ σονέττον, ὅπερ ἀρχίζει: «Tanto gentile e tanto Onesta», τὸ ᾆσμα «Donna Gentile e di novella etade» καὶ πολὺ ὀλίγας ἄλλας συνθέσεις.

«Η ΝΕΑ ΖΩΗ»

Τὸ σύντομον τοῦτο ἔργον, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι εἶνε τὸ πρῶτον ὅπερ ἔγραψεν ὁ Δάντης, ἀποδίδεται εἰς διαφόρους ἐποχὰς ὑπὸ διαφόρων κριτικῶν. Βεβαίως, πρέπει νὰ διαστείλωμεν τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτῷ λυρικὰ ποιήματα ἀπὸ τὸ μέρος, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Δάντης ἔδωσεν ἑνότητα εἰς τὰς ποιητικάς του συνθέσεις. Τὰ λυρικὰ δυνατὸν ν' ἀνάγωνται εἰς τὴν περίοδον μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1283 καὶ 1292 (ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω), ἀλλ' ἡ ἑνοποίησίς των εἶνε δύσκολον νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἔγινε πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους τοὐλάχιστον ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς Βεατρίκης, ἤτοι τῷ 1295. Θέμα τοῦ ἔργου τούτου εἶνε ἡ μικρὰ ἐκείνη ἐρωτικὴ ἱστορία, τῆς ὁποίας ἔδωσα τὰ ἐξέχοντα σημεῖα εἰς τὴν παράγραφον τὴν σχετικὴν μὲ τὴν ζωὴν τοῦ Δάντου. Ἡ ἀφήγησις, τόσον εἰς τὸ πεζόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἔμμετρον μέρος ἐξελίσσεται κατὰ τρόπον τόσῳ ἀόριστον καὶ ἀκαθόριστον, ὥστε δίδει λαβὴν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι πρόκειται περὶ τελείως φανταστικοῦ θέματος, στερουμένου καὶ τῆς ἐλαχίστης πραγματικῆς βάσεως. (Βλέπε τὸ ΙΑ' Κεφάλ. τοῦ ἄνω [illegible] ἔργου τοῦ Λουΐτζι Βάλλι). Εἰς ἐμὲ εἶνε δύσκολον νὰ φαντασθῶ ὅτι ἀληθὴς ποιητὴς ὡς ὁ Δάντης ἦτο δυνατὸν νὰ παρορμηθῇ πρὸς ἔργον τέχνης χωρὶς νὰ δεχθῇ τὴν πρώτην ὤθησιν, τὴν πρώτην ἔμπνευσιν πρὸς *σολάβησε μόνον μία ἑβδομάς. Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ νὰ μὴν ἔχωμεν καμμίαν συνέχειαν ἀναλόγου φύσεως, δηλαδὴ «δι' οἰκονομικοὺς λόγους».*

ΑΡΙΣΤΙΝΔΗΝ Καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀμαρουσίῳ γυμνασίου, δηλαδὴ δημόσιος ὑπάλληλος, ὑποχρεωμένος νὰ μὴν ἀναμιγνύεται εἰς τὴν πολιτικήν, ἀλλὰ νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του προέβη χθὲς εἰς πολιτικὰς δηλώσεις ἐκ μέρους τοῦ «προσφυγικοῦ κόσμου» καὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου. Νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἢ ὁ κ. Γόντικας θὰ τιμωρήσουν τὸν κ. καθηγητὴν διὰ τὸν ἐπικίνδυνον νεωτερισμόν; Ἢ ν' ἀναμείνωμεν μᾶλλον τὴν ἐκλογήν του—ἀριστίνδην—εἰς γερουσιαστήν;

ΜΕ ΤΑΣ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΕΙΣ Τὸ παλαιὸν Σκαῖτιγκ-Ρίγκ τοῦ Νέου Φαλήρου κρημνίζεται. Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων του θὰ γίνῃ ἐγκατάστασις θερμῶν λουτρῶν. Φυσικὰ τὸ νερὸν τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τοὺς λουτῆρας αὐτοὺς θὰ εἶνε ἀναμεμιγμένον μὲ τὰς ἀποχετεύσεις τῆς Σούδας καὶ τῆς ὑπονόμου Ἁγίου Δανιήλ...

ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΘΟΥΝ Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐξετάσῃ μετὰ πραγματικοῦ ἐνδιαφέροντος τὰ παράπονα τὰ ὁποῖα μᾶς διαβιβάζουν τὰ μέλη τοῦ ἐν Μοσχάτῳ προσφυγικοῦ οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὴν οἰκείαν προσφυγικὴν στήλην. Ὅταν εὑρίσκωνται ἄνθρωποι ἀναλαμβάνοντες νὰ κτίσουν τὰ σπίτια των μόνοι των, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνουν οἰκονομικῶς τὸ Κράτος, φρονοῦμεν ὅτι ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ τοὺς διευκολύνῃ καὶ οὐχὶ νὰ παρεμβάλλῃ εἰς αὐτοὺς προσκόμματα. Ἐκτὸς ἂν συμβαίνῃ, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καταγγέλλουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, τὸ ὅτι δηλαδὴ καταβάλλεται προσπάθεια νὰ προστατευθοῦν ἄλλα ἰδιωτικὰ συμφέροντα. Θέλομεν δὲ νὰ πιστεύωμεν, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ συμβαίνῃ αὐτό, τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΑΣΥΡΜΑΤΟΙ Οἱ διευθυνταὶ ῥαδιοτηλεγραφικῶν Πρακτορείων παραπονοῦνται ὅτι ἐνῷ πάντες οἱ ὁπωσδήποτε ζημιωθέντες ἀποζημιοῦνται, ἡ ἰδική των ὑπόθεσις παραμένει ἐκκρεμής, ἀφ' ἧς, ὑπογραφείσης τῆς συμβάσεως μεταξὺ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου, ἀπηγορεύθη ἡ λειτουργία τῶν ἰδικῶν των ἀσυρμάτων. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν καλῶς ἢ κακῶς ὑπεγράφη ἡ σύμβασις ἐκείνη, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουν δίκαιον ζητοῦντες ν' ἀποζημιωθοῦν διὰ τὴν προσγενομένην βλάβην τῶν συμφερόντων των.

Ο ΣΕΡΒΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Οἱ ἀξιωματικοὶ ὅλοι θέλουν νὰ ἐξέλθουν εἰς τὴν νῆσον τῆς Κερκύρας διὰ νὰ συναντηθοῦν μὲ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐγνώρισαν τοὺς δικούς των. Ὅλοι ἔχουν ἐδῶ καὶ ἀπὸ ἕνα μακρυνὸν ἢ στενὸν συγγενῆ νεκρόν, ἀφημένον εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ 72 νεκροταφεῖα τῆς Κερκύρας καὶ τοῦ Βίδο. Φυλάττουν ὅλοι εἰς τὶς βαλίτσες των ἕνα μυθιστόρημα ἐπιφανοῦς Σέρβου λογογράφου, ποῦ ἔχει μεγάλην διάδοσιν εἰς τὴν πατρίδα των καὶ ποῦ περιγράφει τὴν σερβικὴν περιπέτειαν εἰς τὴν νῆσον τῶν Φαιάκων.

Οἱ Σέρβοι ἀξιωματικοὶ παρακολουθοῦσαν μὲ τὰ κιάλια των τὸ νεκροταφεῖον τοῦ Βίδο, ποῦ εἶνε κατάντικρυ τῆς «Δαλματίας». Ἐπληροφορήθησαν μὲ εὐχαρίστησιν ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς νησῖδος μένει ἄθικτον, περιτειχισμένον, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς εἰσόδου εἰς κάθε ξένον καὶ ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς μονίμους κατοίκους τῆς νησῖδος, τοὺς βαρυποινίτας τῆς ἀγροτικῆς φυλακῆς.

* * *

Αἱ χιλιάδες τῶν Κερκυραίων ποὺ συνεκεντρώθησαν διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸν κατάπλουν τοῦ σερβικοῦ στόλου παρέμειναν εἰς τὰ ὑπὲρ τὴν ἀποβάθραν κρηπιδώματα παρακολουθοῦντες τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπισκέψεων ἐπὶ τῆς «Δαλματίας» καὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» τῶν δύο ναυάρχων. Ὅταν ὁ Σέρβος ναύαρχος ἐπεσκέφθη τὸν κ. Τούμπαν ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» διὰ νὰ τοῦ ἀνταποδώσῃ τὴν ἐπίσκεψιν τὰ πυροβόλα τῆς ἑλληνικῆς ναυαρχίδος ἐβρόντησαν καὶ πάλιν καὶ ἡ μπάντα τοῦ ἑλληνικοῦ θωρηκτοῦ ἀνέκρουσε τὸν σερβικὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ Σέρβος ναύαρχος προσφωνῶν διὰ βραχέων εἶπεν εἰς τὸν κ. Τούμπαν ὅτι μεταφέρει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Σέρβου Βασιλέως, ὁ ὁποῖος εὔχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ ναυτικόν της πᾶσαν εὐημερίαν καὶ πᾶσαν προκοπήν. Αἱ ἑορταὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ σερβικοῦ στόλου θὰ ἀρχίσουν αὔριον τὴν πρωΐαν μὲ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἐπὶ τοῦ Βίδο ἐκ μέρους τοῦ Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Ἀθηναγόρα. Ὁ Σέρβος ναύαρχος δὲν παρέλειψε νὰ τονίσῃ τὴν χαράν του διότι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ σερβικοῦ στόλου συμπίπτει μὲ τὴν ἐπέτειον τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἡ εὐτυχία του αὐτὴ γίνεται περισσότερον μεγαλυτέρα διότι ἡ συνάντησις τῶν δύο στόλων γίνεται εἰς τὸ νησὶ τὸ ὁποῖον ἐγκλείει τόσας ἀναμνήσεις σερβικάς.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΚΕΡΚΥΡΑ, 17 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας)—Ἤρχισαν σήμερον τὴν πρωΐαν αἱ ἑορταὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως τοῦ σερβικοῦ στόλου, γενομένης πρῶτον τῆς τελετῆς εἰς τὴν νησῖδα Βίδο, ὅπου ἐτάφησαν κατὰ πρῶτον Σέρβοι θανόντες κατὰ τὸν πόλεμον ὅταν παρέμενον ἐν Κερκύρᾳ. Τὴν 8 1)2 π.μ. ἀτμάκατοι διεπεραίωσαν εἰς τὸ Βίδο τὸν Σέρβον ναύαρχον Πρίτσα, τοὺς κυβερνήτας καὶ ἀξιωματικοὺς τῶν σερβικῶν καὶ ἑλληνικῶν πλοίων μετὰ τοῦ Ἕλληνος στολάρχου Τούμπα, τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὸν δήμαρχον Κερκύρας. Παρὰ τὸ σερβικὸν Νεκροταφεῖον εἶχον παραταχθῇ ἀγήματα τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ τῆς «Δαλματίας» μετὰ μουσικῶν. Οἱ δύο στόλαρχοι ἐπεθεώρησαν τὰ ἀγήματα.

Εἶτα ὁ μητροπολίτης Κερκύρας, τὸν ὁποῖον συνώδευον ἅπαντες οἱ ἱερεῖς τῆς πόλεως καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς ἐτέλεσε μνημόσυνον, ψάλλοντος καλλιφώνου χοροῦ ἑλληνιστὶ καὶ σερβιστὶ συνοδείᾳ καὶ ἁρμονίου. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ μνημοσύνου ἀνὰ δύο λεπτὰ ἔρριπτον ἀνὰ ἕνα κανονιοβολισμὸν αἱ ναυαρχίδες τῶν δύο στόλων, ἐνῷ οἱ κώδωνες τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς πόλεως ἤχουν πενθίμως. Συγχρόνως σμῆνος πέντε ὑδροπλάνων περιΐπτατο ὑπὲρ τὸ Βίδο.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ μνημοσύνου, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Μητροπολίτης κ. Ἀθηναγόρας ἀνέπεμψε σερβιστὶ εὐχὴν ὑπὲρ τῶν θανόντων ἐν Κερκύρᾳ Σέρβων, ὁ ναύαρχος Πρίτσα στραφεὶς πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς παρατεταγμένους ναύτας, ὡμίλησε σερβιστί, εἰπὼν τὰ ἑξῆς: «Μίαν ἡμέραν κατὰ τὸ 1914 τὸ πυροβόλον ἀντήχησεν αἰφνιδίως εἰς τὰ σύνορά μας καὶ ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος. Ἡ μεγάλη Αὐστρία, ἡ παντοδύναμος αὐτοκρατορία, ἐπετίθετο ἐναντίον τῆς μικρᾶς Σερβίας, ἵνα καταστρέψῃ καὶ ἐξαλείψῃ αὐτὴν ἐκ τοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπὶ ἐνάμισυ χρόνον ὁ μικρὸς σερβικὸς λαὸς ἀντέτασσεν ὅσην ἠδύνατο ἀντίστασιν. Ἦλθεν ὅμως κάποτε ὥρα ποὺ πολυάριθμοι στρατιῶται κατέπνιξαν τὴν ἀντίστασίν του καὶ ἤρχισεν ἡ ὑποχώρησις. Ἕνας λαὸς μικρὸν κατὰ μικρὸν ἔφυγεν ἀπὸ τὴν πατρίδα του πρὸς τὸ ἄγνωστον, χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ἐλπίδα. Ἀφοῦ ὁ σερβικὸς λαὸς καὶ ὁ σερβικὸς στρατὸς ἐγκατέλειψε τὴν τελευταίαν σπιθαμὴν τοῦ πατρίου ἐδάφους, ἤρχισε σωστὸς Γολγοθᾶς. Ἡ διάβασις τῆς Ἀλβανίας. Χιλιάδες ἀπέθανον ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ τὸ ψῦχος. Μετὰ μυρίας βασάνους ἀντίκρυσαν τέλος τὴν Ἀδριατικήν, ὅπου ὁ συμμαχικὸς στόλος τοὺς παρέλαβε καὶ τοὺς ἔφερεν εἰς τὴν φιλόξενον αὐτὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ μεγάλοι ὅμως κόποι τοὺς ἐξήντλησαν καὶ χιλιάδες ἡρώων ἀπέθανον τότε ἐδῶ καὶ ἐτάφησαν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλληνικῆς Κερκύρας. Γνωρίζετε τὸ τραγοῦδι τοῦ ἐκπατρισμοῦ, τὸ ὁποῖον συνετέθη ἐδῶ εἰς Κέρκυραν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς σερβικῆς παραμονῆς καὶ τὸ ὁποῖον ἀπηχεῖ τὸν πόνον διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς πατρίδος. Μὲ τὰ αἰσθήματα αὐτὰ ἤρχισεν ἡ ἀνασυγκρότησις τοῦ στρατοῦ μας. Ἀπὸ τὴν Κέρκυραν ἐξεπήδησεν ἡ νέα στρατιά, ἡ ὁποία μετεφέρθη εἰς τὸ μέτωπον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀπεδύθη εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα.

»Σήμερον, ὁπότε πρώτην φορὰν ὁ στόλος μας ταξειδεύει ἔξω τῶν σερβικῶν ὑδάτων, ἐθεωρήσαμεν καθῆκον νὰ ἔλθωμεν πρῶτον ἐδῶ ἵνα κλίνωμεν εὐλαβῶς τὸ γόνυ εἰς τοὺς τάφους τῶν ἡρώων καὶ διαβεβαιώσωμεν ὅτι ἡ ἱερὰ ἀνάμνησις τῆς θυσίας των θὰ μείνῃ χαραγμένη αἰωνίως εἰς τὴν ψυχήν μας. Ἤλθομεν ἵνα μὴ νομισθῇ ὅτι μετὰ τὴν νίκην δὲν ἐνθυμούμεθα τὸν πόνον καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν ταφέντων ἐδῶ νεκρῶν. Τοὺς ἐνθυμούμεθα, ὅπως ἐνθυμούμεθα ὅτι ἡ ἑλληνικὴ αὐτὴ νῆσος ἐδέχθη τούτους καὶ τοὺς ἐφιλοξένησεν ὡς ἀδελφούς.»

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ Σέρβος ναύαρχος στραφεὶς πρὸς τὰς παρισταμένας ἑλληνικὰς ἀρχὰς ἐξέφρασε γαλλιστὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τῆς Σερβίας πρὸς τὴν Κέρκυραν καὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν στοργικὴν φιλοξενίαν πρὸς τοὺς ἐκπατρισθέντας Σέρβους.

Εἶτα συνεχίσας τὸν λόγον του ἐπέρανεν αὐτῶ:

«Ἤδη, ἀφοῦ διεβίβασα τὰς ἐπιβαλλομένας εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, δίδωμεν ἐνώπιόν σας, ἀθάνατοι νεκροί, εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον, τὸν ὅρκον ὅτι μέχρις ἐσχάτων θ' ἀποθάνωμεν ὅλοι ὡς ἥρωες ἐὰν κανεὶς ἤθελε προσβάλει τὴν Πατρίδα μας καὶ ἐπιβουλευθῇ τὴν σερβικὴν ἐλευθερίαν.»

ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου κατετέθησαν εἰς τοὺς τάφους οἱ στέφανοι τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Σερβικοῦ Στρατοῦ καὶ Στόλου. Ὁμοίως κατέθεσαν στεφάνους ὁ κ. Τούμπας ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ, ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ κ. Δήμαρχος. Ἀκολούθως οἱ Σέρβοι ἐπίσημοι μετὰ τοῦ Μητροπολίτου κ. Ἀθηναγόρα ἐπεβιβάσθησαν τριῶν σερβικῶν τορπιλλοβόλων, τὰ ὁποῖα συνώδευσε τιμητικῶς ὁ «Πάνθηρ», καὶ ἠνοίχθησαν εἰς τὸ πέλαγος ἵνα ἀποτίσουν φόρον τιμῆς εἰς τοὺς Σέρβους νεκρούς, οἱ ὁποῖοι, ἐπειδὴ ἀπέθνησκον πληθωρικῶς εἰς τὴν νῆσον, ἐτίθεντο εἰς σάκκους καὶ ἐρρίπτοντο εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης ἔξωθι τῆς Κερκύρας. Τὰ πολεμικὰ συνώδευσαν ὡσαύτως τιμητικῶς τὰ πέντε ἑλληνικὰ ὑδροπλάνα. Ὅταν τὰ σκάφη ἔφθασαν 7 μίλια μακρὰν τῆς Κερκύρας εἰς τὴν θέσιν «Τζινιές», ὅπου ἐρρίπτοντο εἰς τὴν θάλασσαν οἱ σάκκοι τῶν νεκρῶν, τὰ πολεμικὰ ἀνέκοψαν τὸν πλοῦν, παραταχθέντων τῶν πληρωμάτων καὶ ὑπὸ τοὺς κανονιοβολισμοὺς τῶν τορπιλλοβόλων ὁ Μητροπολίτης κ. Ἀθηναγόρας ἀνέπεμψεν σερβιστὶ ἐπιμνημόσυνον δέησιν. Εἶτα ὁ ναύαρχος Πίτσα ὡμίλησεν ἐκ νέου, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα, κοιμοῦνται τὸν τελευταῖον ὕπνον οἱ ἀδελφοί μας τῆς Σουμαδίας ἥρωες τῶν Βίντου, Βαρδάρ, Σαββᾶ καὶ Δρίνα. Δι' ἐμοῦ οἱ ἀδελφοί των, τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἠθέλησε νὰ ἐλευθερώσουν καὶ νὰ μεγαλώσουν τὴν Πατρίδα των, στέλλουν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν. Μαζί μου φέρω χῶμα, τὸ ὁποῖον ἡ πρώτη σερβικὰ στρατιὰ μοῦ ἐνεπιστεύθη διὰ νὰ τὸ ρίψω εἰς τὸν ὑγρὸν τῶν τάφον. Εἶνε χῶμα παρμένο ἀπὸ τὰ γύρω τοῦ Βελιγραδίου χαρακώματα. Ρίπτω ἐπίσης χῶμα ἀπὸ τὸ Μοντενέγκρο, ἀπὸ τὸ Κουμάνοβο, ὅπου συνήφθησαν αἱ περιφανέσταται μάχαι, αἵτινες μᾶς ἔδωσαν τὴν νίκην. Φέρω ἐπίσης χῶμα ἀπὸ τὸν ναύσταθμόν μας τοῦ Καττάρου. Τὸ ρίπτω καὶ αὐτὸ στὰ νερὰ αὐτά, ὑπὸ τὰ ὁποῖα ἀναπαύεσθε, μαζὶ μὲ τὸν χαιρετισμὸν ὅλης μας τῆς Πατρίδος.»

Ἅπαντες οἱ παρακολουθοῦντες Σέρβοι ;κλαιον, πολλοὶ καταληφθέντες ἀπὸ λυγμούς. Καὶ ὁ ναύαρχος Πρίτσα ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν δάφνινον στέφανον. Συγχρόνως τὰ ἑλληνικὰ ὑδροπλάνα, κατελθόντα χαμηλά, ἔρριψαν ἕνα δάφνινον στέφανον.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ σερβικὸς στολίσκος ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λιμένα. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα τῶν ἑορτῶν κλείει μὲ τὴν ἑσπερινὴν δεξίωσιν εἰς τὴν Νομαρχίαν.

Π. ΤΡΟΥΜΠΟΥΝΗΣ

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Οἱ ἄταφοι

«Μετὰ τὸ μνημόσυνον, ὅλοι οἱ ἐπίσημοι ἐπέβησαν Σερβικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ καὶ μετέβησαν εἰς ἀπόστασιν 10 μιλίων, μεταξὺ Κουλούρας καὶ Διβαρίου, καὶ ἔρριψαν στεφάνους εἰς τὴν θάλασσαν εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου ἐρρίφθησαν κρυφίως χιλιάδες Σέρβων, ἀποθνησκόντων εἰς τὴν Κέρκυραν ἐκ τῶν πολεμικῶν κακουχιῶν, διὰ νὰ μὴ θορυβοῦνται οἱ λοιποί».

«Ὅπου γῆ καὶ τάφος», λέει μὲ τὴν βαθειὰ φιλοσοφία του ὁ λαός, ποῦ δὲν εἶνε καθόλου κοσμοπολίτης, γιὰ νὰ παρηγορηθῇ γιὰ τὴν πίκρα τῆς ξενητειᾶς, καὶ ἡ γῆ ποῦ ἐχώρισαν μὲ σύνορα καὶ μὲ φυλετικὰ μίση δέχεται ἀνεξέλεγκτα στὴν ἀγκαλιά της ὅλους, γιὰ νὰ τοὺς ἀποδώσῃ ὑπὸ ἄλλην μορφὴν στὴν Αἰωνιότητα, ὅπως ὁ Χωνευτὴς τῶν Κουμπιῶν στὸ Πὲρ-Γκύντ τοῦ Ἴψεν. Καὶ ὅμως, οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ποῦ ἐκυνήγησεν ἀλύπητα ὁ Ἄγγελος Ἐξολοθρευτὴς τοῦ πολέμου, οὔτε στὴν ξένη γῆ δὲν βρῆκαν τὸν τάφο, καὶ μόνον ἡ θάλασσα ποῦ «κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακὰ» τοὺς ἔκρυψε μέσα στὰ νερά της, τὸν κοινὸν τάφον τῶν πιὸ δυστυχισμένων ἀνθρώπων. Γιατὶ δὲν ὑπάρχει πιὸ μεγάλη δυστυχία γιὰ ὅσους δὲν ἦταν νὰ ξαναγυρίσουν στὴν πατρίδα τους, ἀπὸ τὴν ἔλλειψι ἑνὸς τάφου, ποῦ θὰ στόλιζε, ὅταν κανένα ἄλλο χέρι δὲν ὑπῆρχε, στοργικὰ ἡ Ἄνοιξη μὲ τὰ ἀγριολούλουδά της, καὶ θὰ ἔκλαιγαν μὲ τὶς βαρειὲς σταγόνες τους, τὰ σύννεφα τῆς μπόρας ποῦ θὰ ξεκινοῦσαν ἀπὸ τοὺς μακρυνοὺς σερβικοὺς κάμπους. Ἡ μαννάδες, ἡ ἀδερφές, ἡ γυναῖκες ποῦ ἀγαπήσανε, δὲν θὰ μποροῦν νὰ συλλογίζωνται ἕναν τάφο' ἕναν σταυρό, κάπου, σὲ μιὰ μακρυνὴ χώρα, καὶ τὰ κύματα τοῦ Ἀδρία θὰ σκορπίσουν τὰ στεφάνια ποῦ ἔρριξαν ξένα χέρια, καὶ τίποτε πιὰ δὲν θὰ τοὺς θυμίζῃ! Κι' ὅμως οἱ ἄταφοι αὐτοί, ποῦ πέθαναν γιὰ τὴν πατρίδα τους, ἄξιζαν νὰ τοὺς θυμοῦνται δυὸ φορές, γιατὶ δυὸ φορὲς ἐθυσιάσθηκαν. Ἐθυσίασαν τὴν ζωή τους, κ' ἐθυσίασαν τὴν ἀνάμνησί τους. Ἐσβυσαν ὁλότελα, ἀπὸ ἕναν κακὸ θάνατο, κ' ἡ ἄδοξη ταφή τους ἦταν μιὰ δεύτερη θυσία, γιὰ νὰ μὴ κλονίσουν τὸ ἠθικὸν τῶν ἄλλων. Γι' αὐτούς, μονάχα γι' αὐτούς, χωρὶς κανέναν ἄλλο σωβινισμό, χωρὶς καμμιὰ ἰμπεριαλιστικὴ σκέψι, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε στὴ θάλασσα τοῦ Ἀδρία κάποιο σερβικὸ καράβι, ποῦ ἀναταράσσοντας μὲ τὸν ἕλικά του τὰ νερὰ σὰν ἕνα φιλικὸ μαντῆλι, θὰ στέλνῃ χαιρετίσματα ἀπ' τὴν Πατρίδα σ' ἐκείνους ποῦ κοιμοῦνται λησμονημένοι ἐκεῖ βαθειά!......

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἵδρυσις σανατορίου

Αὔριον Κυριακὴν εἰς τὰς 11.30 π. μ. εἰς τὴν Νταοῦ Πεντέλης τίθεται ὁ θεμέλιος τοῦ Σανατορίου ἡ «Ζωοδόχος Πηγὴ» ἱδρυομένου ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ὑπὲρ τῶν ἀπόρων φυματικῶν.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ κυρία Κουντουριώτου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ε. Βενιζέλος καὶ ἡ κυρία Ἕλενα Βενιζέλου, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Μαρῆς καὶ Δοξιάδης, ὁ Δήμαρχος κ. Πάτσης θὰ παρασταθῶσι κατὰ τὴν ἑορτὴν αὐτήν.

Κοσμικὴ κίνησις

—Καλλιτεχνικὴ ἑσπερίς

Παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Π. Α. Καλλιγᾶ δίδεται ἀπόψε ἡ προαγγελθεῖσα θεατρικὴ ἐρασιτεχνικὴ παράστασις, τῆς ὁποίας αἱ γενικαὶ δοκιμαὶ ἔγιναν χθὲς ἐνώπιον στενοῦ φιλικοῦ κύκλου. Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, τοῦ ὡραίου μεγάρου, ἐστήθη μία σκηνή, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ παίζεται ἡ χαριτωμένη κωμῳδία τοῦ Σασᾶ Γκιτρὺ «Μαριέττα» ἢ «Πῶς γράφεται ἡ ἱστορία», ἡ ὁποία ἐπαίχθη διὰ πρώτην φορὰν πέρυσι εἰς τὸ Παρίσι εἰς τὸ θέατρον «Ἐδουάρδος 7ος» μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν Ὑβὸν Πρεντάν.

Εἰς τὴν παράστασιν συμμετέχουν ἡ κ. Μετζεβίρη, ἡ κ. Κούλα Π. Καλλιγᾶ, ὁ κ. Παῦλος Α. Καλλιγᾶς, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καρόλου, ὁ κ. Ἀντ. Φωκᾶς, ὁ κ. Ζαλλόνης, ὁ κ. Στέφ. Α. Καλλιγᾶς, καὶ αἱ δ. Φαρμάκη καὶ Φωστηροπούλου.

Ἡ κωμῳδία παίζεται μὲ μουσικὴν ὑπόκρουσιν. Ἡ μουσικὴ καὶ τὰ τραγούδια εἶναι ἀπὸ τὶς πειὸ χαριτωμένες συνθέσεις τοῦ Ὄσκαρ Στράους. Διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας, ἡ ὁποία παίζει ἀφανής, εἰς παραπλεύρως δωμάτιον, εἶναι ὁ κ. Λ. Πουλόπουλος. Ἡ σκηνοθεσία τοῦ ἔργου ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Μίκην Βουτσινᾶν, ὅστις ἐμφανίζεται ἀπὸ σκηνῆς πρὸ τῆς παραστάσεως καὶ ἐξηγεῖ μὲ ἔξυπνα λόγια τὴν αἰτίαν τῆς παραλείψεως τῆς πρώτης πράξεως.

Ἡ ἀποψινὴ πρεμιέρα θὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὸ σπίτι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Π. Καλλιγᾶ ὅλο τὸ θεατρόφιλον κοσμικὸν ἐκλεκτὸν κοινόν μας, προμηνύεται δὲ πλήρης ἐπιτυχία ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν χθεσινὴν πρόβα τζενεράλ.

Ἡ αὐριανὴ ἑορτὴ τοῦ Λυκείου

Χθὲς εἰς τὸ Στάδιον ἐγένοντο μὲ πλήρη ἐπιτυχίαν αἱ γενικαὶ δοκιμαὶ τῆς αὐριανῆς μεγάλης ἑορτῆς τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων. Ἐν τῷ μεταξὺ πυρετωδῶς συνεχίζονται ἐντὸς τοῦ Λυκείου αἱ προετοιμασίαι τῆς ἑορτῆς.

Ὅ,τι θὰ θαυμασθῇ ἀπὸ τὰς χιλιάδας τῶν θεατῶν ποὺ εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ κατακλύσουν τὸ Στάδιον, θὰ εἶνε ἡ γενικὴ ἐμφάνισις τοῦ στίβου μὲ ὅλην τὴν ἀδιάσπαστον ἅλυσσιν τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Θὰ παρελάσῃ ὅλη ἡ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας τεχνοτροπία τῆς ἑλληνικῆς ἐνδυμασίας.

Ὅλα τὰ κοστούμια, κατασκευάζονται, ταξινομοῦνται καὶ φυλάσσονται εἰς τὴν πλουσίαν ἱματιοθήκην τοῦ Λυκείου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐφόρου κ. Πέρδικα, βοηθουμένης ὑπὸ τῶν δεσποινίδων Δεκάζου, Πέρδικα καὶ τῆς διευθυντρίας τοῦ Λυκείου κ. Σβορώνου.

Ἔκτακτα μέτρα ἔχουν ληφθῇ ἐν συνεργασίᾳ τῆς ἀστυνομίας μετὰ τοῦ Λυκείου ἐγγυώμενα παραδειγματικὴν τάξιν εἰς τὸ Στάδιον. Πολυάριθμα κιόσκια πωλοῦν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰσιτήρια τὰ ὁποῖα ἐπίσης δύναται τις νὰ προμηθευθῇ καὶ εἰς τὸ Λύκειον.

Θέατρα

ΑΠΟΛΛΩΝ. (Θίασος Κύρου). «Παξιμά-ΙΝΤΕΑΛ. (Ἐπιθεώρησις Ἀρντάντωφ). «Ἡ Παριζιάνα».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Σήμερον 6.30' μ. μ. «Ἐπίδειξις ρυθμικῆς» Ἑλληνικοῦ Ὠδείου.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Κωμῳδία Β. Ἀργυροπούλου). «Ἐκδρομὴ στὸν Παράδεισο».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ἐλευθέρα Σκηνή). «Σιμούν».

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σουφραζέττα».

ΟΛΥΜΠΙΑ. Ὥρα 9.30 μ.μ. «Ἀΐντα» 3η πρᾶξις, «Μποέμ» 1η πρᾶξις, «Κάρμεν» 4η πρᾶξις ὑπὸ τῆς Μελοδραματικῆς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. (Ὀπερέττα Ὀλ. Καντιώτη—Ριτσιάρδη). «Ἡ πρώτη ἀγάπη».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Αἱ δύο ἀδελφαί».

ΒΑΡΙΕΤΕ (Χρηματιστήριον). Ἔναρξις προσεχῶς.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Βορονώφ—Μεταμόσχευσις ἀδένων».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ραμόνα».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ρὸζ Μαρί».

ΣΙΝΕ — ΝΤΑΝΣΙΓΚ «ΑΚΡΟΠΟΛ». «Ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μονμάρτρης».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Ἄλογο Ταρζάν».

ΑΛΚΑΖΑΡ. «Γαμήλιος πέπλος».

Α.Ο.Δ.Ο. «Τὸ παιδὶ τοῦ δρόμου».

ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Καρδιὰ χορευτρίας».

ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ναύτη».

ΚΩΣΤΑΚΗ. «Τὸ ἀνύπαρκτο πα[illegible]».

ΛΑΟΥ. «Λοβιτούρα».

ΛΟΥΞ. «Ὅταν τὰ νειᾶτα διψοῦν».

ΜΟΓΚΑΝΤΟΡ. «Τὸ πουκαμισάκι τῆς ξωτοχήρας».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Σάλτο μορτάλε».

ΠΕΡΟΚΕ. «Γκραουστάρκ».

Πειραιῶς

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Λησταὶ τοῦ Ὀλύμπου».

Ἡ «Παριζιάνα»

Ἐξακολουθητικὴ κοσμοσυρροὴ κάθε βράδυ εἰς τὰς παραστάσεις τῆς ἐξυπνοτάτης ἐπιθεωρήσεως «Παριζιάνα» εἰς τὸ θέατρον «Ἰντεάλ». Ζηλευτὴν ἐπιτυχίαν σημειώνουν οἱ δύο συμπαθεῖς κωμικοὶ τοῦ θιάσου κ. κ. Ἰατρίδης καὶ Μαυρέας εἰς τὴν Ραμονομανίαν ὁ πρῶτος μετὰ τῆς κυρίας Μπονέλλι καὶ ὡς χαζὸς ὁ δεύτερος. Ἐπίσης ἀπολαυστικώτατον τὸ φινάλε τῆς πρώτης πράξεως διὰ τοῦ ὁποίου σατυρίζεται ὁ Ἀγῶνας τῆς Γυναίκας. Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἑτοιμάζονται νέαι σκηναί.

Ἀναβολὴ ἐκδρομῆς Σουνίου

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἕνεκα τοῦ πνέοντος ἀνέμου ἀνεβλήθη αὕτη διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν 20 τρ. καὶ ὥραν 5.30 μ.μ.

Ἀθλητισμὸς

— Οἱ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες

Ὁ δι' αὔριον ὁρισθεὶς τελικὸς ἀγὼν διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν μεταξὺ τῶν ὁμάδων «Παναθηναϊκοῦ» καὶ «Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως» φαίνεται ὅτι δὲν θὰ διεξαχθῇ. Ἀμφότερα τὰ σωματεῖα δι' ἰδίους ἕκαστον λόγους, φαίνονται διατεθειμένα νὰ μὴ κατέλθουν εἰς τὸν αὐριανὸν ἀγῶνα. Ὁ Παναθηναϊκὸς ἔχει ἤδη ἐξασφαλίσει τὴν νίκην τοῦ πρωταθλήματος ἐκ τῆς βαθμολογίας εἰς τρόπον ὥστε ἡ αὐριανὴ συνάντησις, ἐὰν διεξήγετο, νὰ μὴ ἠλλοίωνε τὸ ἀποτέλεσμα.

— Ἡ αὐριανὴ κίνησις

Εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου διεξάγονται οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες πρὸς τιμὴν τῶν θανόντων πρωταθλητῶν Κουλουμούρδα, Τσικλητῆρα, Ἀνδρεαδάκη καὶ Κακούση.

—Εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη τελοῦνται αὔριον τὴν πρωΐαν οἱ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος τῆς Ἑλλάδος.

— Τὸ ἑλληνικὸν τουρνουὰ

Αὔριον τὸ ἀπόγευμα θὰ διεξαχθοῦν αἱ δύο ἐναπομείνασαι ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις διὰ τὸ ἑλληνικὸν τουρνουὰ τοῦ κυπέλλου τοῦ Πάσχα. Θὰ συναντηθοῦν εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον τοῦ Νέου Φαλήρου αἱ ὁμάδες «Ἐθνικὸς» καὶ «Ἀπόλλων» καὶ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Ἀπόλλωνος» αἱ ὁμάδες «Ἀτρόμητος» καὶ «Γουδί».

—Αἱ συναντήσεις τῆς Ἀρσενὰλ ματαιοῦνται.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐλήφθη τηλεγράφημα τῆς αἰγυπτιακῆς ὁμάδος Ἄρσεναλ, διὰ τοῦ ὁποίου αὕτη ἀγγέλλει ὅτι δὲν δέχεται τὰς προτάσεις τοῦ «Ἐθνικοῦ» καὶ κατὰ συνέπειαν ματαιοῦνται αἱ προαγγελθεῖσαι δύο συναντήσεις της. Ἡ Ἄρσεναλ διέρχεται σήμερον τὴν πρωΐαν ἐκ Πειραιῶς.

SAK.—

Ραμπιντρανὰθ Τανκὸρ

Ὁ κηπουρὸς

Ἀγάπη μου, ἡ καρδούλα μου νύχτα καὶ μέρα ὡς τώρα
ἐπιθυμάει ν' ἀπαντηθῇ μὲ σένα ὅλη τὴν ὥρα.
Μὲ τρώει σὰν ἄγριος θάνατος ἡ ἐπιθυμιὰ γιὰ νάρτω.
Χτύπα με ὡσὰν τὴν τρικυμιά· ὅ,τι κι' ἂν ἔχω πάρτο·
ἔμπα μέσα στὸν ὕπνο μου καὶ κλέψε τὰ ὄνειρά μου.
Ἀφαίρεσέ μου ὁλάκαιρο τὸν κόσμο μου κυρά μου·
καὶ ἀπ' ὅλη τὴν καταστροφή, μὲ τὴ γυμνὴ ψυχή μας,
ἂς φκιάσουμε μιὰν ὀμορφιὰ μονάκριβη, δική μας.
Ὠϊμέ, τί πλάνα ἐπιθυμιά! Θέ μου, ὅταν, βρούμε ἐσένα,
τότε θὰ σμίξουμε τὰ δυὸ καὶ θὲ νὰ γίνουμ' ἕνα.

Μετ. ΑΝ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ

Ρυθμικὴ ἐπίδειξις

Σήμερον ὥραν 6.30 μ. μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» ὑπὸ ὁμάδος μαθητριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου καὶ τῆς τάξεως Δος Μ. Ζορντὰν ρυθμικὴ ἐπίδειξις κατὰ τὸ σύστημα Νταλκρόζ, ὅπερ εἶνε τὸ ἰδεῶδες σύστημα διὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδιοῦ γιατὶ ἐπιδιώκει τὴν τελείαν ἰσορροπίαν πνεύματος καὶ σώματος.

Θὰ ἐκτελεσθοῦν διάφοροι ρυθμικαὶ καὶ μετρικαὶ κινήσεις καὶ θὰ ἑρμηνευθοῦν ἔργα τοῦ Μπάχ, Σούμαν, Ραχμανίνοφ, Νταλκρὸζ καὶ Μέντελσον.

Ἡ παράστασις τοῦ Ὠδείου

Σήμερον εἰς τὰ «Ὀλύμπια» 9.30' μ. μ. ἐπαναλαμβάνεται διὰ τελευταίαν φορὰν ἡ παράστασις τῆς μελοδραματικῆς σχολῆς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Νικολάου. Θὰ παιχθοῦν ἡ 3η πρᾶξις τῆς «Ἀΐντα», ἡ 1η τῆς «Μποέμ» καὶ ἡ 4η τῆς «Κάρμεν» ὑπὸ τελειοφοίτων τῶν σχολῶν μονῳδίας καὶ μελοδραματικῆς. Μετέχει πλήρης ἡ ὀρχήστρα καὶ ἡ μικτὴ χορῳδία τοῦ Ὠδείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μπούτνικοφ.

Διαλέξεις

Σήμερον καὶ ὥραν 7 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» ἡ γ' διάλεξις τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀττικοβοιωτίας μὲ ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ ἔκτακτον μέλος τοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Πᾶνον Ἀναγνωστόπουλον καὶ θέμα «Ποία ἐλαϊκὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ ἀκολουθηθῇ ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος τοῦ ἐλαίου καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐμπορίας αὐτοῦ».

—Σήμερον καὶ ὥραν 7 μ.μ. λαμβάνει χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν διάλεξις «περὶ Φασισμοῦ» ὑπὸ τοῦ κ. Ἀριστ. Καλλαβᾶ, ὑφηγητοῦ Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Μαθηματικὴ Ἑταιρεία

Αὔριον Κυριακὴν ἡ Μαθηματικὴ Ἑταιρεία θὰ ἐκδράμῃ εἰς Μαραθῶνα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἔργων τῆς Οὔλεν. Ἡ ἀναχώρησις θὰ γίνῃ δι' αὐτοκινήτων ἐκ τῆς πλατείας Κάνιγγος τὴν 7 π. μ.

«Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία»

Κυκλοφορεῖ τὸ ὑπ' ἀριθ. 182 τεῦχος περιέχον τὰ ἄρθρα: Γούναρης, ἀπὸ τὸν κ. Κ. Θ. Παπαλεξάνδρου, Γραμματική, ἀπὸ τὸν κ. Γ. Π. Ἀναγνωστόπουλον, Γραμμάτιον, ἀπὸ τοὺς κ. κ. Γ. Οἰκονομόπουλον καὶ Τ. Κεραμιδᾶν, Γραμματολογία ἀπὸ τὸν κ. Ι. Συκουτρῆν, γραμματόσημον, ἀπὸ τὴν «Ἑλληνικὴν Φιλοτελικὴν Ἑταιρίαν», γραφή, ἀπὸ τοὺς κ.κ. Σ. Μαρινᾶτον, Β. Ἔξαρχον, Ἐμμ. Λαμπαδάριον καὶ Δ. Κουρέταν, Γραφολογία, ἀπὸ τὸν κ. Β. Βλαβιανόν, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀπὸ τὸν Μακ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ 850 ἄλλα ἄρθρα γραμμένα ἀπὸ τοὺς ἀριστεῖς τῶν παρ' ἡμῖν ἐπιστημόνων καὶ λογίων. Τὸ τεῦχος κοσμοῦν καὶ 108 εἰκόνες καὶ σχεδιάσματα.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τῆς 15ης Μαΐου ἐ. ἔ. τὸ 95ον τεῦχος τοῦ τεχνικοῦ περιοδικοῦ «Ἔργα» μὲ πλουσίαν καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαν ὕλην ἐπὶ τῶν κυριωτέρων τεχνικῶν ζητημάτων.

Ὁ χορὸς τῶν Λεσβίων

Ὁ ἄσσος τῆς Ἐπιθεωρήσεως κ. Μαυρέας θὰ σκορπίσῃ εἰς τὸν ἀποψινὸν χορὸν τῶν Λεσβίων μὲ τοὺς πιὸ ξεκαρδιστικούς του ρόλους τὸ πιὸ μεγάλο κέφι.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

Ἀνταλλαγὴ προσωρινῶν τίτλων μετοχῶν δι' ὁριστικῶν τοιούτων καὶ πληρωμὴ ὑπολοίπου μερίσματος χρήσεως 31ης Δεκεμβρίου 1928.

Εἰδοποιοῦνται οἱ κάτοχοι μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης 22ας τρέχ. μηνὸς ἄρχεται ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς (Μέγαρον Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος) καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῶν συναλλαγῶν ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν προσωρινῶν τίτλων μετοχῶν αὐτῆς διὰ τῶν ὁριστικῶν τοιούτων.

Συγχρόνως ἄρχεται καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐκ Δρχ. 60.— ἐγκριθέντος ὑπολοίπου μερίσματος τῆς χρήσεως 31 Δεκεμβρίου 1928 δι' ἀποκοπῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 μερισματαποδείξεως Β' Ἑξαμηνίας 1928.

(Ἐκ τῆς Γραμματείας)

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι ματαιωθείσης τῆς μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν προμήθειαν ἐκλογικῶν κιβωτίων, ἐπαναλαμβάνεται αὕτη τὴν 18ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 π. μ. —12 μ. ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου.

Πληροφορίαι χορηγοῦνται ἐν τῷ Διοικητικῷ Τμήματι.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου)

ΚΥΡΙΑΙ

Ὅλοι οἱ δερματολόγοι ἰατροὶ συνιστοῦν, ὅτι ἐλαφρὰ ἐπάλειψις μὲ

ΡΟΔΑΛΙΝΗ ΧΙΟΝΑ

προφυλάσσει τὸ δέρμα σας ἀπὸ τὰς ρυτίδας.

ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΑΝΩΤΕΡΑ ΒΟΥΤΥΡΟΥ

Πώλησις εἰς δοχεῖα λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Τιμαὶ ἐξαιρετικαί.
Χαλκοκονδύλη 25.

ΑΠΟ ΤΟΥ 1858
ΤΑ ΕΛΒΕΤΙΚΑ ΧΡΟΝΟΜΕΤΡΑ
VULCAIN
ΚΑΤΕΚΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΑΓΟΡΑΝ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ & ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΓΚΡΕΚΑ
GIVRINE
Poudre de riz de
L·T·PIVER PARIS

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀντὶ στεφάνου

Ἡ κ. Πάλμα Τσεκλένη ἀντὶ στεφάνου κατέθεσε 250 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου ἀπόρων φυματικῶν εἰς μνήμην [illegible] Τσιγγῆ.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν προσφιλῆ μας καὶ πολύκλαυστον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ Α. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΝ

(Ἀρχιτέκτονα ἐν Θεσσαλονίκῃ)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση).

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσωσι τὴν ἐκφοράν.

Ἀθῆναι τῇ 18ῃ Μαΐου 1929.

Ἡ σύζυγος: Φωφὼ Καραγιαννάκη. Ἡ θυγάτηρ: Μάρω Καραγιαννάκη. Ἡ [illegible] Τερψιχόρη Καραγιαννάκη. Οἱ ἀδελφοί: Ἰωάννης Καραγιαννάκης, Ἰωσὴφ Καραγιαννάκης, Βάσος Καραγιαννάκης, [illegible]νίκη Καραγιαννάκη, Σμαρὼ Καραγιαννάκη. Οἱ συγγενεῖς: Εὐτέρπη Σιώμου, [illegible] Οἰκονομίδης. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τὸν ἀγαπητόν μας ἀδελφόν, ἀνεψιὸν καὶ ἐξάδελφον,

ΦΛΩΡΙΑΝ Σ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΝ

(Ὑπάλληλον Ἑταιρείας Σίγγερ, ἐτῶν [illegible])

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 5.30' μ. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Μαΐου 1929.

Οἱ ἀδελφοί: Δημήτριος Σ. Καλλίνικος, [illegible]στος Σ. Καλλίνικος, Ἰωάννης Σ. Καλλίνικος, Ἐριέττη Σ. Καλλινίκου, Ἀθ[illegible] Δ. Ραυτοπούλου, Ναυσικᾶ Μ. Ζαβερδ[illegible], Διονύσιος Ραυτόπουλος, Μᾶρκος Ζαβερδ[illegible]νός, Κούλα Χ. Καλλινίκου. Οἱ θεῖοι: [illegible]κος Καλλίνικος, Αἰκατερίνη Καλλινίκου, Πραξιθέα Καλλινίκου. Οἱ ἐξάδελφοι.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΙΘΑΚΗΣΙΩΝ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως τῶν ἁπανταχοῦ Ἰθακησίων, συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ συμβούλου καὶ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν αὐτῆς

ΦΛΩΡΙΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

ἐψηφίσατο:

1ον) Ὅπως παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τὴν κηδείαν.

2ον) Ὅπως ἐκφρασθῇ εἰς τὴν οἰκογένειάν του ἡ βαθυτάτη θλῖψις αὐτοῦ ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ,

3ον) Ὅπως κατατεθῇ στέφανος, προσφωνοῦντος τοῦ κ. Προέδρου καὶ

4ον) Ὅπως ἡ κηδεία γίνῃ, [illegible]κεν, δαπάναις τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαΐου 1929.

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ γεν. γραμματεὺς
ΙΩ. ΤΡΙΛΙΒΑΣ	ΑΙΑΣ ΜΟΥΣΟΥΡ[illegible]
Ἀντιστράτηγος	

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 19 τρέχ. μηνὸς καὶ ὥραν 10.30' π. μ. 40θήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας ἀδελφοῦ καὶ θείου,

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

(Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἀθῆναι, τῇ 18ῃ Μαΐου 1929.

Αἱ τεθλιμμέναι οἰκογένειαι: Παπαναστασίου, Μ. Καρδαμίτσα, Β. Φωσκόλου, Ι. [illegible]σίδου, Κ. Λεώνη. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 19 Μαΐου καὶ ὥραν 10.45' π. μ. τεσσαρακονθήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Μητροπόλεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ,

ΖΑΝΝΗ ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα: Ἀναστ. Παπαπέτρος, Αἰγύπτ[illegible] Νικολαΐδου, Π. Νικολαΐδης, Νικ. Ζερβουδάκης, Νίνα Ζερβουδάκη. Οἱ ἀδελφοί: Ἀνέττα Πογκόβσκη, Βικέντιος Πογκόβσκη, Κωνστ. Ζερβουδάκης, Ἰφιγένεια Συροπούλου, Δημ. Συρόπουλος, Σοφοκλῆς Ζερβουδάκης. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 19ην τρέχ. μηνὸς καὶ ὥραν 9.30' π. μ. 40θήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ (Πατήσια) ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, υἱοῦ, ἀδελφοῦ, ἀνεψιοῦ καὶ θείου,

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Δ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ

(Ἐμπόρου)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἀθῆναι τῇ 18ῃ Μαΐου 1929.

Ἡ σύζυγος: Ἑλένη Α. Ἀντωνάκη. Τὸ τέκνον: Δημήτριος Α. Ἀντωνάκης. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τελοῦντες τεσσαρακονθήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον αὔριον Κυριακὴν 19ην Μαΐου καὶ ὥραν 10.30' π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πεφιλημένου μας ἀδελφοῦ, ἐγγονοῦ, ἀνεψιοῦ καὶ θείου,

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Λ. ΠΑΝΑΓΑΚΗ

(Λοχαγοῦ Πυροβολικοῦ)

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως εὐαρεστούμενοι παραστῶσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Μαΐου 1929.

Οἱ ἀδελφοί: Κωνσταντῖνος Λ. Παναγάκης, Ἀφροδίτη Θ. [illegible], Σταυρούλα Λ. Παναγάκη, Νίνα Ρίτσου, Ἀνδρομάχη Λ. Παναγάκη, [illegible] Λ. Παναγάκη, Θεόδωρος Β. Ρίτσος. Ἡ μάμμη: Ἀφροδίτη Πλ. Κλάνη. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἀνεψιοί. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 19ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 10.30' π. μ. 40θήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Πευκάκια), ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ,

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Γ. ΔΕΠΑΣΤΑ

(Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἀθῆναι, τῇ 18ῃ Μαΐου 1929.

Ἡ σύζυγος: Ἀνδρομάχη Δεπάστα. Ἡ θυγάτηρ: Μαργαρὼ Δεπάστα. Τὰ τέκνα: Γεώργιος Δεπάστας, Χρῆστος Δεπάστας. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

τὴν καλιτεχνικὴν δημιουργίαν ἐκ γεγονότος ἀληθοῦς καὶ πραγματικοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρω ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀγνοήσῃ τις τελείως τὰς μαρτυρίας τῶν συγχρόνων του, ὁμιλούντων περὶ πραγματικῶν ἐρώτων τοῦ Δάντου. Σχετικῶς μὲ τὴν φιλολογικὴν ἀξίαν τοῦ ποιητικοῦ μέρους τοῦ ἔργου τούτου, ὡμίλησα εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον. Περὶ τοῦ πεζοῦ μέρους δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι τοῦτο πρὸ παντὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν σονέττων, εἴκοσι πέντε τὸν ἀριθμόν, τῶν ἀσμάτων, πέντε τὸν ἀριθμόν, καὶ τῆς μοναδικῆς μπαλλάντας τοῦ ἔργου. Τοιαύτη ἑρμηνεία προσδίδει εἰς τὸ ἀφηγηματικὸν μέρος ὡραίαν κίνησιν, ἥτις ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἤδη δίδουν τὰ καλύτερα μεταξὺ τῶν λυρικῶν του, ὅτι δηλαδὴ πρόκειται περὶ πάθους, τὸ ὁποῖον ἠσθάνθη βαθέως καὶ πραγματικῶς. Ἀλλὰ συχνάκις παρεκκλίνει εἰς λεπτολογίας καὶ ἐπουσιώδεις λεπτομερείας ζημιούσας τὴν αἰσθητικὴν ἐντύπωσιν καὶ ἀποτελούσας πολὺ βαρὺν φόρον ὀφειλόμενον εἰς τὴν κυριαρχοῦσαν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ποιητοῦ ἀπὸ τῶν νεανικῶν του ἐτῶν καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θερμοτέρου πάθους του, μανίαν, ὅπως ὑποτάσσῃ πάντα εἰς τὰς μεθόδους σχολαστικῆς φιλοσοφίας. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς φιλολογικῆς μορφῆς τὸ πεζὸν πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ φθάσῃ τὴν ὡραιότητα μερικῶν ποιητικῶν μερῶν. Ἤδη ἐκ τοῦ νεανικοῦ τούτου ἔργου δυνάμεθα ν' ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἂν ὁ Δάντης προωρίζετο νὰ καταστῇ εἷς τῶν μεγίστων καὶ μάλιστα ὁ ἀνώτερος ὅλων τῶν Ἰταλῶν ποιητῶν, εἰς τὴν τέχνην ὅμως τοῦ πεζοῦ λόγου δὲν θὰ ἔφθανεν εἰς παρόμοια ὕψη, ἀφίνων τὴν δόξαν τῆς πραγματικῆς μορφώσεως τοῦ ἰταλικοῦ πεζοῦ λόγου εἰς τὸν μακρυνόν του διάδοχον Νικόλαον Μακκιαβέλην.

«ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ»

Τὸ ἔργον τοῦτο γραφὲν εἰς πεζὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν, ἀντιθέτως πρὸς τὴν παράδοσιν, καθ' ἣν τὰ ὑψηλὰ φιλοσοφικὰ θέματα ἔδει νὰ γράφωνται εἰς λατινικήν, ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἀπόπειραν προσαρμογῆς τῆς τότε καλουμένης «χυδαίας γλώσσης» εἰς παρόμοια θέματα. Ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων πραγματειῶν, ἡ πρώτη τῶν ὁποίων χρησιμεύει ὡς εἰσαγωγή, αἱ δὲ ἄλλαι τρεῖς ὡς ἑρμηνεία ἰσαρίθμων ἀσμάτων φιλοσοφικῆς ὑποθέσεως. Οὕτω ὑπάρχει ἀναλογία ὡς πρὸς τὸ σύστημα τῆς συνθέσεως, μεταξὺ τοῦ ἀνωτέρω ἔργου καὶ τῆς «Νέας Ζωῆς». Ἐπρόκειτο νὰ περιλάβῃ, ὡς λέγει ὁ ἴδιος δεκατέσσαρα ἄσματα μὲ εἰδικὴν πραγματείαν ἑρμηνευτικὴν ἑνὸς ἑκάστου καὶ νὰ ἐπισκοπήσῃ ὅλας τὰς ἠθικὰς ἀρετὰς κατὰ τὴν ταξινόμησιν τοῦ Ἀριστοτέλους: Ἀνδρείαν, αὐτοκυριαρχίαν, γενναιοδωρίαν, μεγαλοπρέπειαν, μεγαλοψυχίαν, ἐντιμότητα, πραότητα, εὐγένειαν, φιλαλήθειαν, φαιδρότητα καὶ δικαιοσύνην. Αἱ τρεῖς πραγματεῖαι, τὰς ὁποίας κατέχομεν, ἐκτὸς τῆς εἰσαγωγῆς, ἥτις περιέχει προτροπὴν πρὸς τοὺς λαϊκούς, ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν πανδαισίαν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ τολμηροῦ ἐγχειρήματος νὰ πραγματευθῇ εἰς χυδαίαν γλῶσσαν θέματα τόσον δύσκολα, ἑρμηνεύουν τὰ οἰκεῖα ἄσματα: «Voi che nitendendo il terzo ciel movete», «Amor che nella mente, mi ragiona», «Le dolci rime d' amor che io solia» καὶ ἐν συνόλῳ πραγματεύονται «περὶ τοῦ ἔρωτος καὶ περὶ τῆς ἀρετῆς» κατὰ τὴν Ἀριστοτέλειον ἀντίληψιν. Πέριξ ὅμως τῶν δύο τούτων θεμελιωδῶν διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν ἰδεῶν, συγκεντροῦνται ἄπειραι γνώσεις ἀντληθεῖσαι ἐξ ὅλων τῶν ἐπιστημῶν τοῦ μεσαίωνος. Ἡ πραγμάτευσις αὐτῶν δὲν εἶνε, φυσικά, ἁρμονικὴ καὶ συστηματική. Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἡ ἀφθονία τοῦ ὑλικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς πρώτης νεότητος κατέκλυζε τὸ πνεῦμα τοῦ Δάντου, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἠσθάνετο ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην νὰ θέσῃ μίαν διέξοδον, εὗρε περιωρισμένον πεδίον ἐν τῇ προθέσει τοῦ ποιητοῦ νὰ χρησιμοποιήσῃ τοῦτο πρὸς ἑρμηνείαν καὶ σχολίασιν ποιητικῶν συνθέσεων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπλημμύρισε καὶ ἡπλώθη εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε. Μόνον εἰς τὸ εὐρύτατον πλαίσιον τῆς «Θείας Κωμῳδίας» καὶ ἐν ποιητικῇ μορφῇ, ἥτις μόνη προσηρμόζετο εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Δάντου, ὅλον ἐκεῖνο τὸ ἄπειρον ἐπιστημονικὸν ὑλικὸν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ τὸν ἀπαιτούμενον χῶρον ὅπως ἀναπτυχθῇ ἐν καλλιτεχνικῇ ἁρμονίᾳ. Εἰς τὸ ἀνωτέρω ὅμως ἔργον δίδει τὴν ἐντύπωσιν ἀκατεργάστου ὑλικοῦ ἐπισωρευθέντος κατὰ τύχην εἰς κεφάλαια, τῶν ὁποίων ἡ ἔκτοσις ἦτο ἀνεπαρκὴς ὅπως τὸ περιλάβῃ. Ὅπως διὰ τὴν «Νέαν Ζωήν», οὕτω καὶ διὰ τὸ «Συμπόσιον», πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἐποχῆς τῆς συνθέσεώς του δέον νὰ κάμωμεν διάκρισιν μεταξὺ τῶν ἀσμάτων καὶ τῶν εἰς αὐτὰ ἀναφερομένων σχολίων. Ὡς πρὸς τὰ ἄσματα, ἔχομεν τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῦ Δάντου, ἀναφέροντος δύο εἰς τὴν «Θείαν Κωμῳδίαν», ἅτινα συνετέθησαν εἰς νεαρὰν ἡλικίαν, πιθανῶς μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1295 καὶ 1300, ἤτοι κατὰ τὴν φιλοσοφικὴν περίοδον, ἡ ὁποία ἠκολούθησε τὴν ἐρωτικήν, ὡς ἐξηγεῖται ἀνωτέρω. Ὡς πρὸς τὸ πεζὸν μέρος, διάφορα τεκμήρια ἐξαγόμενα ἐξ ἱστορικῶν περιστατικῶν, ἀναφερομένων ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ ὡδήγησαν τοὺς νεωτέρους κριτικοὺς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐποχὴ αὐτῶν δέον νὰ καθορισθῇ μεταξὺ τῶν 1307 καὶ 1309. Οἱ κριτικοὶ οὗτοι ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἴσως ν' ἀπέβλεπεν εἰς τὸ ν' ἀποτελέσῃ διὰ τὸν Δάντην τίτλον, ὅπως ἀνακληθῇ ἐκ τῆς ἐξορίας εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ὅτι ἡ κάθοδος τοῦ Ἐρρίκου Ζ' τὸν ἔκαμε νὰ ἐλπίσῃ ὅτι τοιοῦτος τίτλος ἦτο περιττός, ἔπειτα δέ, ἡ ἀπρόοπτος ἐξαφάνισις τοῦ αὐτοκράτορος καὶ μετ' αὐτοῦ ὅλων τῶν ἐλπίδων τοῦ ποιητοῦ, κατέστησαν αὐτὸν ἀνωφελῆ καὶ μάταιον. Οὕτω ἐξηγεῖται κατ' ἀρχὰς ἡ διακοπὴ καὶ ἀκολούθως ἡ ὁριστικὴ ἐγκατάλειψις ἔργου, ὅπερ, ὡς συνελήφθη, δὲν ἠδύνατο πλέον ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ἠθικὰς καὶ διανοητικὰς ἀνάγκας τῆς τελευταίας περιόδου τῆς ζωῆς τοῦ ποιητοῦ. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίοδον ἡ ψυχή του, ἀπογοητευθεῖσα ἐκ τῶν ἐγκοσμίων, δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἱκανοποιηθῇ μὲ μόνην τὴν γήϊνον γνῶσιν, ἀλλ' ἐχρειάζετο νὰ προσαρμόσῃ εἰς ταύτην τὴν θείαν γνῶσιν καὶ νὰ ἐκφράσῃ ἀμφοτέρας εἰς μορφὴν ὑψίστης ποιήσεως, ἀφοῦ ἡ πεζὴ μορφὴ ἐφαίνετο ἀνεπαρκὴς διὰ τὴν διατύπωσιν τῶν σκέψεών του.

Καὶ εἰς τὴν «Νέαν Ζωὴν» καὶ εἰς τὸ «Συμπόσιον» τὸ ὕφος φαίνεται σκολιὸν καὶ ἐπίμοχθον, μακρὰν δὲ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ ν' ἀποτελῇ ὄργανον ἀντάξιον τόσου πλούτου σκέψεως.

Κόμης ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΟΣΔΑΡΙ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυπα ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἄνωτερω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Δεκαὲξ χιλιάδας λίρας!

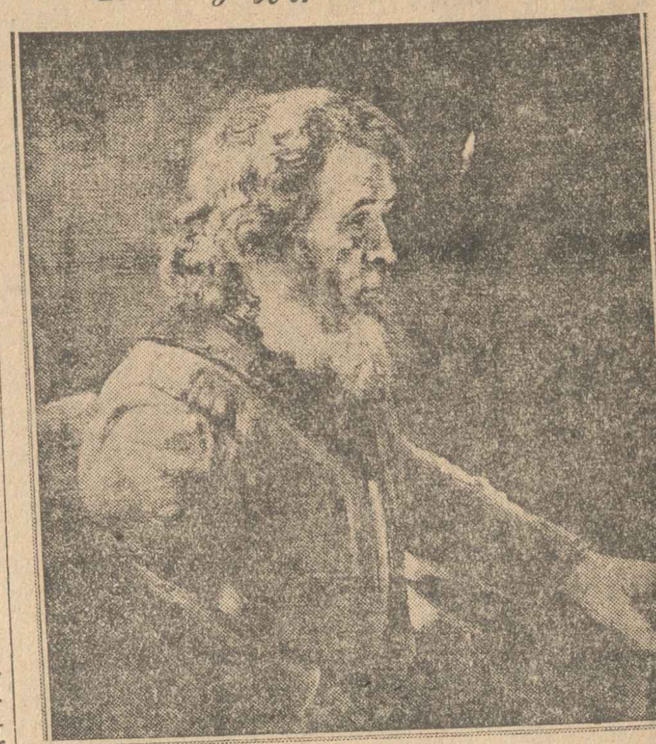

«Ὁ Πολεμιστής», ἕνα ὡραῖον ἔργον τοῦ Ρέμπραντ, τὸ ὁποῖον ἐκτεθὲν πρὸ ἡμερῶν εἰς πλειστηριασμὸν ἐν Λονδίνῳ, ἐγνώρισε πολλὰς περιπετείας. Ὁ πλειστηριασμὸς ἤνοιξε μὲ τιμὴν 500 λιρῶν, διὰ νὰ κατέλθῃ εἰς 200 καὶ ἐκεῖθεν εἰς 16.380!

Μπροκκολοφυεῖται

Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες μὲ χαρὰν σχολιάζουν τὸ γεγονός, ὅτι ἓν τῶν κυριωτέρων προϊόντων τῆς Ἀγγλικῆς λαχανοπαραγωγῆς, τὰ μπρόκκολα παρὰ τὰς ἀντιξόους καιρικὰς συνθήκας, ἐσημείωσαν διπλασιασμὸν καὶ τριπλασιασμὸν ἀποδόσεως. Ἕνας μπροκκολόφυτος κάμπος.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Διαβόλων

Ἕνα παράδοξον εἴδωλον, τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν εἰς τὸ Σιὰμ ὅσοι φρονοῦν ὅτι εἶνε τόσον πλούσιοι ὥστε δὲν ἔχουν ἐλπίδας νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Τὸ ξόανον αὐτὸ προσκυνοῦν κατόπιν οἱ πτωχοὶ διὰ νὰ τύχουν ἐλεημοσύνης παρὰ τῶν πλουσίων κατασκευαστῶν του.

Ἡ ἱστορία ἑνὸς αἱμοβαφοῦς ἥρωος

Ὄλιβερ Κρόμβελ

(Οἱ ἀγῶνες ἑνὸς δικτάτορος)

Τοῦ Ἄγγλου ποιητοῦ κ. Τζὼν Ντρινκουώτερ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 19ον

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΚΤΟΡΑΤΟΥ

Εἰς τὸ πρῶτον Σύνταγμα τοῦ Προτεκτοράτου καθωρίζετο ὅτι κοινοβούλιον ἐκλεγόμενον θὰ συνήρχετο τὴν [illegible] Σεπτεμβρίου 1654. Ἡ ἡμερομηνία [illegible] ἐξελέγη εἰς ἀνάμνησιν τῶν μαχῶν [illegible] Ντάνμπαρ καὶ τοῦ Οὐόρσεστερ. Μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς, ὁ Κρόμβελ εἶχεν ὅλην τὴν ἐξουσίαν νὰ λάβῃ τὰ [illegible] μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐπεβάλλοντο [illegible] τὸ συμφέρον τῆς Χώρας. Ἐπὶ δέκα [illegible] μῆνας ἡ ἐξουσία του ἦτο τόση, ὅσην [illegible] αὐτὸς ὁ Κρόμβελ εἶχε διεκδικήσει.

Ὁ Κρόμβελ δὲν κατεχράσθη τῆς ὑπερ[illegible] του ἐξουσίας, ἀλλὰ τὰ γεγονότα [illegible] ἠρνήσαν νὰ τοῦ διδάξουν ὅτι ἡ θέσις [illegible] ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους δὲν ἦτο καθό[illegible] ἐπίζηλος εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὅτι μά[illegible] ἐκινδύνευεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ εὑρεθῇ [illegible]μένος. Βασιλόφρονες, ἰσοπεδωταί, [illegible]βαπτισταὶ ἐδημιούργουν συνεχῶς κινήματα. Ἀπειράκις ἡ ζωὴ τοῦ Προστάτου [illegible] ἐν κινδύνῳ. Ὁ Κρόμβελ, κατὰ [illegible], ἤθελε ν' ἀγνοῇ τὰς ἐναντίον του [illegible]μοσίας. Δὲν διέτασσε καταδιώξεις [illegible] εἰς σοβαρὰς περιπτώσεις. Ὅταν συ[illegible]λάμβανε τοὺς ἐνόχους, τοὺς ἐνουθέτει [illegible] κατόπιν τοὺς ἀπέδιδε τὴν ἐλευθερίαν [illegible], μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ ἕνα μάθημα πρὸς παραδειγματισμόν.

Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα κατεῖχον [illegible] πρώτην θέσιν εἰς τὰς ἀσχολίας τοῦ Κρόμβελ. Ὁ Προστάτης ἦτο ἐπιεικὴς καὶ [illegible] πρὸς τὴν ἀνεξιθρησκείαν, ἀλλ' ἡ [illegible]ρχία τὸν ἐξηρέθιζε. Πάντες εἶχον πλήρη σχεδὸν ἐλευθερίαν εἰς τὸ θρησκευτικὸν [illegible]τημα, ἀλλ' ὁ ἀθεϊσμός, αἱ πολιτικαὶ ρα[illegible]ουργίαι καὶ ἡ βασιλικὴ προπαγάνδα ποῦ [illegible]γάζετο ὑπὸ τὸ ψευδὲς πρόσχημα τῆς [illegible]σκείας, θὰ παταχθοῦν ἀνηλεῶς.

Ὁ Κρόμβελ συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ λαϊκοὺς καὶ ἐκκλησιαστικούς ὅπου ἀντεπροσωπεύοντο τὰ πλέον ποικίλα κόμματα. Οἱοσδήποτε ἔχων ἓν [illegible]νόμιον ἢ εἰσπράττων τὴν δεκάτην, προσεκλήθη νὰ παρουσιάσῃ τοὺς τίτλους του. Οὐδεὶς εὑρέθη, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιπάλων τοῦ Κρόμβελ, νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ του διατάγματος καὶ νὰ μὴ ἐγκρίνῃ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκλογὴν τῶν ἐπιτρόπων.

Κατὰ τοὺς ὀκτὼ αὐτοὺς μῆνας ἐξεδόθησαν ἀπειράριθμα διατάγματα, τὰ ὁποῖα ἀπέδοσαν εὐτυχῆ ἀποτελέσματα. Τὰ πλεῖστα αὐτῶν ἀπέβλεπον εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῆς διοικήσεως. Ἡ προσοχὴ τοῦ Προστάτου κατενέμετο μεταξὺ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ἐσωτερικῶν τρεχουσῶν ὑποθέσεων. Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ξένοι ἤρχισαν νὰ πληροφοροῦν τὰς αὐλὰς τῶν ὅτι τὸ νέον Κοινοβούλιον εἶχεν ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα ἄνθρωπον σπανίας ἱκανότητος καὶ ἀκεραιότητος χαρακτῆρος.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κρόμβελ ἐγκατέλειψε τὴν κατοικίαν του τοῦ Κόκπιτ εἰς Οὐεστμίνστερ καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἐπίσημον διαμονὴν τοῦ Οὐάϊτχωλλ. Καθ' ἑκάστην Κυριακήν, ὅταν τοῦ ἐπέτρεπον αἱ ἐργασίαι του, μετέβαινεν εἰς Χάμπτον μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ ἐπέβλεπεν ὅπως κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ἡ γηραιὰ μητέρα του, ἡλικίας ἐνενήκοντα ἐτῶν, τυγχάνῃ τῶν τρυφεροτέρων φροντίδων.

Τὸ νέον Κοινοβούλιον συνῆλθε τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1654, μολονότι συνέπιπτε Κυριακή. Ἀπετελεῖτο ἐκ 400 μελῶν Ἄγγλων, 30 Σκώτων καὶ 30 Ἰρλανδῶν.

Ὅταν διὰ πρώτην φορὰν ἔλαβε τὸν λόγον ἐνώπιον τοῦ πρώτου Κοινοβουλίου του (ἡ ἐπωνυμία «Μικρὸν» Κοινοβούλιον δὲν τοῦ ἥρμοζε), ὁ Κρόμβελ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ ἐπεξετείνετο εἰς τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἐτῶν «μολονότι εἶνε πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ λησμονηθοῦν ποτέ, διότι εἶνε ἀναγεγραμμένα εἰς ἓν βιβλίον μεγαλυτέρας διαρκείας ἀπὸ ἓν τετράδιον ἐκ φύλλων χάρτου, καὶ ἐγχαραγμένα, εἶμαι πεπεισμένος, εἰς τὴν καρδίαν παντὸς ἀγαθοῦ ἀνθρώπου.» Ὑπενθύμισεν ὅτι τὸ Κοινοβούλιον ἔπρεπε, πρὸ παντὸς ἄλλου, «νὰ θεραπεύσῃ καὶ νὰ διοργανώσῃ» καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους νὰ λησμονήσουν τὰς διενέξεις τοῦ παρελθόντος. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ πολιτικὰ ἢ λαϊκὰ ζητήματα, ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν του κυρίως ἐπὶ τῶν ἰσοπεδωτῶν, οἱ ὁποῖοι, θέλοντες νὰ καταργήσουν κάθε διάκρισιν μεταξὺ εὐγενῶν, ἀστῶν καὶ γαιοκτημόνων, ἠπείλουν, ἐὰν ἐτύγχανον τῆς μικροτέρας ἐνθαρρύνσεως, νὰ δημιουργήσουν τὸ μεγαλύτερον χάος.

Ὁ λόγος ἦτο ἔντονος, σταθερός, καὶ κατ' ἀρχὰς ἐφάνη ὅτι ἔτυχε καλῆς ὑποδοχῆς. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀπεδείχθη ὅτι τὸ μάθημα δὲν ἔγινε καταληπτόν. Ἡ Βουλή, ἀντὶ νὰ ἐργασθῇ ἀμέσως διὰ «νὰ θεραπεύσῃ» καὶ «νὰ ρυθμίσῃ», ἤνοιξε μακρὰν συζήτησιν διὰ νὰ μάθῃ ἂν ἡ Κυβέρνησις τῆς Χώρας ἔπρεπε νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἢ εἰς ἕνα μόνον ἄνθρωπον. Ὁ Κρόμβελ τοὺς ὑπενθύμισεν ὅτι ἐπ' αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχε πλέον συζήτησις, διότι ἡ ὑπόθεσις εἶχεν ἤδη κανονισθῇ, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν ἔδωσαν προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους του. Ὁ Προστάτης ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα δὲν ὡμίλησεν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ ὀρθοφροσύνη θὰ ἐθριάμβευεν. Ἀλλὰ διεψεύσθη. Τὴν 12ην Σεπτεμβρίου, ὅταν τὰ μέλη τοῦ Κοινοβουλίου ἔφθασαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, εὗρον τὰς θύρας κλειστὰς καὶ στρατιωτικὴν φρουρὰν πρὸ αὐτῶν. Ἐκλήθησαν νὰ προσέλθουν εἰς ἄλλην αἴθουσαν, ὅπου τοὺς ἀνέμενεν ὁ Προστάτης. Ὁ Κρόμβελ τοῖς ἀπηύθυνεν ἕνα λόγον, ὁ ὁποῖος φαινομενικῶς εἶχε διαλλακτικὸν τόνον, ἀλλ' ἡ φωνὴ τοῦ ὁμιλητοῦ ἐπάλλετο ἀπὸ τὸ πάθος.

«Ὑπῆρξα ἐκ γενετῆς, ἤρχισε λέγων, εὐπατρίδης, δὲν ἔζησα εἰς τὰ ὑψηλὰ κοινωνικὰ στρώματα, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὴν ἀφάνειαν.» Ἐκλήθη, εἶπε, νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ ἔθνος μὲ ὅλον τὸ μέτρον τῶν μέσων, τῶν ὁποίων διέθετε, κατ' ἀρχὰς ὡς μέλος τοῦ Κοινοβουλίου, κατόπιν εἰς τὸν πόλεμον. Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Οὐόρσεστερ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ ἤλπιζεν ὅτι τὸ Κοινοβούλιον θὰ ἦτο διατεθειμένον νὰ δώσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸν λαόν. Ἀλλὰ παντοῦ δὲν συνήντησε παρὰ διχόνοιαν καὶ ἀπάθειαν. «Σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἤλπιζον ὅτι θὰ μοῦ ἐπέτρεπεν ἡ κατάστασις τῆς Χώρας νὰ ἰδιωτεύσω. Ἐπανειλημμένως ἐζήτησα νὰ μὲ ἀπαλλάξουν τοῦ ἀξιώματός μου ὡς κυβερνήτου.» Διαρκῶς ὅμως ἡ πρότασίς μου ἀπερρίπτετο, εἶπε. Τότε δὲ ἐξώρκισε τὸ Κοινοβούλιον νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς ἔριδας καὶ νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ ἔργον τῆς διακυβερνήσεως τοῦ κράτους. Ἠρνήθησαν νὰ τὸν ἀκούσουν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ὅπως ἐγνώριζον οἱ ἀκροαταί του, ἐξεδίωξε τὴν Βουλὴν ἐκείνην καὶ ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην νὰ συγκαλέσῃ τὸ Μικρὸν Κοινοβούλιον. Τότε «τὰ πρόσωπα (ἐν συμβούλιον ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλα σημαίνοντα πρόσωπα τοῦ ἔθνους) τὰ ὁποῖα ἀνέλαβον νὰ διοργανώσουν τὴν κυβέρνησιν, συνδιεσκέφθησαν, καὶ γνωστὸν εἶνε ὅτι δὲν ἔλαβον γνῶσιν τῶν συζητήσεών των. «Μοῦ εἶπον ὅτι ἐὰν δὲν ἀνελάμβανον ἐγὼ τὴν ἐξουσίαν, δὲν εἶχον τὴν τόλμην νὰ ἐλπίζουν εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ καθεστῶτος ἢ ἔστω εἰς ἕνα συμβιβασμόν, καὶ ὅτι θὰ κατελήγομεν καὶ πάλιν εἰς τὸν σπαραγμὸν καὶ τὴν αἱματοχυσίαν. Ἠρνήθην ἐπανειλημμένως, καὶ ὄχι βέβαια τυπικῶς, ὅπως τὸ γνωρίζουν αὐτοὶ καὶ ὁ Θεός. Ἐπὶ τέλους, ὁμολογῶ, ἐνέδωσα εἰς τὴν ἐπιμονήν των.»

Ὡς ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ, ὁ Κρόμβελ ἦτο αὐθαίρετος εἰς τὴν ἐξουσίαν του, εἶπε, ἀλλὰ χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ἀγάπην τῶν στρατιωτῶν του. Ἐδέχθη τὸ ἀξίωμα τοῦ Προστάτου, τὸ ὁποῖον τοῦ περιώριζε τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἐπιχειρήσῃ κατ' ἀρχὰς τίποτε ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, κατόπιν δὲ τοῦ Κοινοβουλίου, ὅταν θὰ συνήρχετο. Τὸ Λονδῖνον, ὁ στρατός, οἱ δικασταὶ καὶ ὁ λαὸς τὸν ἐπευφήμησαν ὅταν ἔδωκε τὸν ὅρκον του. Αἱ ἐγκύκλιοι διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ νέου Κοινοβουλίου ἐπιτηδες ἀνέφερον ὅτι οἱ ἐκλεγόμενοι «δὲν θὰ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ μεταρρυθμίσουν τὸ σύστημα τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἀνετίθετο εἰς ἓν μόνον πρόσωπον καὶ εἰς ἓν Κοινοβούλιον.» Ὅλος ὁ κόσμος ἐγνώριζεν ὅτι ἦτο Προστάτης καὶ ὅτι τοὺς εἶχε καλέσει ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτήν. Σήμερον κατεῖχον τὰς θέσεις των χωρὶς ν' ἀναγνωρίζουν τὴν ἐξουσίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξηρτῶντο. Ἔβλεπεν ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξετίθετο καὶ ἐθυσιάζετο ἡ ἐλπὶς τῆς Χώρας ὁλοκλήρου:

«Θὰ ἐπροτίμων νὰ ἔμβω εἰς τὸν τάφον παρὰ νὰ δώσω τὴν συγκατάθεσίν μου... Ἐπειδὴ βλέπω ὅτι δὲν λαμβάνετε ὑπ' ὄψει τὴν ἐξουσίαν, ἡ ὁποία σᾶς συνεκάλεσε, καὶ ὅτι τὴν περιφρονεῖτε, σᾶς ἀναγγέλλω ὅτι ἐφόσον δὲν θὰ ἔχω ἐγγυήσεις ἀναλόγους πρὸς τὴν ἐπιφύλαξιν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὸ διάταγμα τῆς ἐκλογῆς, ἡ εἴσοδος εἰς τὸ Κοινοβούλιον θὰ σᾶς ἀπαγορευθῇ.»

Οὐδεμία ἀμφιβολία ἐπετρέπετο τὴν φορὰν αὐτήν. Ὁ Κρόμβελ εἶχεν ἀκόμη μίαν λέξιν ἐξαιρετικῆς σημασίας νὰ προσθέσῃ. «Ἓν ἔγγραφον εἶχε κατατεθῇ εἰς τὸν προθάλαμον, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τοὺς ἀκροατάς του, ἐὰν τὸ ἔκριναν καλόν. Δυνάμει αὐτῆς τῆς πράξεως, ἀνελάμβανον τὴν ὑποχρέωσιν «νὰ μείνουν εἰλικρινῶς πιστοὶ εἰς τὸν Λόρδον Προστάτην καὶ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων καὶ νὰ μὴ ἐπιφέρουν μεταβολὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ὑπήγετο εἰς ἓν μόνον πρόσωπον καὶ εἰς ἓν κοινοβούλιον.»

Ὁ Προστάτης ἐτελείωσε τὸν λόγον του μὲ μίαν ἐπίσημον δήλωσιν: «Κατέχετε τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, χωρὶς ἐγὼ νὰ ἔχω δικαίωμα ἀρνησικυρίας. Δύνασθε νὰ ψηφίζετε ὅλα τὰ σχέδια, τὰ ὁποῖα σᾶς ἀρέσουν, καὶ ἐὰν ἐγὼ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν δὲν ἔχω δώσει τὴν συγκατάθεσίν μου, θ' ἀποκτοῦν ἰσχὺν νόμου.»

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου, τριακόσια μέλη ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν αὐτήν, τὴν ὁποίαν ἠξίωσεν ὁ Κρόμβελ. Ἑτέρα ἑκατὸν ἑξήκοντα ἐπανῆλθον εἰς τὰς περιφερείας των διὰ νὰ καταρασθοῦν δημοσίᾳ καὶ κρυφίως τὸν δεσποτισμόν. Τὰ τριακόσια δὲν ἦσαν χρησιμώτερα τῆς μειοψηφίας εἰς τὸ προτεκτοράτον. Ἦσαν ἀνίκανα ν' ἀκολουθήσουν τὰς τόσον ἀκριβεῖς καί, ἂς τὸ ἀναγνωρίσωμεν, τὰς τόσον λογικὰς συμβουλὰς τοῦ Ὄλιβερ Κρόμβελ, καὶ ἐθορύβουν εἰς ματαίας καὶ ἀτελευτήτους ἔριδας ἐπὶ τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν. Εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ Προτεκτοράτου καθωρίζετο ὅτι τὸ Κοινοβούλιον θὰ συνεκαλεῖτο μίαν φορὰν τοὐλάχιστον κατὰ τριετίαν, καὶ ὅτι δὲν θὰ διελύετο ἢ μετὰ πέντε μῆνας τὸ ὀλιγώτερον μετὰ τὴν συνέλευσίν του. Ὁ Κρόμβελ ἐσεβάσθη τοὺς ὅρους αὐτοὺς καὶ ἀνέμενε νὰ παρέλθουν οἱ πέντε μῆνες. Ὅταν ἔφθασεν ἡ στιγμή, ἐξέφρασε τὴν σκέψιν του μὲ τὴν ὠμὴν εἰλικρίνειαν, ἡ ὁποία τὸν ἐχαρακτήριζεν:

«Ἐπειδὴ δύναμαι νὰ ἀγνοήσω ὑμᾶς καὶ τὰς πράξεις σας, φαντάζομαι ὅτι ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς καταστήσω γνωστὸν ὅτι ἀγνοῶ τί ἔχετε κάμει. Δὲν γνωρίζω ἐὰν εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα εἴσθε νεκροὶ ἢ ζῶντες. Καθ' ὅλον τὸν χρόνον δὲν ἤκουσα μίαν φορὰν νὰ γίνεται λόγος περὶ ὑμῶν καὶ σεῖς τὸ γνωρίζετε καλῶς.»

Ἀπὸ τὸ Οὐάϊτχωλλ, ὁ Προστάτης εἶδε τὰ πράγματα νὰ λαμβάνουν τραγικὴν τροπήν. Διεπράχθησαν προδοσίαι καὶ ἐξυφάνθησαν συνωμοσίαι. Αἱ παρανομίαι ἐσυνεχίζοντο. Ἡ «θεραπεία καὶ διοργάνωσις» εἶχον ἐγκαταλειφθῇ. Ἐν συντόμῳ, ἡ σύνοδος ἐτελείωσε καὶ «σεῖς δὲν ἐκάματε τίποτε.»

Ὁ Κρόμβελ ἐγνώριζεν ὅτι τὸν κατηγόρησαν θορυβωδῶς διὰ προσωπικὰς του φιλοδοξίας. Εἰς τὰς κατηγορίας αὐτὰς ἔδιδε τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἐὰν τοῦ προσέφερον, ὡς ἐλέγετο τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως, θὰ τὸν ἀπέκρουεν ἕνεκα τοῦ παραμικροῦ δισταγμοῦ. Τοιουτοτρόπως, ὁ δεσπότης ἔβλεπε καθαρὰ ὅτι ἔπρεπε ἡ ἐνεργητικὴ καταλλήλως. Ἐγνώριζεν ὅτι εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν θὰ συνήντα σοβαρὰς δυσκολίας, ἀλλ' «ὁ Θεὸς πάντοτε μὲ ἤκουσεν ὁσάκις ἐζήτησα τὴν προστασίαν του. Ἠμπορῶ νὰ γελῶ καὶ νὰ τραγουδῶ στὴν καρδιά μου ὅταν ὁμιλῶ δι' ὅλ' αὐτά.» Ἐπρόκειτο νὰ διαθέσῃ πιστώσεις ἄνευ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Κοινοβουλίου, βασιζόμενος εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν τοῦ παρέσχε ὁ λαός. Οἱ πέντε μῆνες ἢ θὰ τοῦ παρεῖχον ὁ Κρόμβελ ἔκρινεν ὅτι τὸ «καθῆκον τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ λαοῦ» τὸν ὑπεχρέωνε νὰ ὁμιλήσῃ καθαρὰ εἰς τὰς Κοινότητας:

«Δὲν συμφέρει εἰς τὴν Χώραν νὰ παραμείνετε ἐδῶ περισσότερον. Σᾶς δηλῶ, λοιπόν, ὅτι διαλύω τὸ Κοινοβούλιον τοῦτο.»

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ Δεύτερον Κοινοβούλιον τοῦ Προτεκτοράτου. — Ὁ Κρόμβελ καὶ ἡ βασιλεία.

Μέσα σὲ λίγες ὧρες...

Μία πάλη Τιτάνων

Τὸ δρᾶμα τῆς Ἰουτλάνδης

«Ἐὰν ἐπεκράτουν οἱ Γερμανοί, ἐπηγαίναμεν ὅλοι χαμένοι».

Ἡ συναρπαστικὴ ἀφήγησις τοῦ ναυάρχου κ. Ἐδμόνδου Ντελάλ

5ον

Ἕνα-ἕνα τὰ τεράστια βουβὰ φαντάσματα, μόλις θεατὰ πίσω ἀπὸ τὰ ὑγρὰ πέπλα τῆς ὁμίχλης, χωρὶς νὰ ἔχουν ἀναμμένο οὔτε τὸ ἐλάχιστον φῶς, κινοῦνται πρὸς συνάντησιν τοῦ ἐχθροῦ. Ὅλα, ἀντιτορπιλλικά, ἐλαφρὰ καταδρομικά, καταδρομικὰ μάχης, ντρέντνωτ προχωροῦν σιωπηλά, εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ ταχύτητα δεκαπέντε καὶ ἀργότερα δεκαεπτὰ κόμβων, μέσα εἰς τὴν ὑγρὰν νύκτα. Ἡ θάλασσα εἶνε ἥσυχη καὶ μαύρη, διότι ἡ σελήνη δὲν ἔχει φανῆ καὶ οὔτε πρόκειται νὰ φανῇ. Προχωροῦν κατὰ φάλαγγας, ἀλλ' εἰς ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων μεγαλυτέραν τῆς συνήθους, ἀκριβῶς διότι βασιλεύει πυκνὸν σκότος.

Ὅταν ὁ Νέλσων ἔδιδεν εἰς τὸ Τραφαλγὰρ τὴν ἀποφασιστικὴν μάχην, τὴν μάχην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ κριθῇ ἡ ναυτικὴ ἡγεμονία τῆς πατρίδος του, δὲν εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγάς του ὅλα τὰ πολεμικὰ σκάφη τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ. Ὁ Νέλσων διέθετε τότε μεγάλας, σημαντικὰς ἐφεδρικὰς δυνάμεις, δυνάμενας νὰ πληρώσουν ὅλα τὰ κενά, τὰ ὁποῖα θὰ ἐδημιουργοῦντο ἐνδεχομένως κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ναυμαχίας. Ἐκεῖνο τὸ σκοτεινὸ βράδυ ὁ Τζέλλικο ὡδήγει εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν ναυτικὸν θησαυρὸν τῆς Ἀγγλίας: ἐννέα καταδρομικὰ μάχης, ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρα τῶν 28.500, 27.500 καὶ 26.300 τόννων, ὁ «Λέων», ὁ «Τίγρις», ἡ «Βασιλικὴ Πριγκήπισσα» καὶ ἡ «Βασίλισσα Μαρία», ὡπλισμένα ἕκαστον μὲ ὀκτὼ τηλεβόλα τῶν 34 ἑκατοστομέτρων, καὶ πέντε τύπου «Ἀκλόνητος» τῶν 20.300 καὶ 19.600 τόννων, ὡπλισμένα ἕκαστον μὲ ὀκτὼ τηλεβόλα τῶν 30 ἑκατοστομέτρων. Καὶ τὰ ἐννέα αὐτὰ σιδηρόφρακτα φρούρια τρέχουν μὲ ταχύτητα εἴκοσι ὀκτὼ καὶ εἰκοσιὲξ κόμβων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ντρέντνωτ ἀνέρχεται εἰς εἴκοσι ὀκτώ. Οἱ θαλάσσιοι αὐτοὶ κολοσσοὶ ἔχουν χωρισθῇ εἰς τέσσαρας μοίρας, τρεῖς ἀποτελουμένας ἀπὸ ὀκτὼ ντρέντνωτ καὶ μίαν ἀποτελουμένην ἀπὸ τέσσαρα. Ἀλλὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα τύπου «Μπάρχαμ», εἶνε τὰ ἰσχυρότερα πάντων: ἠμποροῦν ν' ἀναπτύξουν ταχύτητα εἰκοσιπέντε κόμβων κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἔχουν ἐκτόπισμα 28.500 τόννων, τὸ δὲ κύριον πυροβολικόν των ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀκτὼ τηλεβόλα διαμετρήματος 38 ἑκατοστομέτρων. Τὰ ντρέντνωτ τύπου «Σιδηροῦς Δοὺξ» εἶνε κατὰ πεντακοσίους τόννους μικρότερα. Δώδεκα θωρηκτὰ εἶνε ὡπλισμένα μὲ δέκα τηλεβόλα τῶν 34 ἑκατοστομέτρων ἕκαστον. Ὀκτὼ ἄλλα εἶνε παλαιότερα καὶ μικρότερα. Τὰ δέκα τηλεβόλα των εἶνε διαμετρήματος μόλις 30 ἑκατοστομέτρων. Τέλος δύο ἄλλα, κατασκευασθέντα ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ λογαριασμὸν τρίτης δυνάμεως καὶ ἐπιταχθέντα ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ μεγάλου πολέμου —τὸ «Ἀζεγκούρ» καὶ ὁ «Καναδᾶς»— ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον ἔφερε δεκατέσσαρα τηλεβόλα τῶν 30 ἑκατοστομέτρων, τὸ δὲ δεύτερον 10 τῶν 35.

Αἱ ἐλαφραὶ δυνάμεις περιλαμβάνουν ὀκτὼ θωρηκτὰ καταδρομικά, παλαιοῦ τύπου, δεκαεπτὰ ἐλαφρὰ καταδρομικὰ μεταξὺ 3.500 καὶ 5.000 τόννων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τέσσαρας μοίρας —εἰς τὴν πραγματικότητα τέσσαρα τμήματα —ἐννέα ἄλλας μονάδας τοῦ αὐτοῦ τύπου, προωρισμένας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, ἑβδομήκοντα ἐννέα μεγάλα ἀντιτορπιλλικὰ ἀνοικτῆς θαλάσσης, διῃρημένα εἰς ἓξ στολίσκους, ἕνα ἀεροπλανοφόρον καὶ ἕνα ναρκοβόλον. Ἐν συνόλῳ, ὁ ἀγγλικὸς στόλος ποῦ πλέει πρὸς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑκατὸν πενῆντα ἕνα σκάφη. Ἐκ τούτων 99 τελοῦν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἀρχιναυάρχου Τζέλλικο, τὰ δὲ 52 εἶνε ἐμπεπιστευμένα εἰς τὰ χέρια τοῦ Μπήττυ. Τὸ κύριον πυροβολικόν των περιλαμβάνει ἄνω τῶν τριακοσίων σαράντα τηλεβόλων τῶν 38, τῶν 35, τῶν 34 καὶ τῶν 30 ἑκατοστομέτρων. Μὲ ἄλλα λόγια, εἶνε ὁ ἰσχυρότερος στόλος ποῦ ὡδηγήθη ποτὲ εἰς τὴν μάχην, ὁ μεγαλύτερος εἰς τὴν ναυτικὴν ἱστορίαν ὅλων τῶν ἐποχῶν.

ΠΟΙΑ ΗΤΟ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

Ἀνάλογοι προπαρασκευαὶ ἐγίνοντο ταυτοχρόνως ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν. Τὴν 31ην Μαΐου, εἰς τὰς δύο τὸ πρωΐ, σύμφωνα μὲ τὴν θερινὴν ὥραν τῆς Γερμανίας, ὁ Σέερ δίδει τὴν διαταγὴν εἰς τὰς προφυλακάς του νὰ ἀνοιχθοῦν εἰς τὸ πέλαγος καὶ ν' ἀκολουθήσουν τὴν ὁδὸν ποῦ ἐχάραξεν εἰς τὸ δεύτερον σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐξεπόνησεν ὁ ἴδιος. Αἱ προφυλακαί του διοικοῦνται ἀπὸ τὸν ναύαρχον Χίππερ, εὑρισκόμενον ἐπὶ τοῦ «Λύτσωφ». Ἡ πρώτη ἀνιχνευτικὴ ὁμὰς ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε καταδρομικὰ μάχης, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ «Λύτσωφ» καὶ τὸ «Ντέρφλιγκερ», τὰ δύο νεώτερα γερμανικὰ σκάφη, μόλις πρό τινων μηνῶν καθελκυσθέντα, ἐκτοπίσματος 27 χ. τόννων καὶ ὡπλισμένα μὲ ὀκτὼ τηλεβόλα τῶν 305 χιλιοστομέτρων. Τὰ ἕτερα τρία ἐκ τῶν καταδρομικῶν μάχης τῆς πρώτης ἀνιχνευτικῆς ὁμάδος ἦσαν τὰ ἑξῆς: τὸ «Ζέντλιτς», 25.000 τόννων, ὁ «Μόλτκε», 23.000 τόννων, μὲ κύριον πυροβολικὸν ὀκτὼ τηλεβόλων τῶν 280 χιλιοστομέτρων ἕκαστον, καὶ τὸ «Φὸν ντὲρ Τάν», ἐκτοπίσματος 20.000 τόννων καὶ ὡπλισμένον μὲ τὸ ἴδιον βαρὺ πυροβολικόν. Ἡ δευτέρα ἀνιχνευτικὴ ὁμὰς ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσαρα ἐλαφρὰ καταδρομικά, τὴν «Φραγκφούρτην», τὸ «Πίλλαου», τὸ «Ἔλμπιγκ» καὶ τὸ «Βισβάδεν». Τρεῖς στολίσκοι ἀντιτορπιλλικῶν, διοικούμενοι ὑπὸ τοῦ μικροῦ καταδρομικοῦ «Ρέγκενσμπουργκ», ἀκολουθοῦν τὴν δευτέραν ταύτην ὁμάδα.

Ὁ Σέερ, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ «Φρειδερίκου Μεγάλου», ὁδηγεῖ τρεῖς μοίρας: τὴν τρίτην μὲ τὰ ὀκτὼ ντρέντνωτ τύπου «Κάϊνιγ», ὅλα ὅμοια, ἐκτοπίσματος 26.000 τόννων καὶ ὡπλισμένα μὲ δέκα τηλεβόλα τῶν 305 χιλιοστομέτρων ἕκαστον, τὴν πρώτην μὲ τὰ τέσσαρα θωρηκτὰ τύπου «Ὀστφρίσλαντ», ὀλίγον μικρότερα τῶν πρώτων, δηλαδὴ ἐκτοπίσματος 23.000 τόννων, καὶ τὰ τέσσαρα θωρηκτὰ τύπου «Πόζεν», ἐκτοπίσματος 19.000 τόννων, ὡπλισμένα μὲ δώδεκα τηλεβόλα τῶν 280 χιλιοστομέτρων. Αἱ δύο αὐταὶ σύγχρονοι μοῖραι συνοδεύονται ἀπὸ τὴν δευτέραν, ἀποτελουμένην ἀπὸ ἓξ παλαιὰ θωρηκτὰ τύπου «Γερμανία», πολὺ μικρότερα τῶν ἄλλων, ἐκτοπίσματος 13.500 τόννων ὡπλισμένα μὲ τέσσαρα μόνον τηλεβόλα τῶν 280 χιλιοστ. ἕκαστον καὶ ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων τεθωρακισμένα.

Αἱ τρεῖς μοῖραι τοῦ ἀρχιναυάρχου Σέερ προστατεύονται ἀπὸ μίαν ὁμάδα ἐλαφρῶν καταδρομικῶν, τεσσάρων ἐν ὅλῳ τὸν ἀριθμόν, καὶ ἀπὸ τρεῖς στολίσκους ἀντιτορπιλλικῶν. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ὁ διοικητὴς τοῦ γερμανικοῦ στόλου δὲν διαθέτει περισσότερα τῶν δεκαὲξ ντρέντνωτ. Διοικεῖ ἕνα σύνολον ἓξ ἑκατὸν σκαφῶν, τὰ ὁποῖα φέρουν διακόσια σαράντα ἐν ὅλῳ μεγάλα τηλεβόλα. Κατὰ συνέπειαν, ὁ ἀγγλικὸς στόλος διαθέτει ἑκατὸν ἐπὶ πλέον τηλεβόλα μεγαλυτέρου διαμετρήματος. Δύναται, μὲ ἄλλα λόγια, νὰ ἐκσφενδονίσῃ μίαν ποσότητα χάλυβος σχεδὸν διπλασίου βάρους. Ἡ ὑπεροχὴ τῶν Ἄγγλων εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἶνε καταφανής.

Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ

Δι' ὅλους τοὺς ναύτας, τόσον τοὺς Ἄγγλους, ὅσον καὶ τοὺς Γερμανούς, ὁ ἀπόπλους εἶνε κάτι νέον, κάτι ἀνέλπιστως εὐχάριστον. Ἐπὶ τέλους! Ἡ διαρκὴς ἀκινησία, ἡ μονοτονία καὶ ἡ πλῆξις τῆς ἀδρανείας τοὺς εἶχεν ἐκνευρίσει, εἶνε βέβαιον. Καὶ νὰ τώρα ποῦ εὑρίσκονται ὑπ' ἀτμόν, ποῦ φεύγουν.

Ὅταν ἡ ὑπὸ τὸν Χίππερ ἀνιχνευτικὴ ὁμὰς ἐγκατέλειπε τὰ σκοτεινὰ νερὰ τοῦ ἀγκυροβολίου της, ἡ αὐγὴ μόλις ἐχάραζεν. Ἡ νύκτα δὲν εἶχεν ἀκόμη παραχωρήσει τὴν θέσιν της εἰς τὸν ἥλιον, ποῦ ἐξαιρετικῶς τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπετοῦσεν ἄφθονα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰ χρυσᾶ βέλη του.

Ἐμπρός, εἰς μεγάλας σχετικῶς ἀποστάσεις, ἔπλεον τὰ μικρὰ καταδρομικὰ τὸ ἕνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο, σχηματίζοντα μίαν γραμμήν. Πρὸ αὐτῶν ἔπλεον τὰ ἀντιτορπιλλικά, περιστοιχισμένα ἀπὸ τὰ ὑποβρύχια, ποῦ ἔδιδαν τὴν ἐντύπωσιν πιστῶν σκύλων ποῦ ἐπαγρυπνοῦν διὰ τὴν ζωὴν τῶν βοσκῶν ἑνὸς κοπαδιοῦ. Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ἤρχοντο τὰ πέντε καταδρομικὰ μάχης, ἡ ὑπερηφάνεια καὶ τὸ καύχημα τοῦ γερμανικοῦ στόλου. Προχωροῦν μὲ τὴν αὐτὴν αὐθάδη τόλμην, ποῦ διασχίζουν τὴν θάλασσαν καὶ τὰ σκάφη τοῦ Μπήττυ. Προηγοῦντο τῶν τριῶν μεγάλων μοιρῶν τοῦ ἀρχιναυάρχου Σέερ κατὰ σαρανταπέντε ὅλα χιλιόμετρα.

Εἰς τοὺς δύο στόλους τὰ πάντα εἶνε ἕτοιμα διὰ τὸν ἀγῶνα. Εἰς τοὺς πυργίσκους αἱ ὀβίδες περιμένουν κοντὰ εἰς τὰ κανόνια. Ψηλὰ στὰ κατάρτια, μέσα εἰς τὶς κρύπτες των, οἱ παρατηρηταὶ ἀγρυπνοῦν. Τὰ τηλέμετρα καὶ τὰ περισκόπια εἶνε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τὰ καρρὲ τῶν ἀξιωματικῶν, τὰ διαμερίσματα, αἱ γέφυραι, ὅλα εἶνε σχεδὸν ἄδεια. Ἔχει ἀπομακρυνθῆ ἐπιμελῶς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἀναφλεγῇ. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν μάχης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πορείας. Οἱ μισοὶ κοιμοῦνται, οἱ ἄλλοι ἀναπαύονται ντυμένοι, ἕτοιμοι, κοντὰ εἰς τὰ κανόνια των, εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν πυρομαχικῶν, εἰς τοὺς πυργίσκους των, εἰς τὰς προσδιωρισμένας θέσεις των.

Ἐκνευρισμένοι ἀπὸ τὴν ἀτελεύτητον ἀναμονὴν ὁλοκλήρων μηνῶν ἄνευ ἱστορίας καὶ δράσεως, οἱ ἀξιωματικοὶ θέτουν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ προγεύματος διὰ χιλιοστὴν φορὰν τὸ στερεότυπον ἐρώτημα:

—Τάχα θὰ συναντήσωμεν τὸν ἐχθρόν;

Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ὑποπτεύεται ὅτι τὸ πεπρωμένον ἐξέλεξε τὴν 31ην Μαΐου, διὰ νὰ τοὺς ρίψῃ μὲ λύσσαν τὸν ἕνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρχηγοί των ἀκόμη δὲν φαντάζονται ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ συναντηθοῦν μὲ τὸν ἐχθρὸν τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας αὐτῆς ἡμέρας. Ὁ πόλεμος εἰς τὴν θάλασσαν διέπεται ἀπὸ τὴν συμπτωσιν, τὸ ἀπρόβλεπτον καὶ τὰ αἰνίγματα ἀνεξερεύνητον μοῖραν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν καταδρομικῶν μάχης. — Ἡ μονομαχία Μπήττυ-Χίππερ. — Ὑπὸ τὴν βροχὴν τῶν ὀβίδων. — Τὸ ναυτικὸν γόητρον τῆς Ἀγγλίας κινδυνεύει.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἐνοικιάζονται ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1929 τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 6 πρὸ τῆς Πλατείας Κάνιγγος δύο μαγαζεῖα τὰ ἐκμισθωμένα ἤδη εἰς τὰς Ἑταιρείας «Ξ. Ἀλεξάκης καὶ Σία» καὶ «Ε. Ἀλιτζιάνης καὶ Σία».

Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῷ τμήματι Δημοσίων Κτιρίων τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας (ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 60).

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου)

ΛΟΥΤΡΑ ΥΠΑΤΗΣ

Ἀπὸ τῆς 15ης τρέχοντος ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ νεοδμήτου μεγάλου Ξενοδοχείου πολυτελείας

ΑΙ ΠΗΓΑΙ

Πᾶσα αἴτησις δέον ν' ἀπευθύνεται

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΑΙ ΠΗΓΑΙ

Ἡ ἄλλη ὄψις τῆς πολικῆς τραγῳδίας

Σαράντα ὀκτὼ ἡμέρες ἐπάνω εἰς τὰ παγόβουνα

Ἡ δραματικὴ ἀφήγησις τῆς ζωῆς τῶν ναυαγῶν ὑπὸ τοῦ ἀντισμηνάρχου ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΒΙΛΛΙΕΡΙ

19ον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Ο ΛΟΥΝΤΜΠΟΡΓΚ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

Ὁ Λούντμποργκ ἐπέρασε τὶς πρῶτες ἡμέρες κοντά μας ἀρκετὰ πονεμένος. Εἶχε τὴν δυσθυμίαν τῶν ἰσχυρῶν χαρακτήρων, οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται μίαν μεγάλην ἀπογοήτευσιν ὕστερ', ἀπὸ ἕνα μεγάλον θρίαμβον. Γενναῖος καὶ πεπειραμένος ἀεροναύτης θὰ ἤθελεν ὅπως ὁ Ἀρκτικός, μετὰ τὴν διάσωσιν τοῦ Νόμπιλε, ἐξακολουθήσῃ καμπτόμενος εἰς τὴν τόλμην του καὶ διὰ τὴν ἰδίαν μας διάσωσιν.

Δὲν ἠμποροῦσε νὰ καλοπιστεύσῃ ὅ,τι τοῦ εἶχε συμβῇ. Τὸν κατέτρυχεν ἡ ἀνάμνησις τῆς προηγουμένης ἐπιτυχοῦς πτήσεως. Ἦτο ἀπονεκρωτικὴ διὰ τὸ θάρρος του ἡ μοῖρα ἡ ὁποία τὴν δευτέραν φορὰν τὸν ἐστέρησε τοῦ μηχανήματός του καὶ τὸν ἐξηνάγκαζεν εἰς ἀδράνειαν, ἀποστερήσασα αὐτὸν τῆς ἐπερηφάνου δυνατότητος νὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ σωτὴρ ὅλων μας.

Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἐπῆλθε τὸ ἀναποδογύρισμα τοῦ «Φόκερ», τὸ πλῆγμα βεβαίως ὑπῆρξε βαρὺ διὰ τὸν Σουηδὸν ὁδηγόν, ὅστις ἐθλίβετο καὶ διὰ λόγους φιλοπατρίας.

Γι' αὐτὸ ἡ παγωμένη ἔρημος τὸν ἐβασάνιζεν. Ἐμοιαζε μὲ τὸν ἐχθρὸν ὁ ὁποῖος κατέθλιβε ἠθικῶς τὸν ἀντίπαλον διότι τὸν ἔθεσεν ἐκτὸς μάχης. Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι διηθάνθημεν ἐκ βαθέων, ἐθρηνοῦμεν τὴν κρυφὴν ἀγωνίαν του, δὲν ἐχάναμεν εὐκαιρίαν διὰ νὰ τὸν ἐγκαρδιώνωμεν.

Ὁ Λούντμποργκ ἀντελαμβάνετο τὴν παγκόσμιον σπουδαιότητα, τὴν ὁποίαν θὰ προσελάμβανεν ἡ ἀποστολή του, ἐὰν διεξήγετο αἰσίως μέχρι τέλους, καὶ ἐθλίβετο ἀκριβῶς διότι κοντὰ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θὰ ἀναγράφετο μιὰ ὁριστικὴ ἥττα.

Ἰδοὺ διατὶ ὁ ἀτυχὴς ὁδηγὸς δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἡσυχάσῃ παρὰ μόνον ἐλαχίστας στιγμάς. Ὕστερ' ἀπὸ μίαν στιγμὴν γαλήνης, περιήρχετο πάλιν εἰς κατάστασιν, διότι ἀρκοῦσεν ἡ στιγμὴ ἐκείνη γιὰ νὰ τοῦ ἐνθυμίσῃ τὴν πληγωθεῖσαν φιλαυτίαν καὶ τὸν ἀποτυχόντα σκοπόν. Αὐτὴ λοιπὸν ἦτο ἡ ἀρρώστεια ποὺ δὲν τὸν ἄφινεν ἥσυχον.

Ἡ ἀρρώστεια, ἡ ὁποία ἀπὸ μίαν αὐταπάτην τοῦ ὁδηγοῦ ἔγινεν ἀρρώστεια τῆς ἐρήμου τῶν πάγων.» Ἀλλὰ ἡ ἔρημος τῶν πάγων τὸν ἐπηρέαζεν ὄχι διότι τὸν ἐκρατοῦσεν αἰχμάλωτον της, ἀλλὰ διότι τοῦ εἶχε κατεστρέψῃ τὸ ὄνειρον μιᾶς νίκης, ἡ ὁποία θὰ ἦτο ἡ ὡραιοτέρα τῆς ζωῆς του.

Λόγῳ αὐτῆς τῆς ψυχικῆς του καταστάσεως ἔναντι τῆς θέας τῶν πάγων, οἱ πάγοι τὸν ἐπίεζαν ὅπως ταράσσει καὶ καταπιέζει ἡ θέα ἑνὸς ἀπεχθοῦς ἐχθροῦ. Γι' αὐτὸ κατελήφθη ἀπὸ τὸ μῖσος αὐτοῦ τοῦ θεάματος καὶ ἀπομονοῦτο νὰ μὴ τὸ ἔχῃ πιὰ ἐμπρός του. Ἰδοὺ διατὶ ἡ λεγομένη ἀρρώστεια τῆς παγωμένης ἐρήμου τοῦ ὑπέβαλλεν ἐμμόνως τὴν ἰδέαν τῆς πορείας πρὸς τὴν ἀκτήν.

Ἡμεῖς, πεσόντες ὑπὸ διαφορετικὰς περιστάσεις ἐπάνω εἰς τὰ παγόβουνα, εἴχαμεν διαφορετικὴν ψυχικὴν κατάστασιν ἔναντι τῆς περιπετείας μας. Ἐξέθεσα ἤδη τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ὡπλίσθημεν μὲ γαλήνην καὶ μὲ πίστιν.

Μιὰ μέρα μοῦ εἶπεν: «Θαυμάζω πῶς ὕστερ' ἀπὸ τόσες ἡμέρες παραμονῆς ἐπάνω εἰς τὰ παγόβουνα, εἴσθε τόσον γαλήνιοι καὶ ἤρεμοι.»

Μοῦ μιλοῦσεν ἔτσι ἕνας ἄνθρωπος τοῦ Βορρᾶ. Γι' αὐτὸ ὁ θαυμασμὸς τοῦ Λούντμποργκ μὲ ἐκολάκευσεν ἀρκετά. Τοῦ ἐχαμογέλασα, εὐχαριστῶντας τον σιωπηλά.

Ὁ Σουηδὸς ὁδηγὸς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἠσθάνθη μεγάλας δυσκολίας διὰ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὸ βιωτικόν μας καθεστώς. Δὲν τοῦ ἄρεσε τὸ κρέας τῆς ἄρκτου. Ἐγώ, συμπεριφερόμενος πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς φίλτατον ξένον, τοῦ ἔκαμα ἰδιαιτέρας περιποιήσεις. Ἀντὶ τῆς μερίδος κρέατος τῆς ἄρκτου, τὸ ὁποῖον δὲν κατώρθωνε νὰ φάγῃ ὁλόκληρο, τοῦ προσέφερα ἐπὶ πλέον σοκολάτταν καὶ μπισκότα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἄλλας διανομάς, ἐλάμβανε παρ' ἐμοῦ μερίδα πάντοτε ἄφθονον.

Ὁ Λούντμποργκ διεσκέδαζε μὲ τὴν πίππαν του. Ἐκάπνιζε πολὺ καὶ ἐχαλοῦσε πολλὰ σπίρτα. Εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τοῦ συστήσω νὰ περιορίσῃ τὴν ἀνάλωσιν των. Κάθε φορὰ ποῦ ἐφαίνετο κοντὰ ἡ γῆ, δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὴν κακοποιὸν αὐτὴν γοητείαν της· τοῦ ἐπανήρχετο ἀμέσως εἰς τὸν νοῦν ἡ ἰδέα τῆς πορείας πρὸς τὴν ἀκτήν.

Πράγματι, τὴν ἑσπέραν τῆς 4 Ἰουλίου ὅταν εὑρέθημεν εἰς ἀπόστασιν 4 περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Λεῖ Σμίθ, μοῦ ἐπρότεινε νὰ κατευθυνθῶμεν πρὸς τὴν ἀκτὴν συμπαραλαμβάνοντες μίαν κάποιαν ποσότητα τροφίμων. Τοῦ παρετήρησα ὅτι ἡ πορεία ἓξ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς ἀνάπηρος, ὑπὸ τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας εὑρισκόμεθα, οὔτε σκόπιμος ἦτο οὔτε πραγματοποιήσιμος. Ἔπρεπεν, ἄλλως τε, νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ ἄνεμος, ὁ ὁποῖος μᾶς εἶχεν ὠθήσει πρὸς τὴν ἀκτήν, ἐὰν μετέβαλλε προέλευσιν θὰ μᾶς παρέσυρεν ἴσως καὶ ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν, πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν.

Ὅταν θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω περὶ τῶν μετατοπίσεων τοῦ παγοστρώματος, θὰ ἴδωμεν πόσον εὐμετάβλητοι καὶ ταχεῖαι καὶ ἰσχυραὶ ἦσαν αὐταί.

Καὶ ὄχι μόνον αὐτὸ ἀλλὰ ἡ ἔλλειψις εἰδήσεων περὶ τῶν Μάλμγκρεν, τοῦ Μαριάνο καὶ τοῦ Τσάππι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν φύγῃ ὅταν οἱ πάγοι ἦσαν συμπαγέστεροι πρὸς τὸ μέρος τῆς Φόϋν, ἔπρεπε καὶ αὐτὴ νὰ μᾶς ἐπιβάλῃ σύνεσιν καὶ ἠρεμίαν. Ἔπειτα ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ ἀποστολαὶ βοηθειῶν μὲ σχολὰ καὶ μὲ ἔλκηθρα δὲν εἶχαν κατορθώσει νὰ φθάσουν μέχρις ἡμῶν. Κ' ἐμεῖς, πλημμελέστερον αὐτῶν ἐφωδιασμένοι, πῶς ἠμπορούσαμεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὴν γῆν;

Δι' ἐμέ, λοιπόν, ἡ μόνη ἁρμόζουσα τακτικὴ ἦτο νὰ περιμένωμεν ἢ τὰ ἀεροπλάνα, διὰ τὰ ὁποῖα ὑφίστατο μέχρις ὥρας ἡ δυνατότης τῆς προσεγγίσεως, ἢ τὸ «Κράσσιν», τὸ ὁποῖον ἐπλησίαζεν.

Ὁ Λούντμποργκ, ἐμμόνως κατεχόμενος ὑπὸ τῆς σκέψεως νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ξηράν, δὲν παρεδέχετο καμμίαν ἀντίρρησιν. Μοῦ ἐπρότεινε τέλος νὰ ξεκινήσωμεν χωρὶς τὸν Τσετσιόνι, εἰς τὸν ὁποῖον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἀφίναμεν τὰ τρόφιμα καὶ τὸν ἀσύρματον. Περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι εἰς τὴν πρότασιν αὐτὴν ἀντετάχθην μὲ ὅλην τὴν ἐπιμονήν.

Ὁ ὁδηγός, ἐξωθούμενος ὑπὸ τῆς ἀσυγκρατήτου ἀνυπομονησίας του, δὲν ἐκουράζετο νὰ ἐξετάζῃ τὸ πεδίον προσγειώσεως. Τὸ διέτρεχε συχνὰ πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις μὲ τὰ «σκί», εἰς τὰ ὁποῖα προσέφυγα κ' ἐγὼ μερικὲς φορὲς γιὰ νὰ κάμω λίγη γυμναστική.

Ὁ Λούντμποργκ ἦτο χαρακτὴρ ἀρκετὰ πρωτότυπος. Ἐκοιμᾶτο τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἐπερνοῦσε πολλὲς ὧρες συνομιλῶν γερμανιστὶ μὲ τὸν Μπεχουνέκ.

Τοῦ ἐφαίνετο ὑπερβολικὸν ὅτι ἐξακολουθούσαμεν νὰ διαιτώμεθα μὲ μεγίστην οἰκονομίαν τροφίμων τὴν στιγμὴν ποῦ εἴχαμεν ζα-

Ἀνάπαυσις μετὰ τὸ πρωϊνὸν πρόγευμα. Ἀριστερά, πλησίον τοῦ Λούντμποργκ, ἕνας σωρὸς γαλέττας βρεγμένης ποῦ στεγνώνει στὸν ἥλιο. Ὀπίσθεν τοῦ Λούντμποργκ ὁ Μπιάτζι, μετ' αὐτὸν ὁ Βιλλιέρι. Εἰς τὸ βάθος ἡ ἐν ἀκινησίᾳ σκηνὴ τοῦ Τσετσιόνι.

άρκειαν γιὰ δυὸ μῆνες, ἡ ὁποία κατ' αὐτὸν ἀπετέλει ἀνεξάντλητον θησαυρόν. Καὶ ὅμως ἡ οἰκονομία αὐτὴ ἦτο μέτρον ἐπιβαλλομένης προνοητικότητος. Ὁ Λοῦντμποργκ δὲν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψει τὰ ἄτοπα, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦσε νὰ προκαλέσῃ ἡ ὁμίχλη, ἰδίως καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἀνεφοδιασμόν μας διὰ τῆς ἐναερίου ὁδοῦ· οὔτε ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψει ἐνδεχομένην ἀπώλειαν τροφίμων λόγῳ τοῦ ἀνοίγματος μιᾶς ρωγμῆς.

Ἡ κατάστασις τῶν τροφίμων, τὴν 21 Ἰουνίου, ἦτο ἡ ἀκόλουθος: νωπὸν κρέας ἄρκτου, χιλιόγραμμα 8· πέμμικαν, χιλιόγρ. 60· κρέας κονσέρβα, χιλιόγρ. 12· σοκολάτα καὶ κακάο, χιλιόγρ. 32· Γκλαξό, χιλιόγρ. 3,5· γαλακτοῦχον ἄλευρον, χιλιόγρ. 5· βούτυρον, χιλιόγρ. 6,5· γαλέττα, χιλιόγρ. 8· ἐπὶ πλέον μικραὶ ποσότητες νορβηγικῶν μπισκόττων καὶ ζαχάρεως καθὼς καὶ μαρμελάδας: ἐν συνόλῳ, 138 χιλιόγραμμα ἐπαρκοῦντα διὰ δύο μῆνας μὲ ἡμερησίαν μερίδα 400 γραμμαρίων, ὅπως εἶχεν αὐξηθῇ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἡ μερὶς παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀρχικὴ ἦτο ἀρκετὴ διὰ τὴν καλὴν ὁπωσδήποτε διατήρησιν τῶν δυνάμεών μας.

Θὰ ἦτο ἔνοχος ἀπρονοησία νὰ ὑπερβῶμεν τὴν μερίδα τῶν 400 γραμμαρίων. Ἐάν, ἐπὶ παραδείγματι, ἀπετύγχανεν ἡ ὀργάνωσις τῆς διασώσεώς μας καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρήσωμεν ὡς ἔσχατον μέτρον, τὴν πορείαν πρὸς τὴν ἀκτήν, δὲν θὰ ἐχρειαζόμεθα τότε, διὰ νὰ προπαρασκευάσωμεν ὅπως ἔπρεπε τὰς δυνάμεις μας, τοιαύτην ἐπάρκειαν τροφίμων ὥστε νὰ μᾶς ἐπιτρέπῃ τὴν αὔξησιν τῆς συνήθους μερίδος;

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ στρατηγοῦ, ἐρρυθμίσαμεν τὴν ζωήν μας ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὰς 7 ὥ. 30', μετὰ τὴν ἐπικοινωνίαν, τῶν 6 ὥ. 55' μὲ τὴν «Πόλιν τοῦ Μιλάνου» μικρὸν «κολατσιό» μὲ 50 γραμμάρια γκλαξό, διαλελυμένου μὲ κακάο στὸ νερό, καὶ μία γαλέττα. Τὸ παρασκεύασμα αὐτὸ ἐλάμβανε χώραν κάτω ἀπὸ τὴν σκηνὴν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ μικροῦ φούρνου, τὸν ὁποῖον μᾶς εἶχαν ρίψει μαζὺ μὲ τὰ ἄλλα πράγματα ὁ Μανταλένα καὶ ὁ Πέντσο. Τοῦ πρωϊνοῦ αὐτοῦ προγεύματος προηγεῖτο, γιὰ ὅσους ἤθελαν, ἕνα καθαρκτικὸν μαγνησίας.

Τὸ μεσημέρι, 300 γραμμάρια κρέατος ἄρκτου μαγειρευμένου μὲ βούτυρον, καὶ μιὰ γαλέττα.

Τὸ βράδυ, 100 γραμμάρια κονσερβαρισμένου κρέατος, μιὰ γαλέττα καὶ 50 γραμμάρια σοκολάττας καὶ μπισκότων.

Μερικὲς φορὲς ἐπλουτίζαμεν τὰ γεύματα μὲ μερικὲς κουταλιές μαρμελάδας καὶ λίγο κονιὰκ ἢ οὐΐσκυ.

Κάθε δύο-τρεῖς ἡμέρες, τὸ κύριον φαγητόν, τὸ κρέας τῆς ἄρκτου, ἀντικαθίστατο ὑπὸ σούπας πέμμικαν, τὴν ὁποίαν ὅλοι ἐπιθυμούσαμεν τώρα καὶ ἐθεωρούσαμεν ἐξαίρετον καὶ ἐξαιρετικὸν φαγητόν.

Εἰς τὴν ζωὴν ὅλα ἀλλάζουν καὶ ὑποτάσσονται εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἀνάγκης.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκείνας ἡμέρας, λόγῳ τῆς ὑψώσεως τῆς θερμοκρασίας, τὸ κρέας τῆς ἄρκτου εἶχε μαλακώσει μέχρι σημείου ὥστε νὰ εἶνε ἐλάχιστα εὐχάριστον. Ἀλλὰ τὸ ἐφάγαμεν μέχρι τελευταίου τεμαχίου, ἐφαρμόσαντες πιστῶς τὴν ἀρχὴν τῆς χρησιμοποιήσεως ὅλου τοῦ χρησιμοποιησίμου.

Τὸ κρέας ἐξηντλήθη τὴν 30 Ἰουνίου πρὸς ἄπειρον εὐχαρίστησιν τοῦ Μπεχουνέκ. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἐτρώγαμεν, ἀντ' αὐτοῦ, κρέας κονσέρβας.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἕρμαιον τῶν ρευμάτων καὶ τῶν ἀνέμων.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καλέσω τὴν 19ην τρέχοντος εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τοὺς Ἑταίρους ὅπως ἀκούσωσι τὴν λογοδοσίαν καὶ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας ὁριστικὴ συνεδρία τὴν Πέμπτην 23 Μαΐου, ὥρα 5 μ.μ. ἐν τοῖς Παλαιοῖς Ἀνακτόροις (παράρτημα Μουσείου). Εἴσοδος ἐκ τοῦ περιστυλίου ἔναντι Ἐθνικοῦ Κήπου.

Ὁ Πρόεδρος: Κ. Ράδος. Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς: Α. Ὀρλάνδος.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΑΥΡΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 2.45 Μ.Μ.
ΜΕΓΑΛΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΙΠΠΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ 21 ΜΑΪΟΥ 3 Μ.Μ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

Δελτία Sweepstakes διὰ τὸ Grand Prix τῆς 2ας Ἰουνίου πωλοῦνται ἀπὸ σήμερον εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱπποδρόμου (Καραγεώργη 3) καὶ (Πανεπιστημίου 16), εἰς τὸ Καπνοπωλεῖον Ψαρροῦ, Καφενεῖον Ζαχαράτου καὶ εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν θεάτρων: Κοτοπούλη, Ἰντεάλ, Κεντρικόν, Βαριετέ, Διονύσια καὶ Καπνοπωλεῖον Εὐσταθίου Σταδίου 57 (ἔναντι Ξενοδ. Γαλλίας).

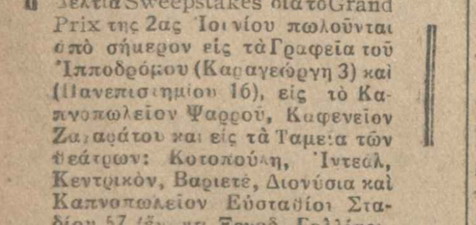

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ RENAULT
Εἰς ἀρίστην κατάστασιν κλειστόν. Θέσεων 5.
ΤΙΜΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

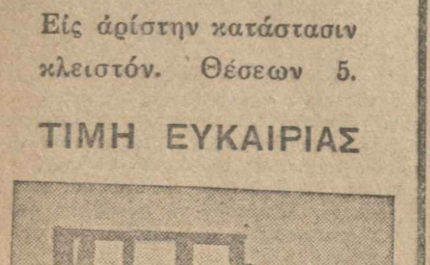

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ
3—4 μ.μ. Ὁδὸς Πατησίων 358

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἐν σχέσει μὲ τὴν σημειουμένην πολιτικὴν μεταξὺ τῶν προσφύγων κίνησιν, διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ πολιτικοῦ κόμματος, περὶ τῆς ὁποίας αἱ χθεσιναὶ μας πληροφορίαι, καὶ κατόπιν τῆς ἀναγγελίας τῶν ἀποφάσεων τῶν συσκέψεων αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «ΠΟΑΔΑ», ὡρισμένα μέλη τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς, ἐξ ἐκείνων ποῦ ἀποβλέπουν εἰς τὴν συστηματικὴν ὀργάνωσιν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, προέβησαν χθὲς εἰς ἀνακοινώσεις ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ὅτι ἔχουν τελείως διαφορετικὰς ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς συγκροτήσεως τοῦ κόμματος, ἀντιλήψεις.

«Ἐνῷ, λέγουν, ἡ παράταξις τῆς «Π.Ο.Α.Δ.Α» διεφώνησε, μετὰ τὰς ἐκλογάς, πρὸς μέλη τινὰ τῆς «Παμβουλιωτικῆς» ταχθέντα ὑπὲρ τῆς μὴ ἱδρύσεως ἀκόμη προσφυγικοῦ κόμματος, ἤδη ἐξαγγέλλει πράγματα πολὺ χειρότερα ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ κατεδίκασε. Οὕτω λ.χ. ἐπιδιώκει τὴν συγκρότησιν πολιτικῆς ὀργανώσεως μὴ κατατεθειμένου καταστατικοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἐπιζητήσῃ διὰ τελευταίαν φορὰν νὰ πείσῃ τὸν κ. Βενιζέλον ν' ἀναθεωρήσῃ τὰς ἀπόψεις του... Δηλαδὴ υἱοθετεῖ τώρα αὐτὴ αὐτὴ ἡ μερὶς τῆς Π.Ο.Α.Δ.Α ἀπόψεις, τὰς ὁποίας διετύπωσεν ἄλλοτε ὁ κ. Σταυρίδης, πρὸς τὸν ὁποῖον ὅμως τότε ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς σύγκρουσιν. Ὁ κ. Σταυρίδης, ἔχων ὑπ' ὄψει του, τὴν μὴ ἐπαρκῆ εἰσέτι προπαρασκευὴν τῆς κοινῆς προσφυγικῆς γνώμης ὡς καὶ τὴν ἔλλειψιν καταλλήλων στελεχῶν, ἐπρότεινεν ὡς μέσην τινὰ μεταβατικὴν κατάστασιν τὴν νομιμοποίησιν τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προσφύγων, ἀποφευγομένης οὕτω πρὸς τὸ παρὸν τῆς ἱδρύσεως προσφυγικοῦ κόμματος. Ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰσηγήθη ὁ κ. Σταυρίδης ὅπως ἀποφευχθῇ καὶ ἡ ἄσκησις ἀπροκαλύπτου ἀντικυβερνητικῆς πολιτικῆς διὰ νὰ καταστῇ ἀκριβῶς δυνατὴ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀκόμη κάποια ἐπαφὴ μὲ τὴν Κυβέρνησιν, πάντως ὅμως ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀκάμπτου καὶ σταθερᾶς ἐμμονῆς εἰς τὰ προσφυγικὰ αἰτήματα. Ἀκριβῶς λοιπὸν τὰ ἴδια πράγματα λέγει τώρα καὶ ἡ Π.Ο.Α.Δ.Α, ἡ ὁποία τελευταίως ἀκόμη ἐπρότεινε τὴν ἄμεσον συγκρότησιν προσφυγικοῦ κόμματος ὅπως τοῦτο στραφῇ πλέον ἐν ὀνόματι τῶν προσφύγων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλὰ ὑπάρχει, εἰς ἐπίμετρον, καὶ ἓν σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον αἱ τελευταῖαι ἀπόψεις τῆς Π.Ο.Α.Δ.Α. ὑπερακοντίζουν σοβαρῶς εἰς ὕψιστον συντηρητισμὸν καὶ αὐτὰς τὰς προτάσεις τοῦ κ. Σταυρίδη: Ἀποφεύγεται τώρα ἡ ἵδρυσις κόμματος κυρίως διότι τοῦτο «θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ θεωρηθῇ περιττὸν καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ διαλυθῇ εὐθὺς ὡς ἡ Κυβέρνησις ἀναθεωρεῖ τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων ἀπόψεις της». Ὡς ἐὰν δηλαδὴ νὰ ἐξησφαλίζετο μὲ τοῦτο καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀκόμη ἀπολύτως ἡ ἱκανοποίησις τῶν προσφυγικῶν συμφερόντων καὶ νὰ μὴν ὑπῆρχε πλέον ἔτσι καμμία ἀνάγκη κομματικῆς συγκροτήσεως τῶν προσφύγων διὰ νὰ ἀσκῆται δι' αὐτῆς ἄγρυπνος καὶ συνεχὴς ὁ ἀνεξάρτητος καὶ ἀνεπηρέαστος πολιτικὸς ἔλεγχος τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων! Τοὐναντίον ὅμως ὁ κ. Σταυρίδης ἀξιοῖ τὴν μόνιμον πολιτικὴν συγκρότησιν τῶν προσφύγων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν θὰ υἱοθετήσῃ ἡ παροῦσα ἢ καὶ ἄλλη τις κυβέρνησις τὰς προσφυγικὰς ἀπόψεις. Διότι, φρονεῖ, ὅτι μόνον ἔτσι θὰ ὑπάρξῃ συνεχὴς καὶ ἀποτελεσματικὴ καὶ συνειδητὴ παρακολούθησις τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων ἐκ μέρους αὐτῶν τούτων τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, ὡς καὶ ἐπίδρασις ἐπὶ τοῦ κράτους ἐπωφελὴς διὰ τὰ ζητήματα αὐτά.

Εἰς τὰ ἐν λόγῳ μέλη τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς κάμνει περαιτέρω κακὴν ἐντύπωσιν ἡ εἴδησις, καθ' ἣν ἡ πολιτικὴ ὀργάνωσις, ἣν μελετᾷ τώρα ἡ Π.Ο.Α.Δ.Α. θὰ λάβῃ τὴν «μορφὴν» κόμματος «εἰς τὴν πρώτην παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν ἐκλογῶν». Τοῦτο, φρονοῦν, προδίδει στοιχειώδη ἔλλειψιν πολιτικῆς σοβαρότητος, ὡριμότητος καὶ καθωρισμένων προγραμματικῶν σκοπῶν! Ἐπιζητεῖται δηλ. ἡ κατὰ τὸ σύνηθες εἰς τὴν ἑλληνικὴν πολιτικὴν ἐκ τῶν ἐνόντων συγκρότησις κόμματος θνησιγενοῦς, μέλλοντος νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ἐφήμερα μόνον πολιτικὰ σχέδια ὡρισμένων προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐκλαμβάνουν, ὅπως πάντοτε, τὸν καταρτισμὸν ἑνὸς συνδυασμοῦ ὑποψηφίων βουλευτῶν ὡς τὴν ἀρίστην πολιτικὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἐνέργειαν! Εἰς τοιοῦτον ὅμως ἐφήμερον κόμμα δὲν εἶνε ποσῶς διατεθειμένοι οἱ ἀνωτέρω παράγοντες νὰ συνεργήσουν.

»Ἔχομεν τὴν ἐντύπωσιν—συνεχίζουν τὰ ὡς ἄνω μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν των— ὅτι οἱ παράγοντες ἐκεῖνοι, ποῦ ἕως χθὲς ἀκόμη εἶχον ταχθῇ μὲ τὰς ἀρχικὰς ἀντιλήψεις τῆς Π.Ο.Α.Δ.Α., διότι αὐταὶ ἦσαν ἀνέκαθεν καὶ ἰδικαί των, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀποκρούουν πλέον τὸ ἐνδεχόμενον συνεργασίας μετὰ τῆς διαφωνησάσης μερίδος τῆς «Παμβουλιωτικῆς Ἑνώσεως» ἐπὶ τῶν ἑξῆς περίπου βάσεων: Θὰ συγκροτηθῇ πολιτικὴ ὀργάνωσις προσφύγων μὲ ὡρισμένον πρόγραμμα. Αὐτὴ θὰ ἀποβλέπῃ κυρίως εἰς τὴν πολιτικὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ διαφώτισιν τῶν προσφύγων, ὡς καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν στελεχῶν, ἵνα ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ δημιουργηθῇ ἡ ἐκτὸς παντὸς κόμματος πολιτικὴ διοργάνωσις τῶν προσφύγων! Αὐτὴ θὰ ὑφίσταται καθ' ἑαυτὴν καὶ δὲν θὰ ἐξαρτηθῇ ποσῶς ἀπὸ τὴν φιλοπροσφυγικὴν ἢ ἀντιπροσφυγικὴν πολιτικὴν τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων.

Ἡ κίνησις τῶν ἐν λόγῳ παραγόντων, κατ' αὐτούς, θὰ ἐπιτύχῃ μίαν ἡμέραν ἀσφαλῶς, διότι ἐννοοῦν καὶ δύνανται οὗτοι νὰ ἐργασθοῦν μὲ μέθοδον καὶ σύστημα, χωρὶς ὀπισθοβουλίας καὶ χωρὶς κεκρυμμένους ἰδιοτελεῖς σκοπούς».

—Τί λέγουν οἱ ἄλλοι

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ ἐκδόσαντες τὴν ἀνωτέρω ἀνακοίνωσιν, δὲν εὑρίσκονται ἐν δικαίῳ, τοὐλάχιστον εἰς τὸ βασικὸν ἐρώτημά των, τὸ ὅτι δηλαδὴ ἡ «ΠΟΑΔΑ» θέλει νὰ προβῇ εἰς τὸ τελευταῖον διάβημα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, διὰ νὰ τὸν μεταπείσῃ. Ἐκ μέρους τῶν παραγόντων αὐτῆς, μᾶς ἀνεκοινώθη χθὲς τὴν ἑσπέραν, ὅτι τὸ διάβημα τοῦτο θὰ πραγματοποιηθῇ πράγματι, ἀλλ' οὐχὶ ὑπὸ φιλικὸν ἢ ἱκετευτικὸν τύπον. Θὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Προσφυγικῆς Ὀργανώσεως, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ἀπολύτως ἀντιβενιζελικὸν χαρακτῆρα, θὰ ὑποβληθῇ δὲ τὸ σχετικὸν αἴτημα ἀπολύτως ἀξιωματικῶς, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι ὑπεστήριξεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς «Παμβουλιωτικῆς» νὰ γίνουν δηλ. προσπάθειαι καὶ ἐνέργειαι παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ, οὐχὶ μὲ ἀντικυβερνητικόν, τοὐναντίον δὲ φιλοβενιζελικὸν πνεῦμα.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΜΟΣΧΑΤΟΥ

ΑΙ ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὑπουργούς, βουλευτάς, γερουσιαστὰς καὶ Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπευθύνεται ἡ κάτωθι ἀνοικτὴ ἐπιστολή:

«Τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1927 ἀπὸ μέρους τοῦ συμπτηχθέντος ἐν Μοσχάτῳ οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ ὑπεβλήθη αἴτησις μετὰ τῶν σχετικῶν σχεδιαγραμμάτων πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν ἐκτάσεως 132.000 τετραγωνικῶν μέτρων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀστέγων ἀστῶν προσφύγων κατοίκων Μοσχάτου. Τὴν 10ην Μαρτίου 1928 ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 17 τεῦχος Β' τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπόφασις τῶν ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Προνοίας δι' ἧς ἀπηλλοτριοῦτο ἡ ὡς ἄνω ἔκτασις. Τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1929 κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου κατέθεσεν ὁ συνεταιρισμὸς εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων δραχμὰς 356.084.35 ἐκδοθέντος ὑπ' ἀριθμ. 19838 γραμματίου ὅπερ αὐθημερὸν κατετέθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Τὴν 25ην Φεβρουαρίου 1929 ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 19 τεῦχος Β' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας δι' ἧς παρεχωροῦντο εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἐκ τῶν 315 οἰκοπέδων μόνον 169 κρατήσαντος τοῦ ὑπουργείου 146 οἰκόπεδα διὰ τὴν ἀνέγερσιν κρατικοῦ συνοικισμοῦ. Ὁ συνεταιρισμὸς τὴν 10ην Μαρτίου 1929 συμφώνως τῷ νόμῳ ἐν γενικῇ συνελεύσει προέβη εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν οἰκοπέδων κοινοποιήσας ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τῆς γενικῆς συνελεύσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅπερ ἐξέδωκεν ἀδείας οἰκοδομήσεως εἰς δύο τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ μας. Διὰ τῶν ὡς ἄνω ἐξιστορηθέντων, δῆλον γίνεται ὅτι ὁ συνεταιρισμὸς ἐκπληρώσας ἁπάσας τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας ὑποχρεώσεις ἐγένετο κύριος καὶ κάτοχος τῶν εἰρημένων 169 οἰκοπέδων. Παραδόξως ὅμως ἀντὶ νὰ μᾶς παραχωρηθῶσιν αἱ ἐναγωνίως ἀναμενόμεναι ὑπόλοιποι ἄδειαι πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν οἰκιῶν μας ἰδίοις χρήμασι καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ παρατηροῦμεν ὅτι ὁ ἀναλαβὼν τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κρατικοῦ συνοικισμοῦ ἐργολάβος ἐγκαθίσταται εἰς τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὸν συνεταιρισμὸν οἰκόπεδα. Εἰς ἀλλεπάλληλα διαβήματά μας παρὰ τῷ κ. ὑπουργῷ ὅπως μὴ σφαγιασθῶσι τὰ διὰ τόσων κόπων καὶ μόχθων κτηθέντα δικαιώματά μας χάριν ἀτομικῶν συμφερόντων ὡρισμένων τινῶν ἐπιτηδείων, ἐλάβομεν δυστυχῶς τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν ἐκ μέρους τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδου: «Σᾶς τὰ ἔδωσα σᾶς τὰ παίρνω» ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἀτομικῆς του δωρεᾶς μὴ λαμβάνοντος δὲ ὑπ' ὄψιν τὰς ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς θυσίας εἰς ἃς ὑπεβλήθη ἐπὶ δύο περίπου ἔτη ὁ συνεταιρισμός μας καὶ παραβιάζοντος καταφώρως τὸν ὑπὸ τῆς παρούσης Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον 3875 ὁρίζοντα ρητῶς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ὑπουργὸς νὰ κάμῃ ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων. Ἐπιπροσθέτως μεταξὺ ἄλλων ἐπιχειρημάτων μᾶς ἐπρότεινε ὅπως συγκατατεθῶμεν νὰ μᾶς παραχωρήσῃ ἀπὸ τὰ μέλλοντα ν' ἀνεγερθῶσι κρατικὰ οἰκήματα. Καὶ γεννᾶται τὸ ἑξῆς ἐρώτημα: Εἰς τί ἀποβλέπει τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τοῦ κ. ὑπουργοῦ ὥστε ἀντὶ νὰ μᾶς παραχωρηθοῦν τὰ νομίμως ἀνήκοντα εἰς ἡμᾶς οἰκόπεδα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιθυμοῦμεν ἰδίαι δαπάναις ν' ἀνεγείρωμεν τὰς οἰκίας μας, νὰ ζητῇ νὰ μᾶς ἐγκαταστήσῃ εἰς κρατικὰ οἰκήματα ὧν ἡ ἀξία ὑπελογίσθη περὶ τὰς 55 χιλιάδας δραχμῶν πρᾶγμα τελείως μὲν ἀσύμφορον εἰς ἡμᾶς ἐπιβαρυντικὸν δὲ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ στάσις αὐτὴ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὰς 171 προσφυγικὰς οἰκογενείας λείψανα τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς νὰ σκέπτωνται ἐὰν ἐπὶ κυβερνήσεως εἰς ἣν ἐστήριξαν ὅλας των τὰς ἐλπίδας ἀναγνωρίζονται κεκτημένα δικαιώματα ἀπορρέοντα ἔκ τε τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων ἢ ἐὰν σφαγιάζωνται διὰ συμφέροντα μερικῶν ἀτόμων».

—Ἔκκλησις πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν

Ἐκ παραλλήλου διεβιβάσθη καὶ ἡ κάτωθι ἔκκλησις πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, τῶν μελῶν τοῦ οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ ἀστῶν προσφύγων Μοσχάτου:

Κύριε πρόεδρε,

Ὡς σᾶς εἶνε γνωστὸν ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τὸ ὁποῖον ἐπεδόθη ὑμῖν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ὁ οἰκοδομικὸς συνεταιρισμός μας εὑρίσκεται πρὸ καταφώρου ἀδικίας ἀπὸ μέρους τῶν ἁρμοδίων. Ποιούμεθα ἔκκλησιν πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα ὅπως ἐπεμβαίνοντες προσωπικῶς, μᾶς ἀποδώσητε τὸ δίκαιον.

Ἐντολῇ τῶν παρόντων μελῶν: Ι. Κανελλόπουλος γενικὸς γραμματεύς.

—Διανομαὶ γαιῶν

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ ἐνεκρίθη παρὰ τῆς ΓΔΕΜ ἡ ἀνάθεσις τῆς διανομῆς τῶν κάτωθι ἀγροκτημάτων εἰς τὰ Συνεργεῖα Δράμας:

Εἰς τὸ 2ον συνεργεῖον ἡ διανομὴ τῶν ἀγροκτημάτων Κεφαλάρι, Κύφια, Ἐξωχωράφου καὶ Δοξάτου ἐξωχώραφον. Εἰς τὸ 12ον τοῦ Μικροκάμπου, Μεγαλοκάμπου Πυρσουπόλεως, Κοκκινογείων, Πηγῶν, Πριστόπου, καὶ Παλ. Καλαπότι. Εἰς τὸ 13ον συνεργεῖον τῶν ἀγροκτημάτων Ἀγορῆς, Ἀδριανῆς, Χωριστῆς, Ν. Ἀμισσοῦ καὶ Προαστείου. Εἰς τὸ 14ον Συνεργεῖον τῶν Σιταγρῶν, Μαυροτόπου, Νικοτσάρα, Ἱερούσης, Ξηροποτάμου, Μοναστηρακιοῦ καὶ Φουντουκιᾶς, καὶ εἰς τὸ 15ον Συνεργεῖον ἡ διανομὴ τῶν ἀγροκτημάτων Ἀμπελακίων, Μυλοποτάμου, Ὀχυροῦ, Κάτω Νεροκόπι, Δασωτοῦ, Περιθωριοῦ καὶ Κάτω Βροντοῦς.

8431

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΛΩΝΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΡΑΝΣΟΜΣ
Καθαρίζουν τὸ σιτάρι τελείως χωρὶς νὰ τὸ κόπτουν. Ἐξαιρετικὰ φιλὸ ἄχυρο.
ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ & ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ
ΝΤΡΑΓΚΟΝ-ΤΣΟΠΕΡ ἐλαφρὰ ἀλωνιστικὴ 42 ἰντζῶν μεγάλης ἀποδόσεως.
Κινεῖται καὶ ἕλκεται παντοῦ μὲ οἱονδήποτε ἐλαφρὸν βενζινάροτρον.
ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΙΣ
ΜΗΝ ΑΝΑΒΑΙΝΕΤΕ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Λύκειον "Οθ. Ρέντζου (ἀκτὴ Τρ. Μουτσοπούλου 41, Πασαλιμάνι) θέλει λειτουργήσῃ κα'θ ἅπαν τὸ θέρος

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Τμήματα προπαρασκευαστικὰ δι' ὑποψηφίους εἰσιτηρίων καὶ τμηματικῶν ἐξετάσεων ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, ΧΗΜΙΚΗΣ, ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ. Ἐπίσης δι' εἰσιτηρίους ἐξετάσεις ΙΑΤΡΙΚΗΣ, ΣΧΟΛΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΣΧΟΛΩΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ καὶ ΔΟΚΙΜΩΝ, κ.λ.π.

Διδασκαλία ὑπὸ ἀρίστων ἐπιστημόνων, ἐπιτυχία ἠγγυημένη.

ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΛΟΓΙΚΑ

Ἐργάσου μὲ τὸ φίλμ, τὸ ὁποῖον εἶνε προωρισμένον διὰ σὲ καὶ προσαρμόζεται καλλίτερον εἰς τοὺς σκοπούς σου, μὲ τὸ φίλμ

Agfa

Ἐξισώνει ἕνα λανθασμένον φωτισμὸν καὶ εἶνε πάντοτε ἐξ ἴσου ἀσφαλής.

ΕΛΟΝΟΣΙΑ!
Πρὸς τὸ συμφέρον σας, ἀπαιτήσατε ἀπὸ τὸν φαρμακοποιόν σας τὰ κουφέτα
ΚΙΝΙΝΗΣ «Roche»
(ἐτικέττα ἐρυθρὰ καὶ χρυσῆ)
παγκοσμίου φήμης, ἅτινα σᾶς παρέχουσι
ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ
ἀγνότητος καὶ ἀκριβοῦς περιεκτικότητος.

ΛΟΥΤΡΑ ΥΠΑΤΗΣ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μεταβοῦν εἰς τὰ Λουτρὰ Ὑπάτης, λόγῳ συγκεντρώσεως πολλῶν λουομένων, ἀνάγκη νὰ εἰδοποιοῦν προηγουμένως τὴν Διεύθυνσιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν δωματίων, ἥτις αὐθημερὸν θέλει εἰδοποιεῖ τοὺς αἰτοῦντας τηλεγραφικῶς ἢ τηλεφωνικῶς.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΓΙΑ ΡΕΚΛΑΜΑ ΕΦΕΤΟΣ
ΘΑ ΠΩΛΗΣΩΜΕΝ
100
ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΣ
ADLER
ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
Ν. Ε. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ
ΟΔΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 9α
Τηλέφωνον 13—95

Μαλάσκο Ἰμπάνιεθ

Κάτω ἀπὸ τὶς ἀνθισμένες πορτοκαλλιὲς

Μέρος Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸν ἔσπρωξε πρὸς τὸ μπαλκόνι, ποὺ στὰ κάγκελά του ἦταν πιασμένος ὁ κουρεύς, ποὺ εἶχεν ἤδη πηδήσει μέσα στὴ βάρκα.

—Πήδησε, Ραφαήλ, εἶπεν ὁ Κιουπίντο. Τὸ νερὸ κατεβαίνει καὶ ἡ βάρκα εἶναι πολὺ χαμηλά.

Ὁ Ραφαὴλ ἐγλύστρησε στὴν ἄσπρη του βάρκα, ποὺ εἶχε βρωμισθῆ ἀπὸ τὸ θολοκόκκινο νερό. Ὁ Κιουπίντο ἄρχισε νὰ τραβάῃ τὰ κουπιὰ καὶ ἀπεμακρύνοντο σιγά-σιγά.

—Ἀντίο! Ἀντίο! εὐχαριστοῦμε χίλιες φορές! ἐφώναξεν ἀπὸ τὸ μπαλκόνι ἡ θεία, ἡ καμαριέρα καὶ ὅλη ἡ οἰκογένεια τοῦ περιβολάρη.

Ὁ Ραφαὴλ ἄφησε τὸ τιμόνι κ' ἐκύτταζε πρὸς τὸ σπίτι ὅπου τὰ μάτια του δὲν ἔβλεπαν παρὰ τὴν κομψὴ σιλουέττα, ποὺ ἐκινοῦσε ἕνα μικρὸ μαντήλι. Μετὰ κάμποσην ὥραν τὸ μπαλκόνι ἐκρύφθηκε πίσω ἀπὸ τὶς πλημμυρισμένες κορυφὲς τῶν δένδρων, καὶ ὁ Ραφαὴλ σκύβοντας τὸ κεφάλι του, παρεδόθη στὴν ἀναπόλησι τῶν μαγικῶν στιγμῶν, ποὺ ἐπέρασαν σὰν ὄνειρο, καὶ ἀπολάμβανε στὴ σιωπὴ τὴν γλυκύτητα μὲ τὴν ὁποίαν εἶχαν ποτισθῆ τὰ φλογισμένα χείλη του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6ον

Ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν ἤρχισε ζωηρότατος εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν. Ἡ μεγάλη στιγμὴ διὰ τὴν οἰκογένειαν Μπρούλλ ἔφθασε, καὶ ὅλοι οἱ πιστοὶ αὐτῆς, μὴ βασιζόμενοι ἀκόμη ἀπολύτως ἐπὶ τῆς παντοδυναμίας τοῦ κόμματος, ὡσὰν νὰ ἐφοβοῦντο τὴν αἰφνιδίαν ἐμφάνισιν ἀγνώστων ἐχθρῶν, εἰργάζοντο πυρετωδῶς μέσα εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωριὰ καὶ ἐξεσφεδόνιζαν τὸ ὄνομα τοῦ Ραφαὴλ σὰν μιὰ κραυγὴ νίκης.

Κανεὶς δὲν ἐνεθυμεῖτο πλέον τὴν πλήμμυραν. Ὁ εὐεργετικὸς ἥλιος εἶχεν ἀποξηράνει τὴν πεδιάδα καὶ ἡ πορτοκαλλιὲς ἐφάνταζαν ὡμορφότερες ἀπὸ ἄλλοτε, πειὸ γόνιμες καὶ πειὸ ζωηρές, ὡσὰν νὰ τὶς εἶχε δώσει ἡ πλημμύρα τοῦ ποταμοῦ μιὰ νέα ζωή. Ἡ ἐσοδεία προμηνύετο περίφημη. Κ' ἔτσι ἀπὸ τὴν τελευταίαν θεομηνίαν δὲν ἀπέμεινεν ἄλλη ἀνάμνησις ἀπὸ μερικοὺς γκρεμισμένους τοίχους καὶ ἀπὸ τοὺς δρόμους ποὺ ἦσαν ξεσκαμμένοι καὶ τελματώδεις.

Ὅλαι αἱ ζημίαι ἐδιορθώνοντο μὲ σχετικὴ ταχύτητα καὶ οἱ κάτοικοι, φύσει εὔθυμοι, μιλοῦσαν περιφρονητικῶς γιὰ τὸν περασμένο κίνδυνο.

Ἐξ ἄλλου εἶχαν διανεμηθῆ πολλὰ χρήματα, βοηθήματα ἐστάλησαν ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα, ἀπὸ τὴν Μαδρίτη, ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν Ἱσπανίαν, χάρις εἰς τὰ κηρύγματα καὶ τὰ συγκινητικὰ ἄρθρα τοῦ Τύπου. Καὶ οἱ καλλιεργηταί, μὲ τὴν πίστιν τοῦ θρησκολήπτου, ποὺ ἀποδίδει τὴν εὐημερίαν του εἰς τὴν προστασίαν τοῦ πολιούχου τῆς Ἀλσίρας, ἦσαν εὐγνώμονες διὰ τὰ βοηθήματα αὐτὰ εἰς τὸν Ραφαὴλ καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ὡρκίζοντο νὰ παραμείνουν αἰωνίως ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν κραταιὰν οἰκογένειαν. Ζήτω ὁ Μπρούλλ, ὁ προστάτης τῶν πτωχῶν!

Ἡ δόνα Βερνάρδα, βλέπουσα ὅτι τὰ φιλόδοξα ὄνειρά της ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθοῦν ἐντὸς ὀλίγου, δὲν ἠδύνατο νὰ ἡσυχάσῃ οὔτε στιγμήν. Ἡ ἀπάθεια καὶ ἡ ἀδιαφορία τοῦ γυιοῦ της τὴν ἐπείραζαν. Ἡ περιφέρεια ἦτο δική του, ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε ν' ἀδρανῇ. Ποιὸς ξέρει τί ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν οἱ ἐχθροὶ τῆς τάξεως, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀρκετὰ πολυάριθμοι εἰς τὴν πόλιν; Ὤφειλε νὰ πάῃ σὲ ὡρισμένα μέρη νὰ κουβεντιάσῃ μὲ τοὺς πλουσίους ψηφοφόρους, νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν εἰρηνοδίκη γιὰ νὰ ἰδῇ τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ, τέλος νὰ κινηθῇ πολὺ γιὰ νὰ κάνῃ ὅλους νὰ τὸν σκέπτωνται συνεχῶς.

Καὶ ὁ Ραφαὴλ ὑπήκουεν. Ἀλλὰ κατώρθωνε πάντοτε νὰ πηγαίνῃ χωρὶς τὴν συνοδεία τοῦ δὸν Ἀνδρέα, γιατὶ στὸν πηγαιμὸ ἢ στὴν ἐπιστροφὴ ἐσταματοῦσε πάντα καὶ περνοῦσε κάμποσες ὧρες μέσα στὸ γαλάζιο σπίτι, ὅπου εὐχαρίστως θὰ καθόταν ὅλον τὸν καιρὸ ἀντὶ νὰ πάῃ στὸ ταξεῖδι του, ἐὰν δὲν ἐφοβεῖτο, νὰ μάθῃ ἡ μητέρα του.

Ἡ δόνα Βερνάρδα ἐγνώριζε τὸν δεσμὸν αὐτὸν τοῦ Ραφαήλ. Μὴ ἔχοντας τίποτε ἄλλο στὸ νοῦ της ἀπὸ τὴν ὑγεία καὶ τὴν διαγωγὴ τοῦ Ραφαὴλ καὶ χάρις εἰς τὸ κουτσομπολιὸ τῶν κατοίκων, ποὺ ἦσαν ὑπερβολικὰ περίεργοι, ἐγνώριζε μέσα σὲ λίγες ὧρες ποῦ πήγαινε καὶ τί ἔκανε ὁ γυιός της. Ἐγνώριζεν ἤδη ἀπὸ τὸν Κιουπίντο τὸ ἐπικίνδυνο ταξεῖδι τοῦ Ραφαὴλ κατὰ τὴν νύχτα τῆς πλημμύρας, ποὺ πῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν θεατρίνα, ὅπως τὴν ἔλεγε περιφρονητικά.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
Καταπολεμοῦσαι τὰ ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἐπικαθίσματα

Θέλετε νὰ ἔχητε λευκοτέρους, ὡραιοτέρους ὀδόντας. Ἰδοὺ μία νέα μέθοδος ὅπως τὸ ἐπιτύχητε.

Ἐὰν ζητῆτε νέαν ὡμορφιὰ καὶ νέα θέλγητρα, δοκιμάσατε τὸν νέον τοῦτον τρόπον.

Ψαύσατε τοὺς ὀδόντας σας διὰ τῆς γλώσσης, καὶ θὰ αἰσθανθῆτε τὴν παρουσίαν ἐπικαθίσματος - ἓν εἶδος ὀλισθηροῦ ἐπιχρώματος.

Ἐφ' ὅσον τὰ ἐπικαθίσματα διατηροῦνται ἐπὶ τῶν ὀδόντων, τὸ μειδίαμά σας εἶνε ἐστερημένον πάσης χάριτος.

Σήμερον ἐφευρέθη ἡ Πέψοντεντ νέον εἶδος ὀδοντόπαστας. Ἀποσυνθέτει τὰ ἐπικαθίσματα. Διατηρεῖ τοὺς ὀδόντας στιλπνοτάτους.

Δοκιμάσατε τὴν Πέψοντεντ. Ἴδετε πόσον καθαροὶ φαίνονται οἱ ὀδόντες σας κατόπιν χρήσεως. Ὀλίγων ἡμερῶν χρῆσις τῆς ὀδοντόπαστας ταύτης θὰ σᾶς καταπείσῃ καθ' ὁλοκληρίαν περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητός της.

Ἀγοράσατε σήμερον τὴν ὀδοντόπασταν ταύτην.

ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΣΗΜΑ Pepsodent
ΠΕΨΟΝΤΕΝΤ ἡ νέα Ἀμερικανικὴ ὀδοντόπαστα
Γεν. Ἀντιπρόσωπος Π. ΠΕΡΟΓΛΟΥ, Πλατεῖα Ὁμονοίας 3—Ἀθῆναι

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΘΕΟΞΕΝΙΑ,"
ΠΟΡΤΑΡΙΑ
(ΠΗΛΙΟΝ, ὕψους 700 μέτρων)
ΕΝΑΡΞΙΣ ΘΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΗΝ 1ην ΙΟΥΝΙΟΥ
Παρέχει πᾶσαν ἄνεσιν.— Ὀρχήστρα πλήρης.
ΤΕΪ'Α-ΧΟΡΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ-ΤΕΝΝΙΣ
Ἀναγνωστήριον—Κομμωτήριον Ἀνδρῶν καὶ Γυναικῶν
Αὐτοκίνητα τοῦ Ξενοδοχείου—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: „ΘΕΟΞΕΝΙΑ—"ΠΟΡΤΑΡΙΑ

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΠΛΑΣΜΩΔΙΑ LAVERAN
ΕΛΩΔΕΙΣ ΠΥΡΕΤΟΙ
ΘΕΡΜΕΣ—ΣΠΛΗΝΑ
Θεραπεία αὐτῶν διὰ τῆς
ΑΝΤΙΠΛΑΣΜΩΔΙΝΗΣ
Σ. ΤΖΑΜΑΛΗ
Η ΑΝΤΙΠΛΑΣΜΩΔΙΝΗ ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ βραβευθεῖσα διὰ χρυσοῦ βραβείου ἐν τῇ Ἐκθέσει Ἀμερικῆς, εἶνε τὸ τελειότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον φάρμακον κατὰ τῶν πυρετῶν. Θεραπεία ἀσφαλὴς καὶ ταχεῖα
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

AMERICAN EXPORT LINES
THE EXPORT STEAMSHIP CORPORATION

Τὸ Ἀμερικανικὸν ἀ)π «EXPLORER» ἀναμένεται ἐνταῦθα περὶ τὴν 26ην Μαΐου πρὸς φόρτωσιν ἐμπορευμάτων διὰ Νέαν Ὑόρκην.
Τὸ ἀ)π «EXTAVIA» ἀναχωρήσαν ἐκ Νέας Ὑόρκης τὴν 4ην Μαΐου ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 24ην ἰδίου.
ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ
Τὸ ἀ)π «EXARCH», ἀναχωρεῖ τὴν 15 Μαΐου
Τὸ ἀ)π «EXIRIA» ἀναχωρεῖ τὴν 25 Μαΐου.
THE EXPORT STEAMSHIP CORPORATION Μέγαρον Γαβριήλ, Πειραιᾶ, Τηλ. 606.

ΒΡΕΤΤΑΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΝ LTD
ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
BRITISH - FRENCH DISCOUNT BANK LTD
SIEGE A LONDON
ΤΟ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ (ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 40)
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ
ΑΡΧΕΤΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 20ΗΝ ΜΑΪΟΥ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 18)5)29.

Ἀεροπορικῶς διὰ Κων)πολιν 8 π. μ.
«Ἰωάννα» 6 π. μ. Ἀργολικόν.
«Κ. Τόγιας» 6 π. μ. Κέαν, Κάρυστον, Γαύριον, Μπατσί, Πάνορμον.
«Μάνα» 11 π.μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.
«Αἰγυπτιακὸν» 10 π. μ. Πὸρτ-Σαΐδ, Ἀλεξάνδρειαν.
«Αἰγυπτιακὸν» 10 π. μ. Κων)πολιν, Κωνστάντζαν.
«Ἰταλικὸν» 11 π. μ. Κωνσταντινούπολιν.
«Ἰταλικὸν» 10 π. μ. Κέρκυραν, Βρινδήσιον.
«Ἰταλικὸν» 2 μ. μ. Μυτιλήνην, Σμύρνην.
«Μπουμπουλίνα» 2 μ. μ. Πὸρτ-Σαΐδ, Ἀλεξάνδρειαν.
«Τῆνος» 2 μ. μ. Πάτμον, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Σύμην, Ρόδον.
«Ναυκρατοῦσα» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους Σαράντα, Αὐλῶνα, Δυρράχιον.
«Ἀρκαδία» καὶ «Σάμος» 2 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην.
«Μιαούλης» 2 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην, Λῆμνον, Καβάλλαν.
«Χρυσαλλὶς» 2 μ. μ. Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον—προσεγγίσεις.
«Κανάρης» 2 μ. μ. Χανιά, Ἡράκλειον.
«Πέτρος» 2 μ. μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Κέρκυραν, Ἡγουμενίτσαν.
«Δωρὶς» 2 μ. μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.
«Παναγία» 2 μ. μ. Κάρυστον, Κύμην, Σκῦρον, Σκίαθον, Σκόπελον, Γλώσσαν, Ἀλόννησον.
«Ἀδριατικὸς» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσ)νίκην.
«Λακωνία» 2 μ. μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Καψάλιον, Γύθειον.
«Ταΰγετος» 2 μ. μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Γύθειον—Καλαμῶν.
«Μοσχάνθη» 2 μ. μ. Κύθνον, Σέριφον, Σίφνον, Κίμωλον, Μῆλον.
«Ν. Τόγιας» 2 μ. μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν.
«Ἥρα Μ.» 2 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον, Κόρθιον.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον
"RASHID,"
ἀποπλεύσει ἐκ Πειραιῶς τὸ Σάββατον 18ην Μαΐου 3 μ.μ. διὰ Πὸρτ-Σαΐδ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.
Τὸ ἀτμόπλοιον
"RODA,"
ἀποπλεύσει ἐκ Πειραιῶς τὸ Σάββατον 18ην Μαΐου 4 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Κωνστάντζαν.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΙ
Ἐν Ἀθήναις Κοραῆ 1 τηλ. 52-56
Ἐν Πειραιεῖ λεωφ. Μιαούλη τηλ. 84

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΔΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ — ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ. Κυριακὴν 19ην Μαΐου 1 μ.μ.
Γενικοὶ πράκτορες: W. F. VAN DER ZEE, ὁδὸς Ρέπουλη τηλ. 8-86.

ΛΟΥΤΡΑ—ΑΙΔΗΨΟΥ
Τὰ ξενοδοχεῖα
ΑΥΡΑ ΚΑΙ ΠΗΓΑΙ
ΗΡΞΑΝΤΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΑ
Μὲ τὰς τελειοτέρας ἐσωτερικὰς λουτρικὰς ἐγκαταστάσεις
Μὲ εἰδικὸν ἠλεκτρομηχανικὸν θεραπευτήριον
Μὲ τελειοτέραν καὶ πλουσιωτέραν Κουζίναν καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀνέσεις
ΜΕ ΤΙΜΑΣ ΛΟΓΙΚΑΣ
Τελοῦν δὲ ὑπὸ τὴν προσωπικὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
„ΑΝΑΤΟΛΗ"

ΣΑΚΚΗΣ
15 ΟΔΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ—ΤΗΛ. 1-8
ΕΤΟΙΜΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ
Μεταξωτὰ ἐπανωφόρια Μάλινα, Demi Saison φορέματα μεταξωτά. Ἀπὸ μοδέλα τῶν μεγαλειτέρων Παριζιάνικων οἴκων, ὅλα ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ.
ΤΙΜΑΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΩΣ ΕΦΘΗΝΑΙ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΙΝΔΗΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἰς συνεχῆ ἄρθρα της ἡ ἐφημερὶς «Ἑστία» τονίζει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα οἱ ὑπ' αὐτῆς ὑποδειχθησόμενοι δέκα γερουσιασταὶ εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ προσφέρουν τὸ ἠθικὸν των κῦρος καὶ ὄχι νὰ περιμένουν νὰ ἀνελήσουν τοιοῦτον ἀπὸ τὸ νεοσύστατον σῶμα. Εἰς τὴν τελευταίαν καταφορὰν κατατάσσει τοὺς παγκαλικούς, ἰδίως ἐπιτιθεμένη ἐναντίον τοῦ κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς δικτατορίας διατελέσαντος πρωθυπουργοῦ κ. Α. Εὐταξία. Ἀπὸ τὴν πρωθυπουργικὴν ζωὴν ἑνὸς μηνός, πᾶς ὑγιῶς σκεπτόμενος πολίτης καὶ ἔτι μᾶλλον πολιτικὸς ἀνὴρ οἱασδήποτε πολιτικῆς μερίδος, οὐδέποτε εἶνε δυνατὸν νὰ ἀρκεσθῇ ὅπως χαρακτηρίσῃ τὸ ἔντιμον καὶ ἠθικὸν ποιὸν τοῦ ἐκ Δοκίδος πολιτευτοῦ. Πρὸ τούτου ἦτο γνωστὴ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἡ μακροχρόνιος δρᾶσις, αἱ μεγάλαι ἀρεταὶ καὶ ἡ ἄμεμπτος πολιτικὴ ἠθικὴ τοῦ κ. Εὐταξία. Ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τούτου, ἐπιδοκιμαζομένου δὲ ὅτι οἱ δέκα οὗτοι ἐκλεκτοὶ θὰ εἶνε οἱ πραγματικοὶ ἡγέται τοῦ νέου νομοθετικοῦ σώματος καὶ ὡς τοιοῦτοι — ἀναμφισβήτητον ἄλλωστε— δέον νὰ εἶνε ἐφωδιασμένοι μὲ τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτουμένην εἰδικὴν μόρφωσιν καὶ μὲ παρελθὸν ἐντίμου, ἀνιδιοτελοῦς καὶ παραγωγικῆς πολιτικῆς ἐργασίας, τότε ποῖον κῦρος θὰ προσδίδουν, ποίαν ἀναγνώρισιν θὰ ἐπιβάλλουν καὶ ποῖα ἀλισθήματα θὰ προστατεύσουν οἱ ὑπὸ ἐπιστολογράφου τῆς «Ἑστίας» ὑποδεικνυόμενοι γερουσιασταί; Δὲν τολμῶ οὐδὲ κἂν νὰ θίξω, οὐδὲ δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ τὰς μεγάλας πρὸς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίας τούτων (διὰ μεγάλων γενομένας ἀγώνων, νικηφόρων μαχῶν καὶ παρομοίων ἀγώνων, καὶ κατὰ τοῦτο —καὶ πολὺ δικαίως— θεωροῦνται ἐθνικοὶ εὐεργέται). Ἀλλ' ὅμως πῶς εἶνε δυνατὸν οἱ ὑπὸ τοῦ ἐπιστολογράφου τῆς ἀνωτέρω ἐφημερίδος ἀναφερόμενοι, οἱ κατὰ τὰ ἄλλα κεκτημένοι ἀξίαν μόρφωσιν καὶ ἔνδοξον παρελθοῦσαν δρᾶσιν, στερούμενοι δὲ οἱ πλείονες τῆς εἰδικῆς ἐκείνης μορφώσεως καὶ τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκλογῆς ἀνταποκρινομένων ἀναλόγων δυνάμεων, ἐπιστημονικῶν τουτέστι καὶ πολιτικῶν, πῶς εἶνε δυνατὸν οὗτοι νὰ ἐκπληρώσουν ὡς οἷόν τε ἀκριβέστερον καθήκοντα τοιούτου ἡγέτου τοῦ ἀνωτάτου τούτου νομοθετικοῦ σώματος.

Πλεῖστοι ἕτεροι τρόποι δύνανται, προσφέροντες εἰς αὐτοὺς τιμάς, νὰ ἐκφράσωσι τὴν Πανελλήνιον εὐγνωμοσύνην. Διὰ πάντα ταῦτα ἂς ἀφήσωσιν, ἡ «Ἑστία» μετὰ τῶν ἐπιστολογράφων της, τὴν ἡγεσίαν εἰς τοὺς πρὸς ταύτην καταλλήλους νὰ τὴν ἀναλάβουν. Διότι, μὴ συμβαίνοντος τούτου καὶ ἐμφανιζομένων ὡς ἡγετῶν Γερουσίας στρατηγῶν καὶ ἑτέρων εὐδοκιμησάντων μὲν ἀλλαχοῦ, χωρὶς δὲ νὰ εἶνε καταλληλοι ἐξαιρετικῶς ἐκεῖ μόνον, εἰς τὴν ἡγεσίαν δηλονότι τῆς Γερουσίας, τότε ἐπισήμως πλέον καθιεροῦται τοιαύτη ἀλλαδοξία, ὥστε ὁ δεινὸς πυροβολητὴς νὰ ἡγῆται νομοθετικοῦ σώματος καὶ ἴσως μετὰ χρόνον ὁ ἰατρὸς νὰ ἐπαγγέλλεται τὸν δικηγόρον, ἀφοῦ ὁ τελευταῖος θὰ ἐργάζεται εἰς χημικὸν ἐργαστήριον.

Μετὰ πολλῆς ἐκτιμήσεως
Μιλτ. Ν. Παπαμιλτιάδης

Ἀθῆναι 13—5—29.

ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ

Φίλη «Πρωΐα»

Ἡ περίπτωσις αὐξήσεως τῶν συντάξεων ἔγινεν ἐπὶ τέλους. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως αὐτό. Πρέπει νὰ γίνῃ καὶ κάτι ἄλλο: Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, τὸ ὁποῖον προεξοφλήσεν εἰς τοὺς μετόχους τοῦ τὴν σύνταξιν των μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1930, θὰ ἔπρεπε νὰ προεξοφλήσῃ καὶ τὴν αὔξησιν τῶν ἰδίων μηνῶν, οὕτως ὥστε νὰ πάρουν ἕνα ποσὸν οἱ πεινῶντες συνταξιοῦχοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τόσην οἰκονομικὴν δυσχέρειαν ὥστε ν' ἀποφασίζουν νὰ προεξοφλοῦν, πληρώνοντες τόσους τόκους. Ἀλλὰ ὅσο πρόκειται περὶ αὐτοῦ, Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον ὁμολογουμένως ἐπέδειξε εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ πάντοτε μὲ [illegible] καὶ τοὺς συνδρομὴν προεξοφλοῦν τὴν αὔξησιν στοργήν. Ἂς ἔλθῃ λοιπὸν καὶ τώρα νὰ προεξοφλοῦν καὶ τὴν αὔξησιν τῶν ἰδίων μηνῶν οἱ ὁποῖοι κατεβλήθησαν ἤδη.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν
Διατελῶ μετὰ πολλῆς τιμῆς
Στρατ. Συνταξιοῦχος

Ἀθῆναι 15—5—29

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κύριον Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδην, ὑπουργὸν τῆς Προνοίας

Κύριε ὑπουργέ

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκπροσωπούσης τὴν ἐν Ἀμαρουσίῳ ἀστικὴν ὁμάδα προσφύγων, ὑπὲρ τῆς ὁποίας πρὸ πολλοῦ ἐγένετο ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεως 35103 τ. μ. ἐπὶ γηπέδου ἀνήκοντος εἰς τοὺς κληρονόμους Κ. Κασσαβέτη καὶ κειμένου παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς σχετικῆς πράξεως δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 79 (τεῦχος Β') φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως πρὸ διετίας σχεδόν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ὅπως παρακαλέσωμεν ὑμᾶς νὰ ἀπαντήσητε συγκεκριμένως διατί κατόπιν εἰλημμένων ἀποφάσεων δὲν τερματισθῇ ἡ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐκκρεμοῦσα ὑπόθεσις αὐτή, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐγένοντο ἐπανειλημμένως σχετικὰ διαβήματα καὶ ἐπεδόθησαν ὑπομνήματα καὶ διαμαρτυρίαι παρελκύεται ἀκόμη τὸ ζήτημα πρὸς μεγίστην ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ζημίαν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ διατί, ἐνῷ συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς γενομένης ἀπαλλοτριώσεως πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζόμεναι περιπτώσεις, δὲν ἐδόθησαν εἰς τὰ μέλη τῆς εἰρημένης ὁμάδος τὰ παραχωρητήρια, ἐνῷ εἰς πολλὰς μεταγενεστέρας ἀπαλλοτριώσεις ἐδόθησαν ἐγκαίρως τοιαῦτα.

Γνωρίζετε, κύριε ὑπουργέ, ὅτι τὰ μέλη τῆς ἡμετέρας ὁμάδος ταλαιπωροῦνται ἐπὶ διετίαν, παραπεμπόμενα διὰ ζήτημα νομίμως τερματισθὲν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας εἰς τὸ τῆς Γεωργίας καὶ τἀνάπαλιν, χωρὶς νὰ δίδεται αὐτοῖς θετικὴ τις ἀπάντησις.

Ταύτην ἤδη τὴν ἀπάντησιν ἀναμένομεν παρ' ὑμῶν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐν τῇ διακρινούσῃ ὑμᾶς εὐθυδικίᾳ θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ δηλώσητε ἡμῖν διὰ ποίους λόγους ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον δὲν διευθετεῖται ὑπόθεσις ἀφορῶσα ἐκλεκτὴν προσφυγικὴν τάξιν, ἡ ὁποία δὲν ζητεῖ ἄλλο τι εἰμὴ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποφασισθέντων.

Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν θὰ ἔχωμεν καὶ πάλιν τὴν ἀναμενομένην ἀπάντησιν, μετὰ λύπης θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Μετὰ τιμῆς
Η ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἐν Ἀμαρουσίῳ τῇ 15 Μαΐου 1929.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΜΑΚΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΠΟΙΑ ΜΕΤΡΑ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΝΑ ΛΑΒΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ὥρα 5 μ. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Συζητοῦνται ἀναφοραί.

Ὁ κ. Θ. ΦΙΔΙΟΣ καταθέτει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Τρικκάλων ζητούντων νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς γεφύρας Κουτσοχοίρου.

Ὁ κ. Α. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΣ (Ὑπουργ. Συγκ.) λέγει ὅτι τὸ ὅλον ἔργον εἶχεν ὑπολογισθῆ εἰς 8.800.000 πρὸ τοῦ νόμου περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν, ἤδη δὲ ἡ τιμὴ αὐτὴ θὰ αὐξηθῇ ἀκόμη καὶ θὰ φθάσῃ περίπου τὰ 10 ἑκατομμύρια. Πέρυσι ἐδαπανήθησαν 2.000.000 καὶ ἐφέτος θὰ δαπανηθῶσιν ἕτερα 3.000.000. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ δύο ὑπόβαθρα τῆς γεφύρας εἶνε ἑτοιμόρροπα, ἔγινε σχετικὴ μελέτη, ἥτις πρέπει νὰ ἐγκριθῇ. Πάντως ἐλπίζω ὅτι κατὰ τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα θὰ ἔχῃ προχωρήσει ἀρκετά.

Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ

Ὁ κ. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ ἀναπτύσσων ἀναφοράν, λέγει ὅτι πρὸ τινων ἡμερῶν ἔλαβε χώραν οἰκονομικὸν γεγονὸς καταστρεπτικὴν ἔχον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας καὶ ἰδίως ἐπαρχιῶν τινῶν. Ἡ Ἀγγλοαμερικανικὴ Τράπεζα, παρὰ τὸν πομπώδη καὶ δελεαστικὸν τίτλον της, ἐσταμάτησε τὰς πληρωμάς. Ἡ Τράπεζα αὐτὴ εἶχεν ἐξαπλώσει τοὺς πλοκάμους της καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαρχίαν του Νάξον καὶ Πάρον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας Τῆνον, Κήθυρα, Μέγαρα καὶ ἀλλαχοῦ. Εἶχε συγκεντρώσει διάφορα ποσὰ ἐκ τῶν οἰκονομιῶν τῶν πτωχῶν βιοπαλαιστῶν, οἵτινες σήμερον εὑρίσκονται εἰς ἀπόγνωσιν. Βεβαίως ἐπελήφθη ἡ δικαιοσύνη, ἀλλὰ καὶ τὸ Κράτος πρέπει νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν καταθετῶν αὐτῆς. Ἐὰν οἱ καταθέται Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἶνε δικαιολογημένοι, διότι εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην κατέθεσαν τὰ χρήματά των, πόσον μᾶλλον δικαιολογημένοι εἶνε οἱ κάτοικοι τῆς Νάξου καὶ Πάρου, ἀφοῦ οὐδὲν ἄλλο πιστωτικὸν ἵδρυμα εἶχον καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παρακολουθοῦν τὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης αὐτῆς. Παρακαλῶ, λέγει, τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τὴν Κυβέρνησιν ὁλόκληρον νὰ δηλώσῃ ἐπισήμως ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης τίνα μέτρα σκέπτεται νὰ λάβῃ διὰ τοὺς καταθέτας, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς ἀπόγνωσιν.

Ὁ κ. Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ (Ὑπ. Ἐθν. Οἰκ.) λέγει ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ εὑρίσκεται ἤδη εἰς χεῖρας τῆς Δικαιοσύνης. Ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ, χάριν τῶν ἀτυχῶν καταθετῶν, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ πραγματοποίησιν τοῦ ὑφισταμένου ἐνεργητικοῦ, ἔχει δὲ λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως θέλουσι τελεσφορήσει. Εὐνόητον, λέγει, εἶνε ὅτι θὰ χρειασθῇ νὰ εἰσηγηθῇ νομοθετικὸν μέτρον ἐὰν πρόκηται νὰ ἐκτραπῇ τῆς ὁδοῦ ἣν χαράσσουσιν οἱ κείμενοι νόμοι.

Ὁ κ. Ι. ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ συνιστῶν σχετικὴν ἀναφοράν, λέγει ὅτι δυνάμει Ν. Δ. τῆς 5 Νοεμβρίου 1922, ἀπελύθησαν πλεῖστοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὡς μὴ ἐμπνέοντες ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Ἐπανάστασιν. Τὸ ἐμπαθὲς ἐκεῖνο διάταγμα τὸ πλῆρες ἐπαναστατικοῦ δηλητηρίου περιλαμβάνει διάταξιν, καθ' ἣν οἱ ἀπολυόμενοι ὄχι μόνον δὲν δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἀλλ' οὔτε ὡς ὑπάλληλοι μόνιμοι ἢ ἔκτακτοι ἢ καὶ ἡμερομίσθιοι ἀκόμη εἰς οἱανδήποτε κρατικὴν ὑπηρεσίαν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθ.) Θὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα.

ΑΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ὁ κ. Π. ΧΡΙΣΤΟΥΛΑΣ συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐπιτροπῆς κατοίκων Παλαμᾶ περὶ ἀναστολῆς πληρωμῆς ἐνταλμάτων.

Ὁ κ. Γ. ΜΑΡΗΣ (Ὑπ. Οἰκ.) λέγει ὅτι ἐζήτησε πληροφορίας διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν ὄντως ὁ ταμίας ἐκεῖ προέβη εἰς ἀθρόας συλλήψεις χωρικῶν ἀδυνατούντων νὰ πληρώσωσι λόγῳ ἐλλείψεως πόρων, παρὰ τὸ γενικὸν πνεῦμα καὶ τὰς ρητὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ κ. Τ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ λέγει ὅτι πράγματι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέδωκεν ὁδηγίας τοιαύτας ἐπιεικοῦς εἰσπράξεως τῶν φόρων, ἀλλὰ ἀτυχῶς δὲν τηροῦν ταύτας τὰ καταδιωκτικὰ ὄργανα.

Ὁ κ. Γ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ καταθέτει καὶ ὑποστηρίζει πρότασιν νόμου περὶ μέτρων προστασίας τῶν καταθετῶν Τραπεζῶν, ἐκθέτει τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διατρέχουν οἱ καταθέται ἐκ τῶν συχνῶν πτωχεύσεων Τραπεζῶν καὶ λέγει ὅτι εἰς τὰς ἄλλας χώρας ὑπάρχει νομοθεσία προστατεύουσα τοὺς καταθέτας.

Εἰσέρχεται μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ ἀναπτύσσει ἐπερώτησίν του διὰ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον Κύμης, καταπιέζοντα τοὺς φορολογουμένους καὶ ζημιοῦντα τὸ Δημόσιον.

Ὁ κ. ΜΑΡΗΣ (Ὑπ. Οἰκ.) δηλοῖ ὅτι ὁ ἐνεργήσας ἀνακρίσεις οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς δὲν ἐπείσθη περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ ἐφόρου.

ΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Ὁ κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ διακόπτει πρὸς στιγμὴν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων καὶ λέγει ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως ἀναγράφεται ὡς ψηφισθὲν ἐφ' ἅπαξ ἓν φορολογικὸν νομοσχέδιον, ἐνῷ ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις ἦτο ὅπως ὅλα τὰ φορολογικὰ ἀκολουθήσουν τὴν ὁδὸν τοῦ Συντάγματος καθοριζομένην ὁδόν, δηλαδὴ νὰ ψηφισθοῦν εἰς δύο ἀναγνώσεις. Νομίζει, λέγει, ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ τηρηθῇ μία τάξις κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ψηφισιν νομοσχεδίων.

Κ. ΑΛΑΒΑΝΟΣ (προεδρεύων). Ἐξηρέθη τὸ ψηφισθέν, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὸν νὰ ψηφισθῇ ἐφ' ἅπαξ, ἀφοῦ δι' αὐτοῦ δὲν ἐπιβάλλεται φορολογία.

Ὁ κ. Γ. ΜΑΡΗΣ λέγει ὅτι τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια ἀφέθησαν νὰ συζητηθοῦν εἰς δύο ἀναγνώσεις, κατόπιν ἐνστάσεως τοῦ κ. Μπακοπούλου. Ἐν τούτοις ὁ ἴδιος ὑποβαλὼν τὴν ἔνστασιν κ. Μπακόπουλος ἐδέχθη ὅτι ἠδύνατο νὰ ψηφισθῇ τὸ ἄνω νομοσχέδιον.

Συνεχίζεται κατόπιν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων.

ΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ

Ὁ κ. ΣΤΡΑΤΟΣ ἀναφερόμενος εἰς ἐπερώτησίν του σχετικὴν μὲ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν συντελούμενον ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας ναυτικὸν ἐξοπλισμὸν διὰ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ «Γιαβούζ», δὲν ἐπιμένει, λέγει, νὰ γίνῃ συζήτησις, ἀφοῦ μάλιστα τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τοῦ ἔστειλε καὶ ἔγγραφον. Συνεχίζων ἐκφράζει τὴν χαράν του, διότι γίνεται σοβαρὰ συζήτησις διὰ τὸν ναυτικόν μας ἐξοπλισμόν.

Ὁ κ. ΠΡΙΜΙΔΗΣ συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας νὰ λάβῃ μέριμναν διὰ τὰ διδακτήρια τοῦ Πειραιῶς, εὑρισκόμενα εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν.

Ὁ κ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ (Ὑπ. Παιδ.) ἀναγνωρίζει τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας τῆς παιδείας, κρίνει ὅμως ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν αὗται ὁμαδικῶς. Ἡ ἐκπαίδευσις, ἐπιλέγει, θὰ βελτιωθῇ σημαντικῶς ὅταν ἐπιψηφιζομένου τοῦ ἐκκρεμοῦντος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς νομοσχεδίου, ἀνεγερθοῦν νέα διδακτήρια.

Ὁ κ. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ ἐρωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας πότε θὰ ἐπιστραφοῦν τὰ διαρπαγέντα ὑπὸ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης λειβάδια.

Ὁ κ. ΚΑΝΝΑΒΟΣ (Ὑπ. Γεωρ.) δηλοῖ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

ΝΕΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑΣ ἐν συνεχείᾳ τῆς γενομένης συζητήσεως ἐπερωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ποῖα μέτρα ἔλαβε διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀποδόσεως τῶν παρὰ τῇ πτωχευσάσῃ Ἀγγλοαμερικανικῇ Τραπέζῃ καταθέσεων, αἵτινες, ἀνερχόμεναι εἰς 60 ἑκατομμύρια, ἀνήκουν εἰς πτωχοὺς βιοπαλαιστάς, οἱ ὁποῖοι ἐνεπιστεύθησαν τὰς οἰκονομίας των εἰς τὴν Τράπεζαν ἐν πεποιθήσει ὅτι τὸ Κράτος θὰ ἤσκει τὸν κατὰ νόμον ἔλεγχον, ὥστε νὰ μὴ διακινδυνεύσουν τὰ χρήματά των.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἤθελα, λέγει, νὰ συστήσω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μίαν ἐντονωτέραν μέριμναν διὰ τὸ ζήτημα τῶν Τραπεζῶν αὐτῶν, διότι ἐπανειλημμένως ἔχομεν κρούσματα λῃστειῶν ἀτυχῶν ἀνθρώπων ἐμπιστευθέντων τὰ χρήματά των. Ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς πτωχευσάσης Τραπέζης δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον, ἔφθασε καὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὅπου ἀπεσύρθησαν σπουδαῖα ποσά. Καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀκόμη ἡ Τράπεζα αὐτὴ ἵδρυε ὑποκαταστήματα καὶ ἵδρυσε τοιοῦτον καὶ ἐν Κορίνθῳ, ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρχον, λόγῳ τῆς ἐποχῆς, χρήματα καὶ ἀπέφυγον οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων μεγαλυτέρας λῃστείας. Τὰ φαινόμενα ταῦτα, συνεχίζει, εἶνε φαινόμενα μιᾶς ἀνωμαλίας καὶ ἐπιβάλλουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ σοβαρωτάτην πρόνοιαν ἐξασφαλίζουσαν τὸν ἱδρῶτα τοῦ κόσμου. Δι' αὐτὸ νομίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ σκεφθῇ περὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας τῶν καταθέσεων καὶ δὴ τῶν μικρῶν κτηματιῶν καὶ τῶν οἰκογενειαρχῶν, διότι ἀντιθέτως θὰ παύσῃ κάθε αἴσθημα ἀποταμιεύσεως καὶ ἀσφαλείας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗ

Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ (Ὑπ. Ἐθν. Οἰκ.) Ἀπήντησα, κύριοι, εἰς ἐρώτησιν ἀξιοτίμων συναδέλφων περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἅμα τῷ ἀτυχήματι τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς Τραπέζης. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἡ Κυβέρνησις πρὸ τῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία ἐπῆλθεν εἰς ἀτυχεῖς καταθέτας. Ὁ κείμενος νόμος δὲν μᾶς δίδει δικαίωμα ἐπεμβάσεως, ἐφόσον τῆς ὑποθέσεως ἐπελήφθη ἡ Δικαιοσύνη καὶ εἶνε ἀνάγκη ἐπομένως νὰ λάβωμεν μέτρα νομοθετικά, ἂν θέλωμεν νὰ ἐπέμβωμεν δι' ἐκκαθάρισιν, ἄλλως γενησομένην παρὰ καθ' ὃν τρόπον ἐπιτάσσει ὁ νόμος περὶ πτωχεύσεως, ἐὰν ἐπέλθῃ πτώχευσις. Προῆλθον εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, αἱ ὁποῖαι προθύμως ἐδέχθησαν νὰ παράσχωσι τὴν συνδρομήν των, ὁρίζουσαι δύο πρόσωπα διὰ νὰ κάμουν τὴν ἐκκαθάρισιν ἐν συνεργασίᾳ καὶ μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὅταν αἱ συμφωνίαι αὗται καταρτισθῶσιν ὁριστικαί, θὰ εἰσηγηθῶ τὸ ἀναγκαῖον νομοθετικὸν μέτρον, τότε θὰ ἴδωμεν κατὰ ποῖον τρόπον θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπικουρήσωμεν τοὺς ἀσθενεστέρους τῶν καταθετῶν.

Δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε ἀπολύτως τὸ δικαιότερον, διότι δὲν γνωρίζομεν ἐπὶ ἑνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ καταθετῶν ποῖοι εἶνε οἱ πτωχοὶ καὶ ποῖοι εἶνε οἱ πλούσιοι. Τὸ ποσὸν τῆς καταθέσεως δὲν προδικάζει καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ καταθέτου. Δυνατὸν εἷς πλουσιώτατος νὰ ἔτυχε νὰ κάμῃ μίαν κατάθεσιν ἑκατοντάδων δραχμῶν καὶ εἷς πτωχὸς νὰ ἔχῃ καταθέσει τὸ σύνολον τῆς περιουσίας του. Μοὶ ἀνεκοινώθη ὅτι τὰς παραμονὰς τῆς πτώσεως τῆς Τραπέζης μία ἀτυχὴς γυνὴ κατέθεσεν 95.000 δραχ., αἵτινες ἀπετέλουν τὴν μόνην της περιουσίαν. Ὅταν προσαχθῇ τὸ νομοσχέδιον θὰ τὸ συζητήσωμεν καὶ θὰ ἴδωμεν πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ δημιουργήσωμεν προνομιακοὺς καταθέτας, χωρὶς νὰ δημιουργήσωμεν ἀδικίας. Ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀγγλοαμερικανικὴν Τράπεζαν.

ΤΑ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑ ΜΕΤΡΑ

Καθόσον ἀφορᾷ τὰ γενικώτερα μέτρα τὰ ὁποῖα εἰσηγήθησαν διάφοροι τῶν ἀγορευσάντων, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε πρῶτον νὰ κάμω μίαν γενικωτέραν δήλωσιν, ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτεταμμένον νὰ κάμωμεν τὸν κόσμον νὰ πιστεύῃ ὅτι εἶναι δυνατὸν τὸ Κράτος νὰ κηδεμονεύῃ τοὺς καταθέτοντας τὰ χρήματά των εἰς τὰς Τραπέζας. Οὐδεμία ξένη νομοθεσία ὑπάρχει ἡ ὁποία νὰ κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὸ θαῦμα τοῦτο. Ὅσοι ἀναγινώσκετε τὰς ξένας ἐφημερίδας καὶ ἰδίως τὰς δικαστικὰς στήλας τῶν «Τάϊμς» θὰ βλέπετε καθημερινῶς εἰς τὰ Ἀγγλικὰ δικαστήρια ἀνωνύμους ἑταιρείας πτωχευούσας. Δὲν συμβαίνει τοῦτο, διότι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ λάβῃ τὰ μέτρα ταῦτα τὰ ὁποῖα ὑποδεικνύουν οἱ διάφοροι ρήτορες διὰ νὰ μὴ γίνωνται τὰ ἀτυχήματα αὐτά, ἀλλὰ συμβαίνει, διότι εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ γίνῃ ἀπὸ οἱονδήποτε κυβερνητικὸν ὄργανον ὁ ἔλεγχος τὸν ὁποῖον ἐπιζητεῖτε. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔχει ἐν τμῆμα τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν. Τὸ τμῆμα αὐτὸ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν διοικεῖται ἀπὸ ἕνα τμηματάρχην, δύο εἰσηγητὰς καὶ ἕνα γραμματέα. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐρωτήσω τοὺς κ.κ. συναδέλφους ἂν φρονοῦν ὅτι εἶναι δυνατὸν μὲ τέσσαρας διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, νὰ ἐλέγχωσιν οὐσιαστικῶς, ὄχι διοικητικῶς 546 ἀνωνύμους ἑταιρίας ποὺ ἔχομεν σήμερον. Καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ γίνουν —τὸ εὔχομαι— αὔριον 700, 1000.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Εἰς τί χρησιμεύει τὸ τμῆμα αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔχετε;

Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ. Τὸ τμῆμα αὐτὸ δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐπιβλέπῃ, κ. ἀρχηγὲ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, τὴν τήρησιν τοῦ νόμου, ἐὰν τυπικῶς τηροῦν αἱ ἑταιρίαι τὸν νόμον, ἐὰν τὰ καταστατικὰ αὐτῶν γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2190, ἐὰν τὰ μερίσματα ποὺ δίδουν τὰ δίδουν ὅπως ὁρίζει ὁ νόμος, ἐὰν οἱ ἰσολογισμοὶ αὐτῶν γίνονται ὅπως ὁρίζει ὁ νόμος, δηλ. ἕνα ἔλεγχον διοικητικόν, ἀλλὰ γνωρίζετε πολὺ καλὰ ὅτι δὲν ἔχει αὐτὸς ὁ ἔλεγχος καμμίαν οὐσιαστικὴν σημασίαν. Σᾶς λέγω, ὅτι δὲν μὲ ἱκανοποιεῖ ὁ διοικητικὸς ἔλεγχος, πάντοτε οἱ διοικοῦντες τὰς ἑταιρίας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι δὲν διοικοῦνται καλῇ τῇ πίστει εἶναι ἐν τάξει μὲ τὸν νόμον. Διὰ νὰ ἔχωμεν οὐσιαστικὸν ἔλεγχον θὰ περιπίπτωμεν εἰς τὸ ἄτοπον ὅτι τὸ Κράτος θὰ ὤφειλε νὰ θέσῃ ἕνα ὑπάλληλον ἢ καὶ περισσοτέρους ἐπὶ κεφαλῆς ἑκάστης Τραπέζης ἢ Ἀνωνύμου Ἑταιρίας, ὁ ὁποῖος θὰ διεχειρίζετο πλέον οὐσιαστικῶς τὰ τῶν Ἑταιριῶν. Καὶ ὅταν ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης π. χ. τῆς Ἐθνικῆς, θὰ ἐσκέπτετο νὰ προεξοφλήσῃ χαρτοφυλάκιον ἄλλης Τραπέζης ἢ ἄλλης Ἑταιρίας ἡ οἱουδήποτε ἐπαγγελματίου θὰ ἐνεφανίζετο ὁ Κρατικὸς ἐλεγχος νὰ δώσῃ τὴν συναίνεσιν του. Θέλετε τοιοῦτον ἔλεγχον; Εἶναι ἀδύνατος καὶ ἐπικίνδυνος, ἄλλωστε ἐδοκιμάσθη παρ' ἡμῖν καὶ κατηργήθη. Ἀπὸ τοῦ 1920—1922 ἤσκηθη τοιοῦτος ἔλεγχος δι' ὑπηρεσίας τὴν κατήργησεν ἡ Ἐπανάστασις, χαρακτηρίσασα αὐτὴν ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπικίνδυνον. Δὲν διστάζω δὲ νὰ σᾶς εἴπω διατί. Διότι ὅλαι αἱ Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι καὶ ὅλαι αἱ Τράπεζαι εἶχον τρομοκρατηθῇ ἀπὸ τὸν ἔλεγχον. Ἐνεφανίζετο ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἐλέγχου, ὡς ἄλλος δικτάτωρ, ἀξιῶν νὰ ρυθμίζῃ τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ διεχειρίζοντο τὰ κεφάλαια αἱ Τράπεζαι καὶ ἐγεννήθη ἡ δυσφορία, ἥτις προεκάλεσε τὴν κατάργησιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, νομίζω, ὅτι ἔχομεν ὅλοι καθῆκον καὶ εἴπωμεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν τὸ Κράτος νὰ ἔχῃ ἕνα χωροφύλακα στὸ πλάϊ κάθε πολίτου, διὰ νὰ τὸν συμβουλεύῃ κατὰ τίνα τρόπον θὰ διαθέσῃ τὴν περιουσίαν του. Πρέπει νὰ προσέχῃ πρὸ παντὸς ὁ πολίτης ποῦ ἐμπιστεύεται. Ἡ ἱστορία τῶν Τραπεζιτικῶν ἀτυχημάτων εἶναι μακρὰ καὶ ὁποῖος θελήσῃ νὰ τὴν διατρέξῃ θὰ εὕρῃ ὅτι πρὸ τραγικῶν φαινομένων. Εἰς αὐτὰ τὰ μᾶλλον εὐνομούμενα Κράτη μόνον ἀσφάλιστρον εἶνε νὰ προσέχουν οἱ καταθέται ποῦ διαθέτουν τὰ χρήματά των καὶ νὰ μὴ παρασύρωνται ἀπὸ τοὺς ὑψηλοὺς τόκους. Μὲ τοῦτο δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔμεινεν ἀδιάφορος.

Η ΕΠΕΝΔΥΣΙΣ ΕΙΣ ΕΘΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐσκέφθη κατὰ τίνα τρόπον θὰ ἦτο δυνατὸν ἓν ποσοστὸν τῶν καταθέσεων τῶν ταμιευτηρίων νὰ ἠσφαλίζετο δι' ἐπενδύσεως εἰς ἐθνικὰ χρεώγραφα τὰ ὁποῖα θὰ κατετίθεντο εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Μόλις ἐρρίφθη ὅμως ἡ ἰδέα ἐγεννήθη δυσπιστία πρὸς τὰς Τραπέζας. Αὐτὴ αὐτὴ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα μοὶ ἔστειλεν ἀντίγραφα ἐπιστολῶν ἐνίων ὑποκαταστημάτων αὐτῆς τὰ ὁποῖα ἐξέθετον ὅτι οἱ καταθέται ἐθορυβήθησαν καὶ ὅτι ἀνελαμβάνοντο αἱ καταθέσεις, διότι οἱ καταθέται ἐφοβήθησαν ὅτι θὰ ἔπερνε τὸ Κράτος τὰ χρήματά των καὶ ἠναγκάσθην νὰ προβῶ εἰς ἐπανειλημμένας δηλώσεις, διὰ νὰ ἐπαναφέρω τὴν διαταραχθεῖσαν γαλήνην. Ἐσκέφθημεν λοιπὸν πρὶν ἢ ἀκόμη ἐπέλθῃ τὸ ἀτύχημα τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς κατὰ τίνα τρόπον θὰ ἠσφαλίζοντο ἔν τινι μέτρῳ αἱ καταθέσεις.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Πῶς θὰ ἐγίνετο;

Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ. Ἐσκέφθημεν ὅτι ἓν ποσοστὸν τῶν ταμιευτηρίων τῶν Τραπεζῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπενδύετο εἰς ἐθνικὰ χρεώγραφα καὶ νὰ κατετίθεντο τὰ χρεώγραφα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀσφάλειαν. Αὐτὴν τὴν σκέψιν ἐκάμαμεν καὶ σᾶς εἶπον ποῖον ἀντίκτυπον εἶχεν ἡ σκέψις καὶ μόνη. Διὰ τοῦτο βαίνομεν μετὰ προσοχῆς. Εἴμεθα εἰς τὸ στάδιον τοῦ καταρτισμοῦ μιᾶς ἐπιτροπῆς, ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Τραπεζῶν διὰ νὰ μελετήσῃ κατὰ τίνα τρόπον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δώσωμεν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀσφάλειαν τινά, εἰς τοὺς καταθέτας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐπενδύεται ἓν ποσοστὸν τῶν ταμιευτηρίων εἰς ἐθνικὰ χρεώγραφα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δημοσίας πίστεως.

Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ. Κύριε ὑπουργέ. Εἶνε γνωστόν, ὅτι ἡ πτῶσις τῆς τελευταίας Τραπέζης κατὰ συνέχειαν τῆς πτώσεως μιᾶς ἄλλης Τραπέζης ἔχει προκαλέσει εἰς τὴν ἀγορὰν μίαν δυσπιστίαν γενικῶς ἀπέναντι τῶν ἱδρυμάτων τῆς δευτέρας σειρᾶς.

Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ δὲν ὑστερήσαμεν εἰς μέριμναν, διότι συνεκαλέσαμεν τὰς μεγάλας Τραπέζας ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἐλήφθη πρόνοια ὥστε αἱ μεγάλαι Τράπεζαι νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπικουρίαν τῶν ὀργανισμῶν αὐτῶν τοὺς ὁποίους θεωρεῖτε ἀσθενεῖς. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγχώνευσιν αὐτὸ εἶνε ἔργον τῶν ἐπιθυμούντων τὴν συγχώνευσιν ὀργανισμῶν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ „ΜΑΖΕΣΤΙΚ"

Ν. ΞΗΡΟΣ. Κύριε ὑπουργέ, μίαν πληροφορίαν σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦ Πανεπιστημίου.

Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ. Ἐὰν θέλετε, νὰ σᾶς εἴπω καὶ ἐπ' αὐτοῦ. Δυστυχῶς ἡ Τράπεζα ἡ Ἀγγλοαμερικανικὴ δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως συνάφειαν μὲ τὸ ξενοδοχεῖον «Μάζεστικ». Ἀλλ' ὁ κ. Βεντούρης, ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Τραπέζης εἶχεν οἰκοδομήσει ἐπὶ οἰκοπέδου τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ ξενοδοχεῖον αὐτό, διὰ μίαν δεκαπενταετίαν. Ὁ κ. Βεντούρης μᾶς εἶπεν ὅτι ἐὰν ἐπενέβαινε τὸ Κράτος καὶ ἐπηνωρθοῦτο ἡ κατ' αὐτοῦ ἀδικία ὅτι ἐστερήθη τῆς χρήσεως τοῦ ξενοδοχείου μέχρι τοῦ 1934, θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ διαθέσῃ μέρος τῶν χρημάτων διὰ τοὺς καταθέτας. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ πρότασίς του ἦτο ἀόριστος τὸν ἐκαλέσαμεν νὰ τὴν κάμῃ συγκεκριμένην καὶ νὰ μᾶς εἴπῃ διὰ πόσα ἔτη θέλει τὴν παράτασιν καὶ ποῖον ποσὸν θὰ διαθέσῃ διὰ τοὺς καταθέτας.

ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Οὐδεὶς σᾶς εἶπε νὰ κηδεμονεύσετε τοὺς καταθέτας. Ὅσας συστάσεις καὶ ἂν κάμετε δὲν εἶνε ἐπαρκεῖς. Τὸ ζήτημα εἶνε ἐὰν τὸ Κράτος δύναται νὰ ἀσκῇ ἔλεγχον. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν ἔλεγχον ὅστις ἐγένετο κατὰ τὸ 20—22 περὶ τοῦ ὁποίου ὡμιλήσατε ἐγένετο διὰ τὸ κονσόρτσιουμ, ἄρα ἦτο ξένος πρὸς τὸν ἔλεγχον αὐτόν. Τὸ ζήτημα εἶνε τί σκέπτεσθε σήμερον ποῦ βλέπετε τὰ ἀλλεπάλληλα αὐτὰ κρούσματα τῶν Τραπεζῶν. Ἡ Τράπεζα αὐτὴ ἦχθη εἰς τὴν καταστροφὴν ὄχι ἐκ τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων ἀλλ' ἐξ ἐπιχειρήσεων ξένων πρὸς τὸν κύκλον αὐτόν. Δὲν νομίζετε ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται δὲν ἔπρεπε νὰ γίνωσι; Ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλω νὰ συστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ὄχι φυσικὰ νὰ κηδεμονεύσῃ τοὺς καταθέτας ἀλλὰ νὰ προσέξῃ ἐκεῖ ὅπου γίνονται αἱ καταθέσεις. Ἐδῶ ἔχομεν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Τράπεζα κατεστράφη οὐχὶ ἐκ τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν ἀλλ' ἐξ ἄλλων καὶ αἱ πράξεις αὗται ἦσαν ἐντὸς τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ὁπότε τὸ ὑπουργεῖον ὤφειλε νὰ κάμῃ ἔλεγχον ἢ ἦσαν ἐκτὸς τοῦ ὁπότε πρέπει νὰ ληφθῇ νομοθετικὴ πρόνοια.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΠΟΙΟΣ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ Η ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ κ. κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τὴν 10ην πρωϊνὴν χθὲς ἐγένετο πανηγυρικῶς ἡ ἔναρξις τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου Ἰλίου Μέλαθρον, ὅπου ἔχει ἐγκατασταθῆ.

Προσῆλθον ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κουντουριώτης, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος καὶ τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, οἱ πρόεδροι τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας κ. κ. Τσιριμῶκος καὶ Ἀναγνωστόπουλος, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Ζηλήμων καὶ εἰσαγγελεὺς κ. Βάφας, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, ὁ κ. Ἀλ. Παπαναστασίου, ὁ κ. Ν. Τριανταφυλλάκος, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πάτσης καὶ πολλοὶ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Μετὰ τὸν ἁγιασμόν, τελεσθέντα ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Πετρίδης, τονίσας τὴν χρησιμότητα τοῦ Συμβουλίου.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Πετρίδη, ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κ. Ρακτιβὰν εἶπε τὰ ἑξῆς:

Δὲν ἀνήκει εἰς ἐκείνους, οὓς ἡ Πολιτεία καλεῖ ἐπὶ τὴν ἄσκησιν κρατικῆς λειτουργίας νὰ ἐξάρωσι τὴν σπουδαιότητα ταύτης, εἰμὴ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀκεραίας ἐπιγνώσεως τοῦ βάρους τῶν ἐκ ταύτης δημιουργουμένων ὑποχρεώσεων καὶ τῆς ἀναζητήσεως τοῦ προσήκοντος τρόπου διὰ τὴν ἀρτίαν αὐτῶν ἐκτέλεσιν.

Εἶνε ἐπισήμως ἤδη δεδηλωμένον, ὅτι πρὸς τὸν ὑπὸ νέους ἐν πολλοῖς ὅρους (ἐν σχέσει πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν προγενέστερα) καὶ οἰονεὶ αἰσιωτέρους ἐπανιδρυθέντα θεσμὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας συνδέεται πλήρης ἐξασφάλισις τῆς νομιμότητος ἐν ταῖς ἐνεργείαις τῆς διοικήσεως ὑπὸ τὴν διπλῆν ὄψιν τῆς προλήψεως ὑπερβάσεων καὶ τῆς ἀνατροπῆς ἐνδεχομένων τοιούτων.

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπὸ τὴν ἐνεστῶσαν αὐτοῦ μορφήν, μικρὸν ἀφισταμένην τῆς τοῦ γαλλικοῦ ὡς προτύπου, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἰσὶ διττά, συμβουλευτικὰ καὶ δικαστικά.

Τὸ συμβουλευτικὸν ἔργον περιορίζεται παρ' ἡμῖν εἰς τὴν κυριωτάτην τῶν συνήθων ἐργασιῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τὴν ἔκδοσιν τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων, περιλαμβάνει δὲ πάντα τὰ τε κατ' εἰδικὴν νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ τὰ δυνάμει τοῦ γενικοῦ κανονιστικοῦ δικαιώματος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 76 τοῦ Συντάγματος ρυθμίζοντα τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων (πλὴν τῶν ὁριζόντων ἁπλῶς χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος).

Ἡ λειτουργία αὐτὴ τοῦ Συμβουλίου εἶνε φύσεως ἀναμφισβητήτως διοικητικῆς, ἀναγομένη εἰς τὴν ἐπιχείρησιν πράξεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, οἷα εἶνε ἡ ἔκδοσις περὶ ὧν πρόκειται διαταγμάτων. Συνεπῶς ὅμως ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιάζον: ὅτι τὸ ἀνεκκλήτως προσδιορισμένον τοῦ ἔργου αὐτῆς τυγχάνει ἔργασία κυρίως νομικὴ, τὸ μὲν συνισταμένη εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν πληρωματικῶν κανόνων δικαίου, τὸ δὲ ἀφορῶσα εἰς τὴν πιστὴν παραφυλακὴν τῶν τεθειμένων νομίμων ὁρισμῶν.

Καταδηλος εἶνε ἡ εὐεργετικὴ συμβολή, ἣν κέκληται νὰ παράσχῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὑπὸ τύπον μὲν γνωμοδοτικόν, ἀλλὰ μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν ἐγγυήσεων ἃς δημιουργεῖ ἡ ἐπισταμένη παρ' αὐτοῦ ἐξέτασις καὶ μελέτη διὰ τὴν ἔγκυρον καὶ πᾶσαν ἔποψιν ἐπαμελημένην κατάρτισιν τῶν εἰρημένων διαταγμάτων καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῶν μέχρι τοῦδε οὐχὶ σπανίων ἀνωμαλιῶν καὶ ἀνεπιτηδείων ἀποτελεσμάτων.

Δὲν ἀποκλείεται ἐπὶ πλέον καὶ ὁ ἐκ τῶν ὑστέρων ἔλεγχος τοῦ διατάγματος, ὁπότε ἐκδοθὲν δὲ μετὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδωται δι' ἀποφάσεως ὑποχρεωτικῆς.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ μέλλει νὰ ἀπασχολήσῃ οὐκ ὀλίγον τὸ Συμβούλιον, ὑφ' ὃ μάλιστα πλάτος ἀναγράφεται ἐν τῷ ἡμετέρῳ νόμῳ.

Τὰ δικαστικὰ ἢ ἀκριβέστερον τὰ δικαιοδοτικὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καθήκοντα στρέφονται περὶ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου ἐν ταῖς διοικητικαῖς ὑποθέσεσι, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἄμεσον θέμα ἔχουσι τὴν προσήκουσαν ἑρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς κειμένης σχετικῆς νομοθεσίας εἰς τὰς συγκεκριμένας περιστάσεις.

Βασικὸν οὕτω θεμέλιον τῆς ἐργασίας ταύτης — οὐχ ἧττον δὲ καὶ τῆς προηγουμένης —εἶνε ἡ ὀρθὴ ἀντίληψις τῆς ἐννοίας τοῦ δικαίου καὶ ἰδίᾳ τοῦ νομίμου, ὡς ἐμπνεομένου ὑπὸ τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου καὶ αὐτῆς τὴν πραγμάτωσιν ἐπιδιώκοντος κατὰ τὴν τεκμαιρομένην ἀληθῆ τοῦ νομοθέτου βούλησιν. Οὐδὲ προσδιορίζει ἄλλως τε, ἡ τοιαύτη ἄποψις εἰς τοὺς διοικητικοὺς νόμους ἀποκλειστικῶς.

Ὁ νόμος ἐν γένει—κανὼν τοῦ δικαίου—δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὡς ἄψυχόν τι μέτρον, πρὸς ὅ, δίκην κλίνης Προκρούστου, προσαρμόζονται αἱ κατ' ἰδίαν σχέσεις ἢ ἀμφισβητήσεις τοῦ τε Κράτους καὶ τῶν ἀτόμων, ἀλλ' ὡς ζῶσα βάσις συνειδητῆς ρυθμίσεως, προνοίας καὶ θεραπείας τῶν πολιτειακῶν καὶ κοινωνικῶν ἀναγκῶν, καὶ δὴ οὐ μόνον ὡς παρίστανται αὗται διατελοῦσαι ἤδη ὑπ' ὄψει τοῦ νομοθέτου, ἀλλὰ καὶ οἷαι σὺν τῷ χρόνῳ διαμορφοῦνται μεταβαλλόμεναι ἐκ τῆς προϊούσης φυσικῆς ἐξελίξεως τῶν ρυθμιζομένων σχέσεων καὶ τῶν περὶ αὐτὰς περιστάσεων, ἐφ' ὅσον κατὰ κανόνα προορισμὸς τοῦ νόμου εἶνε ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

ΑΙ ΕΚΝΟΜΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΝ ΤΗ ΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἡ ἰδιάζουσα φύσις τῶν διοικητικῶν σχέσεων ἔκ τε τῶν ἐνεχομένων προσώπων (μεταξὺ κράτους καὶ ἰδιώτου) καὶ τῆς ποικιλίας τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν, καὶ ὁ συνεπόμενος ἀντίστοιχος χαρακτὴρ τῶν προκυπτουσῶν ἀμφισβητήσεων οὐ μόνον ἐπέβαλε τὴν πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν συμφωνοτέραν διαμόρφωσιν τῆς διεπούσης τὰς σχέσεις ταύτας κατ' οὐσίαν νομοθεσίας, ἥτις κατ' ἀνάγκην ἀποβαίνει πολυσχιδὴς καὶ προσήκει νὰ χαρακτηρίζηται διὰ μείζονος ἐλαστικότητος, ἀλλ' εἰς τὰς πλείστας χώρας ὑπηγόρευσε καὶ ἰδιαιτέραν πρόνοιαν περὶ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἱδρύσεως διοικητικῆς δικαιοδοσίας διακρινομένης τὸ μὲν δι' ἁπλουστέρων δικονομικῶν κανόνων, τὸ δὲ καὶ κυριώτερον διὰ τῆς συγκροτήσεως δικαστηρίων, ἐκ στοιχείων ἐγγύτερον πρὸς τὴν διοίκησιν διατελούντων καὶ ἐμπειροτέρων εἰς τὰ κατ' αὐτήν.

Προκειμένου περὶ διαφορῶν, καθ' ἃς ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων τυγχάνει ἡ διοίκησις, εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ τοιοῦτος δικαστὴς εἶνε καὶ δι' αὐτὴν μᾶλλον εὐπρόσδεκτος, ὡς οἰκειότερος καὶ μείζονα ἐμπνέων αὐτῇ πεποίθησιν λόγῳ τῆς περὶ τὰ διοικητικὰ ἐντριβείας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἰδιώτην ἀντίστοιχον παρέχει ἐγγύησιν τὸ τελευταῖον τοῦτο προσόν, ἀσφαλίζον ἀκριβεστέραν διάγνωσιν τοῦ δικαίου αὐτοῦ.

Περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ προορισμὸς τῶν τοιούτων δικαστῶν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅπως κλίνωσι μεροληπτικῶς τὴν πλάστιγγα ὑπὲρ τῆς διοικήσεως. Ἀντιθέτως, ὡς ἀμέσως ρηθήσεται, ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν διευκολύνεται μᾶλλον ἡ πρὸς τὸν πολίτην ἐπιείκεια. Ἐνισχύει δὲ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐν λόγῳ δικαστηρίων.

Ἀκολούθως ὁ κ. Ρακτιβὰν ἀναλύει ποῖος εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, καὶ ὅτι τοῦτο θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἀπόλυτον σεβασμὸν τῆς βουλήσεως τοῦ νομοθέτου.

Καὶ ὁ κ. Ρακτιβὰν καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Τὸ τελευταῖον καθῆκον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἡ περιφρούρησις τῆς κατὰ τὸ Σύνταγμα μονιμότητος τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων, διὰ τῆς καθιερουμένης πλήρους δικαιοδοσίας τοῦ Συμβουλίου ἐν δευτέρῳ βαθμῷ ἐπὶ πάσης ἀποφάσεως ἀφορώσης ἀπόλυσιν ἢ ὑποβιβασμὸν ὑπαλλήλου. Ἐπὶ πλέον ἐννοεῖται, ὅτι τὰ δίκαια τῶν ὑπαλλήλων καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἐνδεχομένως προστατεύονται διὰ τῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας καὶ τοῦ γενικοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως.»

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ζητήσας τὴν ἄδειαν τοῦ κ. Ρακτιβὰν ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἐξῆρε τὴν σπουδαιότητα τοῦ θεσμοῦ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

«Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, θὰ παράσχῃ πᾶσαν συνδρομὴν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ θεσμοῦ. Ἀπόδειξις τῶν διαθέσεών της αὐτῶν εἶναι ὅτι καίτοι εἶναι τόσον ἰσχυρά, ὅσον σπανίως παρουσιάζονται Κυβερνήσεις, ἔσπευσε νὰ εἰσηγηθῇ ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν Βουλὴν τὴν σύστασιν τοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸ ὁποῖον θ' ἀπευθύνωνται οἱ ἀδικούμενοι ἀπὸ τὰς Ἀρχάς. Δὲν θέλω νὰ σᾶς πῶ ὅτι θὰ σᾶς δώσω τὴν εὐκαιρίαν νὰ μοῦ ἀπορρίψητε μίαν ἀπόφασίν μου. Τόσον οἱ συνάδελφοί μου, ὅσον καὶ ἐγὼ θὰ εἴμεθα προσεκτικοὶ ἀφοῦ θὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ὑπάρχει καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Εἶνε γνωστή, ἄλλωστε, ἡ παροιμία «ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου». Ἀλλὰ σᾶς βεβαιῶ ὅτι πρῶτος θὰ σπεύσω νὰ συγχαρῶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἂν μοῦ ἀπορρίψουν μίαν ἀπόφασίν μου, τὴν ὁποίαν θὰ εὕρουν ἄδικον».

Ἡ συνεδρίασις μετὰ ταῦτα διακόπτεται ἐπὶ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας, διαρκούσης δὲ τῆς διακοπῆς ἀνεχώρησαν οἱ ἐπίσημοι, ἀφοῦ πρῶτον συνεχάρησαν τὸν κ. Ρακτιβάν.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΩΓΩΝ ΚΑΚΟΔΙΚΙΑΣ

Μετὰ τὴν διακοπήν, ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως, ἔγινεν ἡ κλήρωσις τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἀγωγῶν κακοδικίας, τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ Συντάγματος.

Μέλη τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκληρώθησαν: Ἐκ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τακτικὸν ὁ κ. Φίλων καὶ ἀναπληρωματικὰ οἱ κ. κελλαρίδης καὶ Ε. Σαουνᾶτσος. Ἐκ τοῦ Ἀρείου Πάγου τακτικὸν ὁ κ. Κ. Γ. Παπαδόπουλος καὶ ἀναπληρωματικὰ οἱ κ.κ. Σ. Σακελλαριάδης καὶ Ε. Σαουάτσος. Ἐκ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τακτικὸν ὁ κ. Δ. Δημητριάδης καὶ ἀναπληρωματικὰ οἱ κ.κ. Νομικὸς καὶ Ἀλεξανδρόπουλος. Ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τακτικὸν ὁ κ. Κ. Πολυγένης καὶ ἀναπληρωματικὰ οἱ κ.κ. Θ. Πετιμεζᾶς καὶ Κ. Τριανταφυλλόπουλος. Καὶ τέλος ἐκ τῶν δικηγόρων τακτικὸν ὁ κ. Κ. Πολίτης καὶ ἀναπληρωματικὰ οἱ κ.κ. Π. Ἀγγελόπουλος καὶ Π. Πουλίτσας.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπίσης ἐκληρώθησαν τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Δικαστηρίου δι' ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους ὡς ἑξῆς: Ἐκ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας τακτικὸν ὁ κ. Γαζῆς καὶ ἀναπληρωματικὰ οἱ κ.κ. Οἰκονομόπουλος καὶ Πίκουλας. Ἐκ τοῦ Ἀρείου Πάγου τακτικὰ οἱ κ.κ. Σακελλαριάδης καὶ Παντόπουλος καὶ ἀναπληρωματικὰ οἱ κ.κ. Βάφας καὶ Ρωμάνος. Ἐκ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου οἱ κ.κ. Ι. Νικολόπουλος καὶ Κατζουράκης καὶ ἀναπληρωματικὰ οἱ κ.κ. Ἀλεξανδρόπουλος καὶ Βοῦρος. Ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τακτικὰ οἱ κ.κ. Σβῶλος, Παπούλιας καὶ Πετιμεζᾶς καὶ ἀναπληρωματικὰ οἱ κ.κ. Ἀνδρεάδης, Μπαλῆς καὶ Κ. Ράλλης.

Ἐν συνεχείᾳ κατηρτίσθη καὶ τὸ Δικαστήριον Συγκρούσεων ἐκ τῶν κ.κ. Φίλωνος, Πολίτη καὶ Οἰκονομοπούλου καὶ ἡ συνεδρίασις ἐλύθη.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Κ. Ρακτιβὰν (ἀριστερὰ) ἀναγινώσκων τὸν λόγον του.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Κύριοι βουλευταί, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄσκησιν οὐσιαστικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, φαίνεται ὅτι ὅλοι μένομεν σύμφωνοι ὅτι δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἄσκησις αὐτοῦ. Ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἶμαι ἐγώ, κύριοι, βέβαιος, χωρὶς νὰ ἠξεύρω τὸν νόμον ὁ ὁποῖος διέπει τὰ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν· ὅτι ὁ νόμος μας ἔχει ἀτελείας καὶ ὅτι ἑπομένως πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν πάντες τὴν προσοχήν μας, νομίζω δὲ ὅτι ὁ συνάδελφός μου εἶπεν ὅτι ἐπέκειτο ὁ σχηματισμὸς ἐπιτροπῆς ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν Τραπεζῶν διὰ τὴν μελέτην τῶν τροποποιήσεων αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ γίνουν εἰς τὸν νόμον τὸν διέποντα τὰ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν. Θὰ εἴπω μόνον, χωρὶς νὰ εἶμαι παρασκευασμένος, ὅτι αἱ τροποποιήσεις ἔπρεπε νὰ γίνουν εἰς τὸ ὅτι θὰ ἔπρεπεν ὁ τίτλος τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν νὰ μὴ δίδεται κατ' ἀπόφασιν μόνον τῶν ἱδρυτῶν, ἀλλὰ νὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως. Δηλαδὴ ὅταν ἔρχεται ἕνας καὶ μοῦ λέγει ὅτι κάμνω μίαν Ἀγγλοαμερικανικὴν Ἑταιρείαν εἶνε φανερὸν τί ἐπιδιώκει, νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἐδῶ ἔχομεν τὰ κεφάλαια τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὅτι ἠμπορεῖτε ἐλεύθερα νὰ συναλλάσσεσθε μὲ τὴν Τράπεζαν, διότι εἶνε ὄπισθεν αὐτῆς δύο κολοσσοί. Θὰ ἔλεγον καὶ ἄλλο πρᾶγμα, ὅτι εἶνε ἐνδεδειγμένον ὁ νόμος νὰ ὁρίσῃ ὅτι ἡ Τράπεζα καὶ τοὐλάχιστον ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι τραπεζιτικαὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἱδρύωνται μὲ ὅλως διόλου ἀνεπαρκῆ κεφάλαια. Ἐδῶ ἔμαθα ὅτι ἱδρύονται Τράπεζαι μὲ 5 ἑκατομμύρια δραχμάς, τὰ ὁποῖα εἶνε ὀλιγώτερα ἀπὸ 12 χιλιάδες λίρες. Δὲν ὑπάρχει Τράπεζα μὲ 5 ἑκατομ. δραχμῶν.

Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ. Ἐψηφίσθη Ν. Δ. τὸ ὁποῖον περιώρισε τὸν ἀριθμὸν εἰς 15 ἑκατομ. δραχμῶν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Πολὺ καλά. Ἐρωτῶ: τὰ 15 ἑκατομμύρια εἶνε ἀρκετὰ διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ ἕνας ὀργανισμὸς εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Τραπέζης καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ἕνας τραπεζιτικὸς ὀργανισμός, δυνάμεθα ἢ δὲν δυνάμεθα καὶ πρέπει ἢ δὲν πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπομεν νὰ ἱδρύωνται ταμιευτήρια παρὰ μόνον ὅταν αἱ Τράπεζαι ἔχουν 50 ἢ 100 ἑκατομμύρια. Διατί νὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν εἰς ἀσθενεῖς ὀργανισμούς; Δὲν θὰ κάμωμεν ταμιευτήρια παρὰ ἐὰν πρόκηται περὶ τραπεζιτικῶν ὀργανισμῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουσι 50 ἑκατομμύρια ἢ 100 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἔχω καὶ μίαν ἄλλην σκέψιν. Δυνάμεθα ἢ δὲν δυνάμεθα, πρέπει ἢ δὲν πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν χορηγία εἰς τὰς καταθέσεις τόκου ἀνωτέρου τῶν 5 ο)ο καὶ 6 ο)ο. Ἐπιτρέπεται ἢ δὲν ἐπιτρέπεται; ἐνδείκνυται ἢ δὲν ἐνδείκνυται; Κατ' ἐμέ, ἐνδείκνυται ἀπολύτως, διότι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος προέρχεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου τὸ ὁποῖον σᾶς εἶπον. Αἱ Τράπεζαι αἱ ὁποῖαι δὲν στέκονται καλὰ εἰς τὰ πόδια των καὶ γυρεύουν νὰ συγκεντρώσωσι τὰς οἰκονομίας τοῦ κόσμου τοῦ πτωχοῦ, διὰ νὰ ἐπιτύχωσι τοῦτο αὐξάνουσι τὸν τόκον εἰς 6 ο)ο, 7 ο)ο, εἰς 8 ο)ο. Εἶνε φανερὸν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συμβαίνει. Νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ εἴπωμεν εἰς τὰς συνήθεις καταθέσεις κάμε ὅ,τι θέλεις ἐὰν δύνασαι, εἰς τὸ Ταμιευτήριον ὅμως, τὸ ὁποῖον ἔχει λαϊκὸν χαρακτῆρα δι' αὐτὸ δὲν σοὶ ἐπιτρέπω νὰ δίδῃς τόκον ἀνώτερον τοῦ 6 ο)ο. Νομίζω ὅτι μία τοιαύτη διάταξις θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος εἶνε φυσικὸν νὰ φέρεται πρὸς μεγαλύτερα κέρδη, καὶ φερόμενος εἰς μεγαλύτερα κέρδη, φέρεται εἰς τὴν καταστροφήν. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὁ νόμος περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἔχει διατάξεις ἐξασφαλιστικάς, ἐὰν δὲν ἔχῃ, πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ὅπως τεθῶσι ποινικαὶ κυρώσεις αὐστηραὶ διὰ τοὺς χειριζομένους τὰ τῶν Τραπεζῶν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ θὰ παρεβλέποντο, διότι διὰ τοῦ ἐλέγχου μόνον τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ἐπαρκὲς προσωπικόν, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀναπαυθῶμεν εἰς αὐτό, ἀλλὰ πρέπει διὰ τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου νὰ προλάβωμεν τοιαύτας καταχρήσεις. Αὐτὰς τὰς ὀλίγας λέξεις εἶχον νὰ εἴπω διὰ νὰ πείσω τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν μᾶς ἀφῆκεν ἀσυγκινήτους ἡ τελευταία καταστροφή. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε ἕτοιμος νὰ καταρτίσῃ μίαν ἐπιτροπὴν τὸ ταχύτερον. Εἶνε σοβαρὸν τὸ ζήτημα καὶ δὲν δύναται νὰ λυθῇ ἐντὸς 2 ἢ 3 μηνῶν. Ἐὰν τὸ ταχύτερον εἴχομεν ἓν πόρισμα θὰ ἦτο μέγα κέρδος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παροῦσαν περίστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν παρουσιάζονται τόσα θύματα, σᾶς εἶπεν ὁ συνάδελφός μου τί ἐπιδιώκει νὰ ἐπιτύχῃ ἐὰν εἶνε δυνατὸν διὰ τῆς διαρρυθμίσεως τῆς περαιτέρω μισθώσεως τοῦ ξενοδοχείου «Μάζεστικ» ὥστε ἐκ τῶν μισθωμάτων αὐτοῦ νὰ ληφθῇ ἕνα ποσόν, ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ πληρωθῶσιν αἱ μικραὶ καταθέσεις.

Ψηφίζονται εἶτα διάφορα νομοσχέδια καὶ τὴν 9.30' μ.μ. λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5 μ.μ. τῆς Δευτέρας.

ΣΥΦΙΛΙΣ
Θεραπεύεται μὲ τὰ χάπια
ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ
Προσέχετε, μόνον, τὰ γνήσια κυτία ἐμπεριέχουν ὁδηγίας ἑλληνιστί.

Ι. ΡΙΒΟΥΑΡ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΒΗΛΑΡΑ 2
Εἰδικὸς παθήσεων νεφρῶν, κύστεως κλπ.
11—12 καὶ 3—5

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΤΟ ΖΕΠΠΕΛΙΝ ΠΑΡΕΣΥΡΘΗ ΥΠΟ ΑΝΕΜΩΝ ΑΧΡΗΣΤΕΥΘΕΝΤΩΝ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΗΡΩΝ ΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΙΝ ΠΡΟΣΕΓΕΙΩΘΗ ΕΠΙ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατόπιν τῆς ἀχρηστεύσεως δύο κινητήρων τοῦ «Κόθητος Ζέππελιν», καθ' ἣν ὥραν τὸ ἀερόπλοιον ὑπερίπτατο τοῦ Γιβραλτάρ, ὁ κυβερνήτης αὐτοῦ δρ Ἔκκενερ διηύθυνε τὸ πηδαλιουχούμενον πρὸς τὰς γαλλικὰς ἀκτάς, ἐλπίζων ὅτι θὰ κατώρθωνε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν βάσιν του, ἐν Φρηντρισχάφεν.

Εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ροδανοῦ, συνήντησε σφοδρὸν ἄνεμον (μαΐστρον), συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ἠχρηστεύθη καὶ ὁ τρίτος κινητήρ. Βραδύτατα κινούμενον, τὸ ἀερόπλοιον ἐσυνέχισε τὴν πτῆσίν του διὰ τῶν ὑπολοίπων δύο κινητήρων, πλέον ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, ὅστις ἔπνεε μὲ ταχύτητα σαράντα χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

Ὁ δρ Ἔκκενερ ἐζήτησε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου νέαν ἄδειαν πτήσεως ὑπεράνω τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους, ἥτις ἐχορηγήθη ἀμέσως, ἐπίσης διὰ τοῦ ἀσυρμάτου. Μεθ' ὃ τὸ ἀερόπλοιον ἐξηκολούθησεν ἱπτάμενον μετὰ δυσχερείας ὑπεράνω τῆς κοιλάδος τοῦ Ροδανοῦ.

Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν ὁ κυβερνήτης ἐπεκοινώνησε μὲ τὸν σταθμὸν ἀσυρμάτου τῆς Λυών, παρακαλῶν ὅπως εἰδοποιηθῇ ἡ φρουρὰ τῆς Βαλεντίας ὅτι πιθανὸν νὰ ἀναγκασθῇ νὰ προσγειωθῇ ἐκεῖ.

Βραδύτερον, τὸ πηδαλιουχούμενον διῆλθεν ὑπεράνω τῆς Βαλεντίας, ὅπου διέκοψε τὴν πορείαν του, τῶν δύο ὑπολειφθέντων μοτὲρ μὴ λειτουργούντων πλέον. Ὁ πνέων σφοδρὸς ἄνεμος παρέσυρε τὸ ἀερόπλοιον πρὸς ἀνατολάς. Τοῦτο ἐθεάθη ὑπεράνω τῆς κωμοπόλεως Κρέστ, κειμένης εἰκοσιπέντε χιλιόμετρα νοτιοανατολικῶς τῆς Βαλεντίας, διευθυνόμενον πρὸς Σαγιάν. Ἡ ταχύτης του ὑπελογίσθη εἰς τριάκοντα χιλιόμετρα τὴν ὥραν.

Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν κινητήρων θὰ ἀπαιτήσῃ ἀρκετὰς ἡμέρας πρὸς ἀσφαλῆ ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τῆς ἀχρηστεύσεώς των. Κατόπιν ὁ «Κόμης Ζέππελιν» θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πτῆσίν του πρὸς τὴν Ἀμερικήν, ἀπογειούμενον πάλιν ἐκ τῆς βάσεώς του.

Ἀγνοεῖται ὅμως, ἐὰν οἱ δεκαεπτὰ ἐπιβάται του θὰ θελήσουν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν νέαν ἀπόπειραν. Μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν εὑρίσκεται καὶ μία νεαρὰ Ἀμερικανίς, πρὸς τὴν ὁποίαν οἱ γονεῖς της ἐτηλεφώνουν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐξ Ἀμερικῆς, πληρώνοντες ἑξακόσια φράγκα κατὰ λεπτόν, ἵνα ἀποτρέψουν τὴν ἐπιβίβασίν της.

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὅλοι οἱ σταθμοὶ ἀσυρμάτου ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀναγγελίας τοῦ ἀτυχήματος τοῦ «Ζέππελιν» εὑρίσκοντο εἰς διαρκῆ μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνίαν.

Τὰ ληφθέντα κατὰ σειρὰν ραδιογραφήματα ὑπὸ τοῦ Πύργου Ἄϊφελ ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Τὴν 12.05' τὸ Ζέππελιν διῆλθεν ἄνωθι τοῦ Μοντελομὰρ κατευθυνόμενον πρὸς ἀνατολάς.

Ὥρα 17.15'. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βαλένθιας ὅτι τὸ Ζέππελιν ἐζήτησε νὰ προσγειωθῇ, ἀλλ' ἰσχυρὸς ἄνεμος τὸ παρέσυρε πρὸς ἀνατολάς.

Ὥρα 17.35'. — Τὸ Ζέππελιν διῆλθεν ἄνωθι τοῦ Σαγιάνς περὶ ὥραν 16.46' 40 χιλιόμετρα νοτιοανατολικῶς τῆς Βαλένθιας, προχωρεῖ δυσχερέστατα, ἀνορθοῦται, στρέφεται χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἀντιστῇ εἰς τὸν ἄνεμον, ὅστις τὸ παρασύρει πρὸς νότον καὶ πρὸς τὰ νοτιοανατολικά.

Ὥρα 17.45'. — Τὰ ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν καὶ Ἀεροπλοΐας ἅμα ὡς εἰδοποιήθησαν συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ληπτέων ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς προσγειώσεως τοῦ Ζέππελιν. Τὰ συντάγματα ἀεροπορίας τῆς περιφερείας τῆς Λυῶνος ἐκινητοποιήθησαν ἐσπευσμένως. Τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν ἀπεστάλη εἰς τὸν πιθανὸν τόπον τῆς προσγειώσεως.

Ὥρα 18.10'.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Βαλενδίας, ὅτι τὸ ζέππελιν ἀπεπειράθη ματαίως νὰ διέλθῃ τὰ ὄρη Τρουαλπὲκ κατευθυνθὲν πρὸς τὸ Μοντελιμάρ. Ἔχει σημειώσει κλίσιν 45 μοιρῶν. Διαθέτει δύο μόνον εἰσέτι κινητῆρας. Στρατεύματα ἀνεχώρησαν ἐπ' αὐτοκινήτων πρὸς συνάντησίν του.

Ὥρα 19.40'.—Τὸ ζέππελιν ἐπέταξεν ἄνωθι τοῦ Καρπεντρὰς κατευθυνόμενον πρὸς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Κὲρ-Πιὲρ-Φέ.

Ὥρα 21.20'.—Περὶ ὥραν 20ὴν τὸ ζέππελιν ἀπήντησε καταφατικῶς εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου ὅπως προσγειωθῇ εἰς Κὲρ-Πιὲρ-Φέ, ὅπου ὅλα τὰ μέτρα διὰ τὴν προσγείωσίν του ἐλήφθησαν.

Ὥρα 21.55'.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Μασσαλίας ὅτι τὸ ζέππελιν διῆλθεν εἰς ἀπόστασιν 20 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ Μαρινιὰκ καὶ ἐξηφανίσθη πρὸς ἀνατολὰς κατευθυνόμενον προφανῶς πρὸς Κὲρ-Πιὲρ-Φέ.

Ὥρα 22'.—Αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ζέππελιν ἐνδεχομένως θὰ προσγειωθῇ, ἔλαβον ὅλα τὰ μέτρα διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς προσγειώσεως. Στρατεύματα ἀπεστάλησαν ἐκ διαφόρων κατευθύνσεων.

ΚΑΤΩΡΘΩΣΕ ΝΑ ΠΡΟΣΓΕΙΩΘΗ

Ὥρα 24.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Τουλῶνος ὅτι τὸ ζέππελιν προσεγειώθη περὶ ὥραν 22.35' εἰς Κὲρ-Πιὲρ-Φέ. Τὸ συρρεῦσαν εἰδικὸν προσωπικὸν κατώρθωσε νὰ μεταφέρῃ τὸ πηδαλιουχούμενον εἰς τὸ ὑπόστεγον. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑταιρίας Ζέππελιν ἐτηλεγράφησε τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῆς Ἀεροπλοΐας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Φρίντριχσαφεν, ὅτι ὁ «Κόμης Ζέππελιν», ἀντιπαλαίων κατὰ σφοδροῦ βορειοδυτικοῦ ἀνέμου καὶ μὲ μόνους τοὺς δύο κινητῆράς του ἐν λειτουργίᾳ, παρέμεινε στάσιμος σχεδὸν ἄνωθι τοῦ Νὶμ περὶ ὥραν 5ην ἀπογευματινήν. Ἀργότερα ἔφθασεν εἰς Βαλένθιαν, ὅπου ὁ Ἔκκενερ ἐζήτησε συνδρομὴν εἰς περίπτωσιν ἀναγκαστικῆς προσγειώσεως καὶ ἐξήτησε τὴν ἀποστολὴν στρατοῦ ὅπως βοηθήσῃ εἰς τὴν προσγείωσιν. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐγκατέλειψε πρὸς στιγμὴν τὴν ἰδέαν τῆς προσγειώσεως καὶ περὶ ὥραν 4ην ἐθεάθη ἱπτάμενον πρὸς τὴν Λυῶνα, ὅπου τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῆς Ἀεροπλοΐας ἔλαβεν ὅλα τὰ μέτρα διὰ τὴν προσγείωσίν του. Περὶ ὥραν 21.35' προσεγειώθη εἰς Κερπιερφέ.

ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΓΗΓΕΝΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Καθ' ἃ τηλεφωνοῦν ἐκ Σερρῶν, οἱ γηγενεῖς κάτοικοι τοῦ χωρίου Σεμάλτου καὶ οἱ πρόσφυγες κάτοικοι τοῦ χωρίου Σδραβικίου τοῦ Παγγαίου συνεπλάκησαν διὰ κτηματικὰς διαφοράς, τραυματισθέντων τεσσάρων.

Ἐπίσης ἠπειλήθη συμπλοκή, τὴν ὁποίαν προέλαβεν ἡ χωροφυλακή, μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Βεζνίκου καὶ Τοπόλιανης, διεκδικούντων τὸ ἀγρόκτημα Ζίλι, τὸ ὁποῖον ἀπηλλοτριώθη ὑπὲρ τῶν πρώτων καὶ ἐπωλήθη ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς τοὺς δευτέρους.

ΚΑΤΑΡΡΕΕΙ ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

ΔΙΕΚΟΠΗΣΑΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν κατέρρευσεν ἕνα μικρὸν τμῆμα τῆς ὀροφῆς τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων τοῦ πταισματοδικείου καὶ ἐτραυμάτισε τοὺς καθημένους εἰς τὴν αἴθουσαν Παναγιώτην Οἰκονόμου καὶ Κωνσταντίαν Δημοπούλου τὸν πρῶτον εἰς τὴν ὠμοπλάτην καὶ τὴν δευτέραν εἰς τὸν ἀριστερὸν πόδα.

Εὐτυχῶς ὅτι τὴν ὥραν ἐκείνην εἶχε γίνει διάλειμμα τῆς συνεδριάσεως τοῦ πταισματοδικείου ἄλλως θὰ ἐσημειοῦντο περισσότερα θύματα διότι θὰ ἐκάθηντο πολλοὶ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔγινεν ἡ κατάρρευσις.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Κιουρτσάκης μόλις ἔλαβε γνῶσιν τοῦ δυστυχήματος διέταξε καὶ διεκόπησαν αἱ συνεδριάσεις τοῦ πταισματοδικείου ἐζήτησε δὲ συγχρόνως ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ὅπως ἀποσταλῇ μηχανικὸς καὶ ἐξετάσῃ τὸ οἴκημα. Τὸ ἐν λόγῳ κτίριον ἀνῆκον εἰς τοὺς κληρονόμους Κολλιάτσου ἔχει κριθῇ πρὸ πολλοῦ ὡς ἑτοιμόρροπον.

Ο ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΣ ΦΟΝΟΣ ΔΙ' ΑΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΦΟΡΜΗΝ

Χθὲς τὴν νύκτα συνεπλάκησαν εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἀραχώβης καὶ Ἀλωπεκῆς οἱ Β. Λουκᾶς ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος καὶ Μ. Σφακιανάκης μαθητὴς τοῦ Ὠδείου.

Κατὰ τὴν συμπλοκὴν προκληθεῖσαν διὰ τὴν κατοχὴν ἑνὸς λουλουδιοῦ, ὁ πρῶτος ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ δευτέρου διὰ περιστρόφου κατ' ἐπανάληψιν καὶ τὸν ἐτραυμάτισε θανασίμως εἰς τὴν κεφαλήν, εἰς τὸ στῆθος καὶ εἰς τὴν χεῖρα. Ὁ τραυματισθεὶς ἐξέπνευσε. Σχετικῶν ἀνακρίσεων ἐπελήφθη τὸ Γ' τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΝΕΑ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΛΗΣΤΑΡΧΟΥ ΜΠΑΜΠΑΝΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ λησταὶ Μπαμπάνης καὶ Κουσούβελος ἐζήτησαν παρὰ τοῦ ἐμπόρου Μιχαλοπούλου, διαμένοντος εἰς Ὀροπέδιον, τριακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, τάξαντες δεκαήμερον προθεσμίαν πρὸς καταβολήν των.

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΟΣΤΡΑΚΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Εἰς τὸ Πράβιον ἐσημειώθησαν πέντε κρούσματα ὀστρακιᾶς, ἐξ ὧν δύο θανατηφόρα.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΤΡΑΜ ΚΑΙ ΑΝΤΛΙΑΣ

ΔΥΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Τὴν 6ην ἀπογευματινὴν ὥραν χθές, μία ἀντλία τοῦ πυροσβεστικοῦ λόχου, κατερχομένη τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου μετὰ μεγάλης ταχύτητος, παρεξέκλινε ἀπὸ «ντεραπάρισμα» πρὸ τοῦ καφενείου «Ὁ Γαμβέτας» καὶ συνεκρούσθη μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 τρὰμ τῆς γραμμῆς Ἀμπελοκήπων, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπροξένησε σοβαρὰς ζημίας. Εἰς τὸ σημεῖον τῆς συγκρούσεως ἵσταντο ἀναμένουσαι τὸ τρὰμ αἱ ἀδελφαὶ Θωμαΐς, σύζυγος Ι. Στυλούδη ἐτῶν 42 καὶ Μαρία σύζυγος Δημοπούλου ἐτῶν 40, αἱ ὁποῖαι παρεσύρθησαν ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τῆς ἀντλίας. Ἡ πρώτη ὑπέστη ἀκρωτηριασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ δεξιοῦ ποδός της ἡ δὲ δευτέρα ἐτραυματίσθη μᾶλλον ἐλαφρῶς εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ σώματός της.

Ἀμφότεραι μετεφέρθησαν εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον.

ΑΙ ΛΑΪΚΑΙ ΑΓΟΡΑΙ

Τὴν 10ην πρωϊνὴν σήμερον ἐνώπιον ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Δήμου κλπ. θὰ γίνουν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Θησείου τὰ ἐγκαίνια τῶν λαϊκῶν ἀγορῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΑΡΙΣΤΙΝΔΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΩΝ

ΠΩΣ ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗ ΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐκ τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς διεβιβάσθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸς τοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς αἱ προσκλήσεις διὰ τὴν ὁρισθεῖσαν τὴν 10.30' π. μ. τῆς Δευτέρας κοινὴν συνεδρίασιν τῶν δύο σωμάτων πρὸς ἐκλογὴν τῶν δέκα «ἀριστίνδην» γερουσιαστῶν.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ σημερινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον θ' ἀνακοινώσῃ πρὸς τὰ μέλη αὐτοῦ τὸ ψηφοδέλτιον τῶν ὑπὸ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων ὑποστηριχθησομένων ὑποψηφίων.

Τὸ ψηφοδέλτιον, καταρτισθὲν τελικῶς, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀλέξ. Ζαΐμης, Ν. Τριανταφυλλάκος, Ἀθ. Εὐταξίας, πρώην πρωθυπουργός, Ἀπ. Δοξιάδης, ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς, Πιερράκος Μαυρομιχάλης, Ἀλ. Μυλωνᾶς, πρώην ὑπουργός, Ἀλέξ. Ἀναστασιάδης, πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Ἄθως Ρωμᾶνος, πρώην πρεσβευτής, Γ. Φιλάρετος καὶ Ἀνδρεάδης, ἐφοπλιστής, πολιτευτὴς Χίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Μυλωνᾶ, κατὰ παρασχεθεῖσαν ἐξήγησιν, ἐκρίθη ἀναγκαῖον ὅπως περιληφθῇ οὗτος εἰς τὸ ψηφοδέλτιον, καθόσον, προκειμένου ν' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, εἶχεν ἀποσύρει τὴν ὑποψηφιότητά του κατὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογάς. Ἐπὶ τῇ ἐνδεχομένῃ ἤδη λόγῳ τῶν προκυψασῶν διαφωνιῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Κορυζῆ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, μὴ ἀναλήψει ἀπὸ μέρους του τῆς διοικήσεως τῆς Τραπέζης, ὁ κ. Βενιζέλος ἐθεώρησεν ὑποχρέωσίν του νὰ τὸν περιλάβῃ εἰς τὸ ψηφοδέλτιον.

ΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Εἰς ἀνακοινώσεις του πρὸς ἐπιτροπὴν τῶν Μακεδόνων κυβερνητικῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ὁ κ. Βενιζέλος ἐπέμεινεν ἐπὶ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Εὐταξία τονίσας τὴν ἀπόφασίν του ὅπως μὴ ἐνδώσῃ εἰς τὴν κατ' αὐτῆς ἀντίδρασιν καὶ παρατηρήσας ὅτι οἱ ἐκ Μακεδονίας ἀντιπρόσωποι ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπερψηφίσουν, δεδομένης μάλιστα τῆς συμμετοχῆς τοῦ κ. Εὐταξία εἰς τὸν μακεδονικὸν ἀγῶνα.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὸ ψηφοδέλτιον ὁ κ. Ροῦφος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐκδηλωθῇ ἐπίσης ἀντίδρασις, ἰδίᾳ διὰ τὰς παγκαλοσερβικὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ὑπέμνησεν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἡ ἐπιτροπή.

Οἱ Μακεδόνες βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, συνελθόντες χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς νέαν σύσκεψιν, ἤκουσαν τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἄρουν τὰς ἀντιρρήσεις των καὶ νὰ ψηφίσουν ἄνευ ἐπιφυλάξεως ὁλόκληρον τὸ ψηφοδέλτιον.

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ Θ' ΑΠΟΣΧΗ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Δευτέρας οἱ λαϊκοὶ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ θὰ προσέλθουν, ὡς ἐγράφη ἤδη, καὶ ἀφοῦ προβῇ ἐνώπιον τῶν δύο σωμάτων ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς δηλώσεις περὶ τῶν ἀπόψεων τοῦ κόμματος διὰ τὸν χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον προσέλαβεν ἡ ἐκλογὴ τῶν «ἀριστίνδην» γερουσιαστῶν, θ' ἀποχωρήσουν, μὴ μετέχοντες τῆς ψηφοφορίας.

Οἱ φίλοι τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Παπαναστασίου θὰ ρίψουν λευκὰ ψηφοδέλτια, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα. Λευκὰ ψηφοδέλτια θὰ ρίψουν ἐπίσης οἱ 6 ἀγροτικοὶ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προεδρείου τῆς Γερουσίας θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

Θὰ ἐκλεγῇ ἀπ' εὐθείας ὡς πρόεδρος ὁ κ. Ζαΐμης, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτηλεγράφησεν ὅτι θὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΚΟΥΜΠΑΙΩΝ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΖΟΥΜΑΝΗ

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΕΙΚΟΣΙΝ ΕΤΩΝ ΠΡΟΣΚΑΙΡΑ ΔΕΣΜΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ, 17. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). Σήμερον διεξήχθη ἡ τετάρτη δίκη τῶν Κουμπαίων. Τὴν 9ην π.μ. ἤρχισεν ἡ συνεδρίασις. Οἱ κατηγορούμενοι Κουμπαῖοι καὶ Πάσχος παρουσιάσθησαν ἐλαφρῶς συγκεκινημένοι, προφανῶς λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ δίκαι ἔπαυσαν νὰ ἀναβάλλωνται. Μετὰ τὴν κλήρωσιν τῶν ἐνόρκων, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀπήγγειλε τὸ κατηγορητήριον, καθ' ὃ οἱ κατηγορούμενοι, συμπράττοντες μὲ τὴν συμμορίαν Τζατζᾶ, ἠχμαλώτισαν παρὰ τὴν θέσιν Λειβαδάκι τοῦ Βραδύτου, κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1928, τοὺς ἐξαδέλφους Σπυρίδωνα καὶ Δημήτριον Τζουμάνην ἀξιώσαντες ἐκβιαστικῶς δι' ἐπιστολῆς τὴν καταβολὴν πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου Νικ. Τζουμάνη πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ υἱοῦ του Δημητρίου.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος, ἤρχισεν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων. Πρῶτος μάρτυς καλεῖται ὁ Ἀναστάσιος Τζουμάνης, κτηνοτρόφος, πατὴρ τοῦ παθόντος Σπυρίδωνος Τζουμάνη. Οὗτος καταθέτει ὅτι, ἐνῷ ἠσχολεῖτο μὲ τὸ ἄλμεγμα τῶν προβάτων, εἰς τὴν θέσιν Λειβαδάκι, εἶδεν αἴφνης πέντε ἄνδρας ὁπλοφοροῦντας καὶ φέροντας στρατιωτικὰς στολάς, οἵτινες, ὡς ἐπληροφορήθη παρὰ ποιμένος, ἦσαν λησταὶ καὶ εἶχον ὁδηγήσει τὸν υἱόν του Σπῦρον καὶ τὸν ἀνεψιόν του Δημήτριον πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν. Ὁ μάρτυς σπεύσας συνήντησεν αὐτοὺς εἰς παρακείμενον δάσος. Οἱ λησταὶ τὸν διέταξαν νὰ φέρῃ τρόφιμα καὶ νὰ ἐγχειρίσῃ πρὸς τὸν ἀδελφόν του Νικόλαον Τζουμάνην ἐπιστολήν, παραγγέλλουσαν ἄμεσον καταβολὴν λύτρων. Μεταξὺ τῶν ὀκτὼ ληστῶν ἀνεγνώρισε τοὺς ἀδελφοὺς Κουμπαίους, τὸν Τζατζᾶν, τὸν Τάσην καὶ τὸν Τσαμπούραν. Ὁ ἀδελφός του δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξεύρῃ τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων χιλιάδων, ἀλλὰ μόνον τριάκοντα χιλιάδων. Ὅταν ὁ μάρτυς ἐκόμισε τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τοὺς ληστάς, οὗτοι ἠπείλησαν σφαγὴν τῶν αἰχμαλώτων. Κατόπιν μακρῶν διαπραγματεύσεων οἱ λησταὶ ἀπηλευθέρωσαν τοὺς δύο αἰχμαλώτους λαβόντες ὡς λύτρα 75.000 δραχμάς.

Δεύτερος μάρτυς καλεῖται ὁ αἰχμαλωτισθεὶς Δημήτριος Τζουμάνης, ὅστις ἀνεγνώρισε τὸν Πάσχον καὶ ἀφηγήθη τὰ τῆς ἑπταημέρου αἰχμαλωσίας του. Μετ' αὐτόν, καλεῖται ὁ ἕτερος τῶν παθόντων Σπῦρος Τζουμάνης, ὅστις καταθέτει ὅτι ἀγνοεῖ ποῖος ἐκ τῶν ληστῶν συνέταξε τὴν ἐκβιαστικὴν ἐπιστολήν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἐπιδεικνύει τὴν ἐπιστολὴν εἰς τοὺς κατηγορουμένους. Ὁ Τάκης Κουμπῆς δηλοῖ ὅτι δὲν εὐθύνεται, ἀναγνωρίζει ὅμως τὴν σφραγῖδα τῆς συμμορίας. Παρεμβαίνων, ὁ Κώστας Κουμπῆς τονίζει ὅτι αὐτὸς συνηγόρησε παρὰ τῷ Τζατζᾷ διὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν αἰχμαλώτων.

Καλεῖται ἔπειτα, ὁ τέταρτος μάρτυς ὁ Πολύκαρπος Μυριώνης, αἰχμαλωτισθεὶς παρὰ τῆς συμμορίας τὸ ἴδιο βράδυ. Οὗτος καταθέτει ὅτι οἱ λησταί, πεισθέντες περὶ τῆς ἀπολύτου ἐνδείας του, τὸν ἄφησαν ἐλεύθερον ἵνα καταβάλῃ τὰ λύτρα μετὰ τὴν πώλησιν τοῦ τυροῦ τῶν προβάτων του. Ὁ λογαριασμὸς παρέμεινεν ἐκκρεμὴς λόγῳ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ συλλήψεως τῶν ληστῶν.

Μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ πέμπτου μάρτυρος Γεωργίου Μάκη, ποιμένος τῶν Τζουμαναίων, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐνόρκου καταθέσεως τοῦ ἀπουσιάζοντος Νικολάου Τζουμάνη, πατρὸς τοῦ συλληφθέντος Δημητρίου, καλοῦνται εἰς ἀπολογίαν οἱ κατηγορούμενοι.

ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ Χρῆστος Κουμπῆς ἰσχυρίζεται ὅτι ἀνεμίχθη εἰς τὴν σύλληψιν τῶν Τζουμαναίων λόγῳ τῆς συγγενείας του πρὸς τοὺς παθόντας διὰ νὰ μεσολαβήσῃ παρὰ τῷ Τζατζᾷ, ὅστις μόνος ἀπεφάσισε τὴν αἰχμαλωσίαν των. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὅμως ἐπιδεικνύει τὴν σφραγῖδα τῆς ἀπειλητικῆς ἐπιστολῆς τῶν Κουμπαίων καὶ ὁ κατηγορούμενος σιωπᾷ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Κουμπῆς ὁμολογεῖ, λέγων χαρακτηριστικῶς: «ἐμεῖς ἤμαστε». Ὡσαύτως ὁμολογεῖ καὶ ὁ Πάσχος.

Ἡ συνεδρίασις διακόπτεται διὰ τὴν 4 ἀπογευματινήν.

Τὴν 5ην ἀπογευματινήν, ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως, ὡμίλησεν ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Γρανίτσας, ὁ ὁποῖος ἐζήτησε τὴν δικαίαν κρίσιν τῶν ἐνόρκων, διότι οἱ Κουμπαῖοι ἐν προκειμένῳ ἐπέδειξαν ἀνδρισμόν, προβάντες εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς πράξεως. Διὰ τὸν Πάσχον εἶπεν ὅτι λόγῳ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας του πρέπει νὰ φανοῦν ἐπιεικεῖς οἱ ἔνορκοι.

Κατόπιν ὡμίλησεν ἡ ὑπεράσπισις, ἡ ὁποία ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ πρᾶξις δὲν διωργανώθη παρὰ τῶν Κουμπαίων. Οὗτοι, εἶπε, θέλοντες νὰ προστατεύσουν τὰ παιδιὰ τῶν Τζουμάνηδων, μετέσχον ἵνα ἐπιτύχουν τὴν μείωσιν τῶν λύτρων ἢ ἀποτρέψουν τὸν Τζατζᾶν ἀπὸ τοῦ νὰ φονεύσῃ τοὺς αἰχμαλώτους.

Ἐδόθησαν ἀκολούθως εἰς τοὺς ἐνόρκους τὰ ζητήματα. Κατὰ τὴν ἐτυμηγορίαν των, οἱ τρεῖς κατηγορούμενοι εἶνε ἔνοχοι ὅτι ἐκ συστάσεως μετεχειρίσθησαν βιαιοπραγίας καὶ ἀπειλὰς ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ἐπιτύχουν παράνομον ὄφελος, ἐπέβαλον χεῖρας ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων, ἠπείλησαν τὸ σῶμα καὶ τὴν ζωήν των. Ἡ ἐκβίασις ἐγένετο ἐνόπλως ὑπὸ πλειόνων τῶν δύο, μὴ ὄντων ἐνδυμένων μὲ στρατιωτικὰς στολάς.

Ὁ εἰσαγγελεύς, κατόπιν, ἐζήτησε νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ 20 ἐτῶν προσκαίρων δεσμῶν εἰς τοὺς Κουμπαίους καὶ 17 ἐτῶν εἰς τὸν Πάσχον.

Τὴν 7.30' μ. μ. τὸ δικαστήριον ἀπεσύρθη εἰς διάσκεψιν. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἐπανελθόντων τῶν δικαστῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἀπόφασις, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν οἱ δύο Κουμπαῖοι κατεδικάσθησαν εἰς 20ετῆ πρόσκαιρα δεσμά, ὁ δὲ Πάσχος εἰς 18ετῆ.

ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗΝ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 17 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἡ εἴδησις περὶ ἀπαγορεύσεως ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἑλληνικῆς σταφίδος εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἶνε ἀνακριβής.

Σήμερον ὅμως ὁ ἐνταῦθα πρόξενος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, προκειμένου νὰ φορτωθοῦν αὔριον ἑκατὸν τόννοι σταφίδος δι' Ἀμερικήν, ἐδήλωσεν εἰς τοὺς φορτωτὰς ὅτι θὰ σημειώσῃ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων ὅτι ἡ σταφὶς συνεσκευάσθη μὲ ὕδωρ μολυσμένον, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ νομιάτρου, λέγοντος ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν εἶνε μολυσμένον.

Οἱ φορτωταὶ ἠρνήθησαν νὰ δεχθοῦν τὴν ἀναγραφὴν τοιαύτης δηλώσεως ἐπὶ τῶν ἐγγράφων φορτώσεως, προσκομίσαντες εἰς τὸ προξενεῖον ἐπισήμους ἀναλύσεις βεβαιούσας τὸ ἀμόλυντον τοῦ ὕδατος.

Ὁ νομάρχης αὔριον θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ προξένου ἵνα συνεννοηθῇ σχετικῶς.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς, ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σύσκεψις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων 8 ο)ο πρὸς διαπραγμάτευσιν εἰς τὸ Χρηματιστήριον Λονδίνου, ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ σήμερον τὴν 4 1)2 μ.μ. εἰς τὸ «Πτὶ Παλαί».

Εἰς τὴν σύσκεψιν θὰ μετάσχωσιν οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Βουρλούμης καὶ Μαρῆς καὶ οἱ Διοικηταὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς κ.κ. Διομήδης καὶ Δροσόπουλος.

ΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ

ΠΟΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΠΙΘΑΝΩΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΝΤΑΙ

Συναφῶς πρὸς τὴν μεταρρύθμισιν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία, ὅπως εἶνε γνωστόν, θὰ πραγματοποιηθῇ περὶ τὰ τέλη τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Κουντουριώτου ὡς ὁριστικοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὁ κ. Βενιζέλος δὲν φαίνεται νὰ προῆλθεν εἰσέτι εἰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις. Μέχρι τῆς στιγμῆς βεβαία θεωρεῖται μόνον ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Καραπάνου καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς κ. Δοξιάδου.

Ἀποκλίνει ἐν τούτοις πάντως ὁ κ. Βενιζέλος εἰς κάπως εὐρυτέραν διαρρύθμισιν τῶν τῆς διευθύνσεως τῶν Ὑπουργείων.

Ἀναφέρονται οὕτως ὡς πιθαναὶ μεταβολαὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ κ. Χρηστομάνου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας διὰ τοῦ κ. Γονατᾶ, τοῦ κ. Χρηστομάνου ἀναλαμβάνοντος τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς.

Ἐπίσης ἡ ἀνάληψις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου ἢ τοῦ κ. Βουρλούμη, τοῦ κ. Μαρῆ ἀναλαμβάνοντος τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ κατά τινα ἐκδοχὴν τὴν διοίκησιν τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης.

Ὡς πιθανὴ ἀναφέρεται ἐπίσης πάντοτε ἡ ἀνάθεσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἰς τὸν γερουσιαστὴν κ. Παπαχρῆστον, τοῦ κ. Ἀργυροπούλου μετατιθεμένου εἰς ἄλλο ὑπουργεῖον, πιθανῶς τὸ ὑφυπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἐὰν δὲν ἐδέχετο τοῦτο ὁ κ. Χρηστομάνος.

Θεωρεῖται ἐπίσης βεβαία ἡ ἀντικατάστασις τῶν δύο γενικῶν διοικητῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἀναλαμβανομένης τῆς ἑτέρας αὐτῶν ὑπό τινος τῶν νῦν ὑπουργῶν πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν πραγμάτων.

Διὰ τὴν 11ην π. μ. σήμερον ἐκλήθησαν τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου εἰς συνεδρίασιν. Θὰ ληφθοῦν κατ' αὐτὴν ἀποφάσεις ἐπὶ τρεχούσης φύσεως ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων, μεταξὺ δὲ ἄλλων καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει ὑποβάλει ὑπομνήματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος.

ΣΕΙΣΜΙΚΗ ΔΟΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑ

Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον ἀνακοινοῖ: «Τὴν 1 ὥ. 39 λ. 08 δ. μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς σήμερον (17 Μαΐου) ἐσημειώθη ὑπὸ τῶν σεισμογράφων τοῦ Ἀστεροσκοπείου σεισμικὴ δόνησις μετρίας ἐντάσεως καὶ διαρκείας ἥτις εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν της εἰς τὴν Παρνασσίδα καὶ εἰς ἀπόστασιν 125 χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ δόνησις αὕτη ἐγένετο αἰσθητὴ εἰς Λιδωρίκιον καὶ Ἀγοργιάνην ὡς ἰσχυρὰ καὶ εἰς Ἄμφισσαν ὡς ἀσθενής».

ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, κατόπιν τοῦ συλλογικοῦ διαβήματος τῶν ἐνταῦθα προξένων, ἐπέτρεψεν ὅπως παραμείνουν οἱ καθηγηταὶ τῶν ξένων σχολῶν μέχρι τέλους Ἰουλίου, ὁπότε ὀφείλουν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΠΑΘΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΟΥΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆ ὅπως αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τοῦ δανείου τοῦ προοριζομένου διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὁμήρων καὶ πολεμοπαθῶν, ἡ ἑκατονταμελὴς ἐπιτροπὴ τούτων ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὅπως ἐπέμβῃ προσωπικῶς καὶ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα σύμφωνα πρὸς τὰς ἀπόψεις αὐτῶν· ἄλλως εἰς ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην θὰ συγκροτηθοῦν συλλαλητήρια πρωτοφανοῦς ὁρμῆς, ἅτινα θὰ ἐπιφέρουν διασάλευσιν τῆς τάξεως, ἐπιρριπτομένης τῆς εὐθύνης εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐπίσης ἐτηλεγράφησαν πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις εὑρισκομένην ἐπιτροπήν των, ὅπως παύσῃ παρακαλοῦσα καὶ ἀξιώσῃ πλέον τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἀπόψεων τῶν ἐμπαιζομένων μέχρι τοῦδε ὁμήρων καὶ πολεμοπαθῶν.

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΖΑΚΚΑ ΚΑΙ ΝΤΑΦΟΥΛΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ κατάδικοι Ζάκκας καὶ Νταφούλης μετεφέρθησαν εἰς τὴν Λάρισσαν, ὅπου φρουροῦνται ἰσχυρῶς καὶ ὅπου θὰ τυφεκισθοῦν αὔριον (σήμερον) τὴν 4.30' πρωϊνὴν εἰς τὴν θέσιν Κιόσκι, ἔνθα ἐφόνευσαν τὸν Καροῦσον.

ΕΝΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΔΥΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑΙ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΙ

Κατὰ τὰς χθεσινὰς συνεδριάσεις τῶν δύο διδασκαλικῶν ὁμοσπονδιῶν ἀπεφασίσθη ἡ ἀνευ ὅρων ἕνωσίς των. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης θὰ συνεχισθοῦν αἱ σχετικαὶ συνεννοήσεις.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 17ης ΜΑΪΟΥ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ:	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374 25	375.—
Παρισίων	3.01	3.022
Ν. Ὑόρκης	77.02	77.19
Ἑλβετίας	14.851	14.90
Ἰταλίας	4.04	4.059
Ὀλλανδίας	30.915	31.013
Βρυξελλῶν	2.15	2.15
Βερολίνου	18.27	18.32
Βιέννης	10.835	10.88
Σόφιας	0.55	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.476
Πράγας	2.28	2.295
Δηνάριον	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 16)5 Κλείσιμον 17)5

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	73.25	5 ο)ο 1914	1860
5 ο)ο 1884	73.25	Τρ. Ἀθηνῶν	257
4 ο)ο 1887	60.25	Τρ. Ἀνατολ.	359
4 ο)ο 1889	54.50	Οἴνων	438
5 ο)ο 1890	72.50	Λαυρίου	20
5 ο)ο 1893	69.—	Ἠλεκτρικῆς	125
4 ο)ο 1902	59.50	Σ.Π.Α.Π.	179
4 ο)ο 1907	89.—	Σιδ. Θεσσαλ	344
5 ο)ο 1910	60.—		
5 ο)ο 1914	76.—		
7 ο)ο 1924	100.50		
6 ο)ο 1928	89.70		
Κτηματικ.	100.25		
Παραγωγ.	86.62		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17.— Παρισίων 123.30, Ν. Ὑόρκης 4.8565, Ἑλβετίας 25.18, Ἰταλίας 92.74, Ἱσπανίας 30.31, Ἄμστερνταμ 12.125, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 34.90, Βουκουρεστίου 805, Βερολίνου 20.46 καὶ Βιέννης 25.232.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 17)5	16)5
Ἐθνικῆς	61200	61200	61350	60900
Ἀθηνῶν	790	782	790	[illegible]
Ἀνατολῆς	1100	1100	1105	1090
Ἐμπορικῆς	857	850	855	[illegible]
Βιομηχανία	549	548	549	[illegible]
Ἐθν. Ἀτμοπ	444	436	444	[illegible]
Οἰνοπνευμ	710	700	700	690
Οἴνων	1350	1340	1340	1330
Ἠλεκτρ. Σιδ	720	715	718	708
Ἠσαΐα	141	141	141	140
Πυριτιδοπ.	1775	1775	1775	1750
Λιπασμάτω	1525	1510	1515	1495
Ἔργον	317	317	317	317
Μακρῆ	1180	1100	1105	1080
Σ.Π.Α.Π.	570	568	570	557
Ἐριουργίας	334	330	334	332
Πειραϊκῶν	295	293	295	290
Χρώματα	440	443	443	439
Διαμαντοπο	179	179	179	179
Καπνοῦ	355	349	353	348
Τέκτων	191	191	191	191
Ἠλεκτρικῆς	440	438	440	437
Ἀνταλλάξιμ	913.—	910.—	910.50	899.—

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ

Ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ λήξαντος δεκαπενθημέρου διενηργήθη ἀμελῶς. Ἡ κίνησις τοῦ Ταμείου Ἐκκαθαρίσεως ἀνῆλθεν εἰς 38.000.000 δρχ., ἐξ ὧν τὰ 7.000.000 δρχ. ἦσαν αἱ κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν προκύψασαι διαφοραί.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 17ης Μαΐου 1929

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		ΜΕΤΟΧΑΙ							
5 ο)ο 1881	5590	[illegible] 1885	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5 ο)ο 1884	[illegible]	[illegible] 1898	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4 ο)ο 1887	[illegible]	[illegible] 1900	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5 ο)ο 1889	[illegible]	[illegible] 1906	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5 ο)ο 1890	[illegible]	[illegible] 1917	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5 ο)ο 1893	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2 1)2 ο)ο 1898	37100	Α.Β. [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4 ο)ο 1902	4575	8 ο)ο Γ.Σ. 1925	84.—	Κεντρικῆς	330	Βιο[illegible]	364	Ἠλεκτρικῆς	440	Ἐργοληπτική	179
5 ο)ο 1907	1285	5 ο)ο 1920 π.	206.—	Κοσμαδοπούλοι	715	Παλλὰς	305	Ἠλεκ. (προσ.)	428	Ὄλυμπος	230
4 ο)ο 1910	4390	5 ο)ο 1920 μ.	206.—	Θεσσαλίας	93.—	Ἀβεζὰπ	31.—	Ἑνιαίας	260	ΑΚΤΕ	110
5 ο)ο 1914	5700	6 1)2 ο)ο 1922	96.50	Χίου	730	Κυλινδρομ.	135	Τίτλ. Ἰδρυτ.	60	Πρώτη Οἰκοδ.	250
7 ο)ο 1924	7530	6 ο)ο 1926	86.50	Ἑλ. Ἐμ. Πίστ.	215	Ἥλιος	44	Ὑπεγγύων	4825	Ραψαμπέλη	115
8 ο)ο 1925	78500	8 ο)ο 1926	97.—	Ἀγγλοαμερικ.	2.—	Ψυγεῖα Θεσ.	258	Κορίνθου	500	Ἑλλοὺλ	58
6 ο)ο 1928	6700	8 ο)ο 1927	431.50	Καραβασίλη	8500	Ἀθηνᾶ	195	Γεν. Ἀποθ.	565		
				Σάμου	20	Παγ. Πατησ.	90	**Ἀνθρακευτ.**		**Ὑφαντουργ.**	
				Λακωνίας	130	Σάνιτας	43.—	Ἀλιβερίου	115	Πειρ. Ἐπιχ.	295
				Ἀτμοπλοΐων		Ἀλεξόπουλοι	295	Ἀνθρακωρ.	10.—	Ἐριουργίας	334
				Κάσπαρη	9.—	Κονσέρβαι	270	Ἐπ. (κοιναί)	98	Βερμίου	443
				Ἀχαϊκῆς	110	Ψυγ. Πειρ.	290	Ἐπ. (Προν.)	150	Ἔρια	163
				Ἐθνικῆς	436	Ἀνατολή	140	Λαυρίου	19.—	Ἑλλ. Ταπητ.	170
				Παληοῦ	5	Χημ. Βιομηχ.	125	Ὡρωποῦ	117	Χρυσαλλίς	123
				Μιχαληνοῦ	545	Μακρῆ	1105	**Σιδ)μικαί**		Ὑφαντουργ.	68
				Χιακῆς	370	Ἅλατος	140	Θεσσαλίας	1020	Βάμβαξ	100
				Γιαννουλάτου	142			Σ.Π.Α.Π.	570	Ἀθηναΐς	205
				Κροκοδείλ.	270			Ἠλ. Σιδ)μου	718	Ἐμπειρίκος	405
										Ναθαναήλ	430

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

2.50 ο)ο 1904	70.50	7.— ο)ο 1925	276.—
2.50 ο)ο 1912	68.50	7.— ο)ο 1926	276.—
2.— ο)ο 1925	6.100	8.— ο)ο 1926	910.50

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 7775, Κτηματικῆς 2450, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 319, Ἱπποδρομίου 325, Ἐλαιτουργίας Κερκύρας 35, Κάδμος 150, Ἐμπόρων 20, Ἀθηναϊκῆς 95, Λάσκο 150.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Ἑταιρία Ἑλλην. Ἐριουργία: Μαΐου 24, τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις ἐπαναληπτικὴ τῆς 9.5.29.

Ἑταιρεία Αὐτοκ. «Ἀθηνᾶ»: Μαΐου 25 τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις ἐπαναληπτικὴ τῆς 13.5.29.

Ἀγγλοαμερικανικὴ Τράπεζα: Μαΐου 25 ἔκτακτος γενικὴ συνέλευσις μὲ θέμα: «διάλυσις καὶ ἐκκαθάρισις».

Ἑταιρία «Σανιτάς»: Μαΐου 25 τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις μὲ θέμα, ἐκτὸς τῶν συνήθων, «τροποποίησις ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ».

Ἑταιρία Κυλινδρόμυλοι Ἀττικῆς: Μαΐου 26 τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις.

Τράπεζα Θεσσαλίας: Μαΐου 26 τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις ἐπαναληπτικὴ τῆς 30.4.29.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα: Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μὲν μεταξὺ τῶν 909 1)2 καὶ 907 1)2 ὅπου καὶ ἔκλεισαν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ τῶν 910 καὶ 913 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 910 1)2.

Ἑλλήνων ὑπηκόων: Διεκυμάνθησαν ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ τῶν 431 καὶ 433 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 431 1)2.

2α ΕΚΔΟΣΙ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕ

ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17 (Τοῦ ἀ
ποκριτοῦ μας) — Τὴν πρωΐαν
ἐμπειροτέχναι ἐξήτασαν
στος ἰδιαιτέρως τὴν ἔκθε
Τὸ ἀπόγευμα ἡ ἐπιτροπὴ
ἐξήτασε τὰς ἐπιφυλάξεις
διατυπωθείσας ὑπὸ τοῦ
Σάχτ. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν
τανομὴν τῶν γερμανικῶν
ταβολῶν οἱ ἐμπειροτέχναι
νεθεώρησαν τὰ ποσοστὰ
Σπᾶ δι' ἑνὸς συστήματος
ψηφισμῶν, ὅπερ θὰ τεθῇ εἰς
φαρμογὴν ὑπὸ τῆς συστηθη
μένης Διεθνοῦς Τραπέζης.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΙΣ ΡΟΔ

ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ ΧΘΕΣ

*ΡΩΜΗ, 17 (Τηλεγραφικῶς)—
10.30' νυκτερινὴν ὁ Βασιλεὺς Βί
Ἐμμανουήλ, ἡ βασίλισσα Ἑλένη καὶ
πριγκήπισσαι Ἰωάννα καὶ Μαρία ἀνε
ρησαν διὰ τὸν Τάραντα, ὅποθεν θὰ ἐπι
βασθοῦν αὔριον τὴν πρωΐαν διὰ τὴν
δον, μετὰ συνοδείας μοίρας πολεμικῶν.
Τὸν Βασιλέα συνοδεύουν ὁ κόμης
σκουαλίνι, ὑπουργὸς τοῦ βασιλικοῦ οἴ
καὶ ὁ πρῶτος αὐτοῦ ὑπασπιστὴς στρα
γὸς Ἀζινάρι.
Τὰς λεπτομερείας τοῦ βασιλικοῦ τα
δίου ἀνὰ τὰς Δώδεκα Νήσους καθό
ὁ ἐπὶ τούτῳ μεταβὰς εἰς τὴν Ρόδον
τινος ὑπουργὸς τῆς ἀεροπορίας κ. Μ
μπο.*

ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΡΜΑ ΤΩΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΓΚΑΛΙΚΑ

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀνακριτικὴ ἐπιτ
διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς δικτατορίας
διὰ τὸ ἀπόγευμα χθὲς ἀνέβαλεν ἐλλεί
παρτίας τὴν συνεδρίασίν της διὰ τὴν
την. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν θὰ
συζήτησις ἐπὶ τῶν αἰτήσεων περὶ ἀπολ
ἐπ' ἐγγυήσει τῶν συλληφθέντων προσ
κ. Παγκάλου, Νίδερ καὶ Βογοπούλου.
Ἤδη οἱ εἰσηγηταὶ βουλευταὶ οἱ ὁποῖοι
χουν ἐκκρεμούσας ὑποθέσεις παρεκλήθ
νὰ ἐπισπεύσουν κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν
ωσιν αὐτῶν, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ
βαλὴ τῶν σχετικῶν προτάσεων εἰς τὴν Β
λὴν πρὸ τῆς 26ης τρέχοντος καθ' ἣν λ
ἡ προθεσμία διὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ ἔρ
τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς. Κατόπιν τού
εἰδοποιήθησαν οἱ κ. κ. Ταβουλάρης καὶ Τ
ταλίδης νὰ προσέλθουν καὶ λάβουν γνῶ
τῶν φακέλλων τῶν κατ' αὐτῶν ὑποθέσ
διὰ τὴν προμήθειαν βαγονίων, τηλεφ
καὶ δρόμων Ζαχύνθου. Αἱ ὑποθέσεις αὗ
θὰ καταστοῦν ὥριμοι περὶ τὸ τέλος τῆς π
σεχοῦς ἢ τὰς ἀρχὰς τῆς μεταπροσεχοῦς
ἑβδομάδος. Ἐκ παραλλήλου οἱ κ. κ. Ἀβρ
καὶ Λαδᾶς περαιώνουν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ
συναλλάγματος διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ὑποβλη
εἰς τὴν Βουλὴν συντόμως ἐπίσης ἡ πρότα
Ἐκ μέρους μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεκ
νώθη χθὲς ὅτι τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀπεσ
λησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπιστολαὶ ἐκ μέ
ρους τῶν κ. κ. Παναγιωτοπούλου, ὑπουργοῦ
τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ δικτατορίας καὶ Καρα
κούφα, φρουράρχου Θεσσαλονίκης καὶ διοι
κητοῦ τοῦ τρίτου τάγματος δημοκρατικῆς
φρουρᾶς οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ προσκληθοῦν ὡς
μάρτυρες.
Οἱ κ. κ. Παναγιωτόπουλος καὶ Καρακοῦ
φας λέγεται ὅτι γνωρίζουν πολλὰ διὰ τὰς
σχέσεις Παγκάλου καὶ τῶν διευθυντῶν τοῦ
καζίνου τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος Ἐλευ
σῖνος, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἔκαμνον συχνὰ δῶρα.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ

Τὴν 11ην π. μ. χθὲς ηὐτοκτόνησεν ἐντὸς
τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας μεγάρου Πεσμα
ζόγλου ὅπου διετήρει ἰδιαίτερον διαμέρ
ὁ 45ετὴς Γ. Κωνσταντινίδης διευθυντὴς
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀσφαλιστικῆς ἑταιρεί
ας «Ἡ Πρώτη» βληθεὶς διὰ σφαίρας πε
στρόφου μπράουνιγκ εἰς τὸ στόμα.
Εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ αὐτόχειρος εὑρέθη
κάτωθι σημείωμα ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν ἀ
δελφόν του τμηματάρχην τῆς Ἐθνικῆς Τρα
πέζης: «Εὑρίσκομαι εἰς τὴν ὁδὸν Ἡρώ
τοῦ Ἀττικοῦ, εἰς τὴν οἰκίαν Πεσμαζόγλου
Νὰ μὲ μεταφέρετε εἰς τὸ νεκροταφεῖον
ἐπειγόντως Σπῦρον Παπαφράγκαν, Βόλου
καὶ Φιλίνην. Προσπαθήσατε νὰ μὴ δημι
γηθῇ δημοσιογραφικὸς θόρυβος».
Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων τὰς ὁποίας ἐνήργη
τὸ γ' τμῆμα τῆς ἀστυνομίας πόλεων ἀπε
κύψεν ὅτι οὗτος προέβη εἰς τὴν αὐτοκτον
διὰ λόγους οἰκονομικούς. Ὁ αὐτόχειρ
πολυδάπανον βίον καὶ ἦτο βεβαρημένος
διάφορα χρέη τὰ ὁποῖα τὸν εἶχον φέρει
ἀδιέξοδον. Οἱ δανεισταί του τὸν ἐπίεζον
θημερινῶς νὰ ἐξοφλήσῃ τὰ χρέη του καὶ
ἀπέστελλον καθημερινῶς ἐπιστολάς.
Ἀπεπειράθη χθὲς νὰ αὐτοκτονήσῃ
τοῦ κρατητηρίου τοῦ Β' ἀστυνομικοῦ τμή
τος ὅπου ἐκρατεῖτο ὡς ὕποπτος κλο
60ετὴς Ἀνδρέας Νικολόπουλος πρώην
κονομικὸς ὑπάλληλος τραυματισθεὶς ἐλα
μὲ λεπίδα ξυριστικῆς μηχανῆς εἰς τὸν
μόν. Μετεφέρθη εἰς τὸ α' στρατιωτικὸν
σοκομεῖον.
Ηὐτοκτόνησε χθὲς εἰς τὴν Καλλιθέαν
16ετὴς Δ. Κάβλος βληθεὶς διὰ σφαίρας
ριστρόφου εἰς τὴν κεφαλήν. Οἱ λόγοι
κογενειακοί.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜ

*Ἐσυνεχίσθησαν καὶ χθὲς ἀπὸ τῆς
π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως
Δήμων αἱ ἐργασίαι τῆς διευθυνούσης
τροπῆς τῶν δημάρχων.
Οἱ δήμαρχοι ἠσχολήθησαν ἐπὶ τοῦ
ματος τῆς ὑγιεινῆς τῶν πόλεων
ξὺ τῶν ἄλλων ἐπὶ τῆς ὑποβολῆς
Κυβέρνησιν εὐχῆς περὶ αὐξήσεως
ριθμοῦ τῶν σανατορίων, ὧν νομίμως
βλέπεται ἡ ἵδρυσις εἰς 6 νομούς
Ἐγένετο δεκτὸν ὅπως αἱ ληφθεῖσαι
ναι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεις
βλέπουν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμ
ματος τοῦ κ. Δοξιάδου πρὸς καταπολέμη
σιν τῆς φυματιώσεως, γνωστοῦ ὄντος
κατὰ μίαν στατιστικήν, οἱ φυματικοὶ
νέρχονται εἰς 267.000 ἐξ ἅπαν
τος καὶ ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ
ἀνὰ ἓν φθισιατρεῖον εἰς κάθε νομόν.*

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤ

Αὔριον, συμφώνως πρὸς τὸ σχετικὸν δι
ταγμα, ἐνεργοῦνται ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαὶ
δι' ἀνάδειξιν γερουσιαστῶν ἐκ μέρους
ὀργανώσεων πρὸς ἀντιπροσώπευσιν τῶν
διὰ τὰς ὁποίας οἱ ὑποψήφιοι δὲν συνεκέντρω
σαν τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.